РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл.бр. К-По$_2$ 10/2013

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

СА ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА ОДРЖАНОГ ДАНА 20.05.2016. ГОДИНЕ

ВРЗ1140

К -По2 број 10/13

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА
СА ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА одржаног дана 20.маја 2016. године

Председник већа: Још једном добар дан. Данас је 20.05.2016.година, 9 и 40.

Председник већа отвара заседање у предмету Вишег суда у Београду – Одељење за ратне злочине, К-По2 број 10/13, против оптужених Гавриловић Павла и Козлина Рајка, због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва из чл.142 став 1 у вези чл.22 Кривичног закона Републике Југославије, по оптужници Тужилаштва за ратне злочине, КТО.бр. 7/2013 од 04.11.2013. године.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да су на главни претрес приступили:

-заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Витровић,

-присутни оптужени Гавриловић Павле? Да ли је ту? Устаните, не видим.
-оптужени Козлина Рајко,

Присутни браниоци оптужених:

-за оптуженог Павла Гавриловића– **адвокат Ђуро Чепић**, **Милан Петровић и Иван Митровски.**

-за оптуженог Козлина Рајка, **адвокат Ђуро Чепић**. Присутан адвокатски приправник адвоката Ђуре Чепића, Никола Ханжек.

Од осталих позваних лица приступили:

-сведок Драгиша Јаћимовић и Слободан Глигорић, обавештена сам да су присутни.

Присутан судски вештак психијатар доктор Бранко Мандић и судски вештак интерниста доктор Владан Марковић.

Од осталих позваних лица приступили: **сведок – оштећени Беким Гаши.** Ту је је ли тако?

-судски тумач Еда Радоман.

-пуномоћник оштећених адвокат Никола Чукановић.

То су сва позвана лица. Обавештена сам да су у судници присутна и лица која нису позвана на главни претрес, у публици, па када прочитам имена нека свако од њих изађе и представи се у ком је својству.

Сведок Јовановић Душан, то је ОЕБС је ли тако?

ВРЗ 140

Присутни у публици: Јовановић Душан, Костић Милица, Лолуни Агрон, Марковић Анђелка, Орловић Сандра, Перковић Радоман Еда, то је преводилац, њу смо већ констатовали, Станојевић Ненад, Стјепановић Немања, Урошевић Милан и Вуковић Влатко.

Само да питам, пошто не видим са овог места, да ли су сва лица чија сам имена прочитала и присутна? Јесу, је ли тако? Добро.

Прозвали смо сва лица која су присутна, ми имамо процесне претпоставке за одржавање главног претреса.

Да ли постоје било какве сметње да се главни претрес одржи? Тужиоче, браниоци?

Констатује се да су испуњене процесне претпоставке за одржавање главног претреса.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес **одржи**.

Главни претрес је јаван.

Врши се аудио снимање тока главног претреса. Препис тонског снимка биће саставни део записника о главном претресу.

Наставља се главни претрес.

Тужилаштву смо доставили писани налаз и мишљење судских вештака који је достављен суду од 17.05.2016.године, а које вештачење је извршено на околност способности оптужених Гавриловић Павла и Козлина Рајка да прате ток главног претреса и активно учествују у овом поступку, обзиром на њихово здравствено стање. Због кратког рока налаз и мишљење вештака није достављен браниоцима, те ће исти сада бити достављен.

Адвокат Ђуро Чепић:Судија ако дозволите, само једну реченицу везано за ово што управо сада примамо.

Председник већа: Добро, изволите.

Адвокат Ђуро Чепић:Дакле за потребе записника, ја сам Ђуро Чепић, бранилац окривљених. Мени је задовољство да данас у судници видим уважене судске вештаке Мандића и Марковића, но на жалост имајући у виду чињеницу да сам сада примио материјал, ја нисам у могућности да било какво питање поставим истима.

Председник већа: Браниоче.

Адвокат Ђуро Чепић: А тиме...

Председник већа: Само моменат браниоче. Вештачење је одређено на претходном претресу који није одржан управо због одсуства оптуженог Козлина Рајка. На претресу дакле, након отварања заседања, ја сам издиктирала наредбу, из које се јасно видело на које околности је одређено вештачење. Налаз је јако кратак и можете се упознати са тим налазом. И раније је на исте околности вештачено тако да није потребан неки велики рок за упознавање, а ево ја ћу одредити паузу од 15 минута да се упознате са налазом и мишљењем вештака.

Адвокат Ђуро Чепић: Само ми дозволите. Ја бих бих био јако срећан да имам та својства да могу за 15 минута да апсорбујем барем део знања који поседују уважени судски вештаци, па да на исти начин могу макар да покушам да поставим неко питање из тако комплексне стручне области којом исти владају. Дакле ја једноставно нисам ни квалификован, а ни позван да у 15 минута анализирам нешто што је врло комплексно.

Председник већа: Добро. Изволите, адвокат Иван Митровски Ви сте се јавили.

Адвокат Иван Митровски: Да, хвала судија. Желим да кажем да ми браниоци, ја Иван Митровски адвокат из Панчева, нисмо добили ни наредбу, значи ми не знамо ни ко је вештак ни за шта је одређено, а у одредбама члана 117 став 5 јасно пише: ако вештачење одређује суд наредбе се достављају странкама. А ми смо странка, судија.

Председник већа: Само моменат. Наредба је издиктирана на главном претресу у присуству браниоца који је био присутан. Довољно је да буде присутан један од бранилаца, уколико оптужени има више бранилаца, а за оптуженог Гавриловић Павла био је присутан бранилац адвокат Ђуро Чепић. Изволите даље.

Адвокат Иван Митровски: Друго, као што је рекао колега Чепић ја хоћу да користим знања стручног саветника који ће да ми објасни овај налаз. Ја немам образовање из области медицине судија, и не могу за 5 минута, било би јако неозбиљно за мог брањеника да ја за 5 минута проучим неуропсихијатријски и интернистички налаз.

Председник већа: Добро, захваљујем се. Да ли још неко има нешто да изјави? Изволите, адвокат Милан Петровић.

Адвокат Милан Петровић: Да се придружим овом захтеву колега да се данас не расправља о овом налазу и да нам се остави примерени рок да можемо да се изјаснимо.

Председник већа:

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Одређује се пауза у трајању од 30 минута ради упознавања бранилаца са достављеним налазом и мишљењем судских вештака у односу на околност способности оптужених да присуствују главном претресу и прате ток поступка, а које вештачење је одређено на основу наредбе суда која је саопштена браниоцима дана 19.04.2016.године на главном претресу.

Адвокат Ђуро Чепић:Судија ако дозволите.

Председник већа: Изволите.

Адвокат Ђуро Чепић: Опет Ђуро Чепић. Дакле вођен сад и начелом ефикасности, оваква пауза је беспотребна, објективно говорећи. Јер рекао сам, барем ја, не знам колеге, ја верујем да ни они, нисмо толико стручни и компетентни да можемо да извршимо такву анализу и да после несметано...

Председник већа:Добро браниоче, можете сести. Уколико се касније појави потреба за неким накнадним питањима, дозволићемо вам да та питања постављате, а свакако мислим да у овом моменту није потребно одлагати претрес да бисте се ви упознали са налазом и мишљењем вештака, јер врло често као што је Вама познато, Ви често заступате пред овим судом, на основу извештаја лекара који је стациониран, који ради овде у овој згради, се одлучује о томе да ли ће бити настављен главни претрес, да ли ће се одржати главни претрес, и многи главни претреси су само на основу тог извештаја настављени, а ми имамо комплетни налаз и мишљење, који није ни обиман, није ни такав да је потребно неко посебно време. Ради се само о околности да ли су способни оптужени да присуствују на данашњем претресу и да прате ток претреса и у том смислу ће бити изјашњење вештака.

Наставак претреса се одређује у 10 и 20.

Адвокат Никола Чукановић: Судија, молим само, ја се извињавам, мени примерак вештачења да се достави ако може.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

По истеку паузе наставља се главни претрес у 10 и 30.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се у доказном поступку изведе доказ испитивањем судског вештака психијатра др.Бранка Мандића.

Испитивање судског вештака доктора БРАНКА МАНДИЋА

Позивам судског вештака да приступи на место за испитивање.

Судски вештак доктор Бранко Мандић, стални судски вештак, познат суду, опоменут на положену заклетву у смислу члана 119 ЗКП-а, упозорен да давање лажног налаза и мишљења представља кривично дело и да је дужан да своје мишљење изнесе непристрасно и у складу са правилима науке и вештине изјави.

Председник већа: Докторе Ви сте доставили суду 17.05.2016.године писани налаз и мишљњење који сте сачинили са судским вештаком интернистом доктором Владаном Марковићем, а на околности како је то наведено у наредби суда. Да ли остајете при овом писаном налазу и мишљењу и да ли имате нешто посебно да истакнете, наравно имајући у виду и изнете примедбе бранилаца. Изволите.

Судски вештак доктор Бранко Мандић: Ја у свему остајем при налазу и мишљењу за оба окривљена, немам ништа да додам, да изменим.

Председник већа: Немате ништа да измените ни да додате. У односу на оптуженог Гавриловић Павла Ви сте детаљно у Вашем налазу и мишљењу навели да из цитиране медицинске документације се види да је он лечен на Одељењу интерне медицине Војне болнице у Нишу у периоду од 23.02. до 1.03.2016.године, под дијагнозом лабилне артеријске хипертензије, калкулозе у бубрезима и жучној кеси, као и поремећаја варења, које није последица постојања чира на органима за варење, а исто тако у Вашем налазу и мишљењу сте навели да се ради о хроничним обољењима лаког степена тежине и да хроничне болести ове врсте и степена испољавања захтевају редовну континуирану терапију, која се може спроводити амбулантно, изузев у случајевима активног погоршања болести када могу бити неопходне краткотрајне хоспитализације као што је у конкретном случају било преузето. Моје је питање да ли сте Ви имали у виду сву медицинску документацију коју смо Вам доставили ради израде налаза и мишљења и да ли сте из ове документације дајући овај налаз и мишљење имали у виду и чињенице које су наведене односно учесталост болничког хоспитализовања оптуженог Гавриловић Павла, односно да ли можете да се изјасните на питање суда да ли је болничко хоспитализовање учестало, неопходно код овакве врсте болести?

Судски вештак доктор Бранко Мандић: Ја само могу да кажем да смо имали у виду сву документацију коју нам је суд доставио и то смо цитирали на страни 2 налаза за Гавриловић Павла. Значи ту се радило о три хоспитализације на Интерном одељењу Војне болнице. Ја сам имао у виду психијатријску документацију на коју сам се ја осврнуо, а по нашем мишљењу су хоспитализације судећи по овој документацији биле тада оправдане.

Председник већа: Добро. Према овом достављеном налазу и мишљењу оптужени је способан да присуствује главном претресу и да прати ток главног претреса?

Судски вештак доктор Бранко Мандић: Да.

Председник већа: Добро. Да ли има питања за овог судског вештака? Тужиоче?

Заменик тужиоца за ратне злочине:Нема, хвала.

Председник већа: Изволите бранилац Чепић.

Адвокат Ђуро Чепић: Тако је, бранилац Ђуро Чепић. Дакле можда нека лаичка питања, уз ограду коју ће изнети касније у примедби, дакле немогућност припреме за иста. И код једног и код другог окривљеног констатовано је постојање хипертензије, повишеног крвног притиска. Мене као лаика занима, а знам само да је 120 са 80 нормалан.

Судски вештак доктор Бранко Мандић: То је питање за колегу.

Адвокат Ђуро Чепић: Не, не, дозволите ми само увод за питање које иде ка Вама. Уколико постоји хипертензија когнитивне функције, да ли су смањене и да ли та смањеност тих функција доводи до процесне неспособности?

Судски вештак доктор Бранко Мандић: Ја психијатријским прегледом код оба окривљена нисам нашао испад когнитивних функција.

Адвокат Ђуро Чепић: Извињавам се, нисам разумео.

Судски вештак доктор Бранко Мандић: Психијатријским прегледом код оба окривљена нисам нашао испад когнитивних функција.

Адвокат Ђуро Чепић: Да, али ја постављам хипотетичко питање. Дакле, уколико дође до повишеног крвног притиска, да ли он смањује процесну способност?

Судски вештак доктор Бранко Мандић: У принципу не.

Адвокат Ђуро Чепић: Немам више питања.

Судски вештак доктор Бранко Мандић: Хипотетички.

Председник већа: Да ли од осталих бранилаца неко има питања за судског вештака доктора Мандића?

Адвокат Ђуро Чепић: Може једно појашњење. Употребили сте реч "у принципу", дакле не можете тврдити да је то генерални став, већ зависи од особе до особе, зар не?

Судски вештак доктор Бранко Мандић:Зависи од притиска.

Адвокат Ђуро Чепић: Опет долазимо на поље овог другог.

Председник већа: Вештак се конкретно изјаснио у односу на оптуженог Гавриловић Павла. Да ли неко од осталих бранилаца има неко питање? Нема. Изволите, представите се.

Адвокат Милан Петровић: Милан Петровић, адвокат. Ја сам разумео да је доктор неуропсихијатар, је ли тако?

Судски вештак доктор Бранко Мандић: Да.

Адвокат Милан Петровић: А да је колега интерниста...

Председник већа: Имате питања за интернисту?

Адвокат Милан Петровић: Можда једно питање само.

Председник већа: Добро. Да ли неко од оптужених има питања за вештака? Немате.

Ја Вам се захваљујем, можете сести на Ваше место до изјашњења вештака Владана Марковића. Позивам судског вештака Владана Марковића.

Испитивање судског вештака доктора ВЛАДАНА МАРКОВИЋА

Да ли сте Ви стални судски вештак?

Судски вештак доктор Владан Марковић: Да, ја сам стални судски вештак на листи Вишег суда у Београду.

Председник већа:

Судски вештак доктор Владан Марковић, стални судски вештак, стално заклети судски вештак, опоменут на већ положену заклетву у смислу члана 119 ЗКП-а, упозорен да давање лажног налаза и мишљења представља кривично дело и да је дужан да свој налаз и мишљење изнесе непристрасно и у складу са правилима науке и вештине, изјави.

Ви сте заједно са судским вештаком доктором Бранком Мандићем, психијатром, сачинили писани налаз и мишљење, са којима су упознати сви учесници овог поступка. Да ли остајете при овом писаном налазу и мишљењу и да ли имате нешто посебно да истакнете у односу на Ваш део вештачења?

Судски вештак доктор Владан Марковић: Остајем при свом налазу и мишљењу, само бих додао, ја сам специјалиста интерне медицине и супспецијалиста кардиологије. Мислим пошто се овде ради о хипертензији.

Председник већа: Добро. Изволите тужиоче, да ли имате питања за вештака?

Заменик тужиоца за ратне злочине:Немам, хвала.

Адвокат Ђуро Чепић: Још једном Ђуро Чепић, бранилац. Дакле ова питања докторе које сам Вашем колеги Мандићу поставио и усмерен сам на Вас. Питање хипертензије и ограничења процесне способности.

Судски вештак доктор Владан Марковић: Па нема непосредне повезаности изузев уколико би у току акутног погоршања болести, значи неке акутне хипертензионе кризе, значи наглом изненада насталог погоршања болести у смислу јако високих вредности крвног притиска могло би доћи до пролазне неспособности, а у случају да наступе последице, мислим компликације болести трајније неке, рецимо, онда и трајнијег, али тога нема у овом тренутку. До сада тога није било.

Адвокат Ђуро Чепић:Јасно. Али неспорно су констатовани и код једног и код другог постојање болести које сте Ви јасно специфицирали у Вашем налазу зар не?

Судски вештак доктор Владан Марковић: Да, артеријска хипертензија која је овај лабилна, што значи променљивих вредности, која се лечи хронично и овај која је умереног степена тежине, за сада није довела до смањења когнитивних функција.

Адвокат Ђуро Чепић:Ја ћу банализовати питање, а Ви га артикулишите у складу са правилима Ваше струке и вештине, како рече председница већа. Дакле, ако ја осетим да ми јаче срце лупа и тако даље, сигурно ће ми скренути пажњу са тока главног претреса и узнемирити ме у даљем квалитетном праћењу истог, зар не?

Судски вештак доктор Владан Марковић: Да, али овде се не ради о аритмији. Кажете ако јаче срце лупа, овде се не ради о аритмији, хипертензија умереног степена тежине неће скренути пажњу појаву неке изненадне нове аритмије, поремећај срчаног рада скренула би пажњу. То би било нешто друго.

Адвокат Ђуро Чепић:Које су то вредности, дакле ја знам лаички ово што сам и рекао претходно доктору Мандићу, 120 са 80.

Судски вештак доктор Владан Марковић: Да. Па вредности неке које се сматрају горња граница нормалних вредности крвног притиска је негде 140 са 90. То се може овај толерисати без лечења, а овде овај код Павла Гавриловића вредности су уобичајено креће негде око 150 са 90, а на основу врсте примењених лекова и примењених доза види се да је то једна блажа умереног степена хипертензија, за коју се не примењује агресивно лечење, већ умерене дозе.

Адвокат Ђуро Чепић: Ево код мог другог браниоца Козлина Рајка констатовано је стање повишеног крвног притиска, масне јетре и тако даље и тако даље, и да је вредност крвног притиска уз терапију од 140 до 90, дакле водећи се Вашим речима што сте претходни рекли, преко ових вредности то је већ нешто што није....

Судски вештак доктор Владан Марковић: Да, уз терапију, прихватљиво је мислим, могло би још мало..., прихватљиво је.

Адвокат Ђуро Чепић:Је л` смем лаички да питам, колики је Козлинин притисак у овом тренутку отприлике? Колике су то вредности?

Судски вештак доктор Владан Марковић: Вредности се мењају код сваког од нас. Ако овај, то би морао, то не могу да кажем мислим, не могу да погледам и кажем, морао бих да му измерим притисак.

Адвокат Ђуро Чепић: Је л` имамо услова да му измеримо притисак?

Судски вештак доктор Владан Марковић: Па мени треба два минута за то.

Адвокат Ђуро Чепић: Је л` имате уређај уз Вас?

Судски вештак доктор Владан Марковић: Имам и уређај и лекове за снижавање, подизање притиска.

Председник већа: Само моменат.Ви предлажете да се сада измери притисак? Изволите, да ли је неопходно мерити притисак сада?

Судски вештак доктор Владан Марковић: Уколико се господин Козлина не осећа добро, мислим уколико он мисли да му није..., да уколико осећа, рецимо, неке симптоме који прате повишен притисак...

Председник већа: Ја бих молила, само моменат. Ко је то устао са свог места без одобрења. Па молим Вас, то не можете тако гласно, немојте да ометате претрес. Изволите.

Судски вештак доктор Владан Марковић: Па уколико би се овај господин Козлина окривљени овај изјаснио да му је лоше, да се не осећа добро, у том случају би било оправдано, мислим уколико ...

Председник већа: Добро. Обзиром да оптужени пре почетка није обавестио суд да се осећа лоше, да немамо таквих назнака, мислим да за сада није неопходно мерити притисак оптуженог. Изволите даље са питањима браниоче Чепићу.

Адвокат Ђуро Чепић: Ја сам сад ускраћен за оно што би следило уколико бисмо извршили ту радњу, па ћу молити за могућност....

Председник већа: Па молим Вас, па нећемо вештачити сада не претресу. Само моменат, не можемо у исто време, неће остати на транскрипту. Сада је фаза када постављате питања вештацима, када се вештаци изјашњавају на свој налаз и мишљење, па изволите у том смеру уколико смо у могућности.

Адвокат Ђуро Чепић: Даље постављање питања за мене је немогуће из два разлога. Први разлог сам већ навео, дакле нисам имао довољно времена да се припремим, а чак и ово друго време које сте ми доделили у року од 30 минута, без обзира на моје незнање ове материје, ми није било адекватно, из разлога јер смо морали чак и судницу да напустимо, па у ходнику да стојимо ту и да чекамо. Тако да једноставно ја морам то да унесем у форми примедбе за потребе записника да нити смо припремљени нити смо били у могућности да на квалитетан начин у складу са потребним стандардом можемо да се упустимо у било какво постављање питања чиме би ми задовољили начело контрадикторности. Хвала.

Председник већа: Добро, можете сести.

Ја бих Вас питала и предочила Вам да је оптужени Рајко Козлина био више пута хоспитализован у току овог главног претреса, као и оптужени Гавриловић Павле. Обзиром да је уочено да је та њихова болничка хоспитализација била углавном у време непосредно пре заказаног главног претреса, да су често претреси одлагани зато што је или један или други оптужени био на болничком лечењу. Ваше мишљење, дакле питање које је постављено такође вештаку Бранку Мандићу, да ли њихова болест изискује овако учестала болничка лечења?

Судски вештак доктор Владан Марковић: Анализирајући медицинску документацију о хоспитализовању је одлучивано на основу медицинских налаза који су сматрам у том тренутку били оправдани, постојале су и друге тегобе и сумња на калкозу жучних путева, након претходно хируршки уклоњене жучне кесе код Козлина Рајка, што би захтевало да се такво стање разјасни, јер би могло да буде потенцијално озбиљно.

Председник већа: Вама је достављена целокупна медицинска документација и све отпусне листе ВМА и Војне болнице Ниш, само моменат, дакле Ви увидом у ту медицинску документацију утврђујете да је свако болничко лечење било нужно и неопходно, према приложеној медицинској документацији?

Судски вештак доктор Владан Марковић: Па сматрам да није било неоправдано...

Председник већа: Да је било оправдано?

Судски вештак доктор Владан Марковић: Сматрам да је било оправдано.

Председник већа: Довољно је. Тужиоче Ви сте се мало пре јавили, изволите.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ја сам се јавио у тренутку када је уважени бранилац Чепић предложио да се Козлини Рајку измери притисак, ето па сам мислио да је то сувишно и да је то мало превазишло оно што ми данас радимо. Ако господина Чепића интересује притисак његовог брањеника онда је то у неком другом тренутку важно да се уради.

Председник већа: Добро. Да ли неко од учесника поступка има још неко питање за вештака? Можете се вратити на Ваше место.

Да ли ће се изјаснити судски вештак Мандић или судски вештак Марковић о трошковима вештачима, односно о трошковима за долазак на данашњи претрес? Доставићете накнадно.

Адвокат Ђуро Чепић: Судија, извињавам се. Ја сам једно питање заборавио за вештака Мандића.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Само сам ја пре тога дигао руку.

Председник већа: Само моменат. Изволите тужиоче.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ви сте доктора Мандића питали само за Гавриловић Павла, нисте га ништа питали за...

Председник већа: Питала сам и за једног и за другог, и доктор Мандић је рекао да остаје при налазу и мишљењу. За Гавриловић Павла сам питала, јер ја налазим да треба да питам, а што се тиче Козлине, изволите можете поставити питање. Позивам поново вештака Мандића.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Немам питања, него да не искористи одбрана после ...

Председник већа: Ако мислите да ће искористити онда питајте. Изволите тужиоче.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Немам питања, него господин Чепић се јавио да постави питање господину Мандићу.

Председник већа: Не,не, обзиром на Вашу примедбу ја сам мислила да имате да питате, обзиром да Вашу примедбу да није суд питао за Козлину. Суд није ни дужан да пита, суд може да пита само оно што служи појашњењу ствари, а када већ инсистирате ја могу да предочим присутном вештаку рочиште заказано за 20.02.2014.године није одржано јер је Рајко Козлина био хоспитализован на ВМА.Рочиште 10.03.2015. године није одржано, јер је Рајко Козлина, такође био на ВМА. Претрес од 27.11.2015. године није одржан, јер је Рајко Козлина спречен да приступи из медицинских разлога. Такође, претреси 30. и 31.03.2016. године, када је хоспитализован, као и претреси 19. и 22.04.2016. године, када се Козлина налазио у болници. Ви сте рекли да су била

оправдана сва ова болничка лечења. Стога суд није нашао да је потребно посебно разјашњење. Изволите, браниоче, Чепићу.

Адвокат Ђуро Чепић: Захваљујем на додатној прилици. Дакле, докторе, једно лаичко питање, барем из мог угла, а молим за стручан одговор. И један и други бранеик мој су све време бомбардовања били на простору Космета, у ратној зони, под бомбама, где је чак по неким статистичким истраживањима укупно 82% пројектила која су бачена на простор наше земље, управо пало тамо где су се они налазили. Дакле, чињенице које сам навео, стање ратног сукоба, дејства, бомбе, како утичу на психички апарат и да ли евентуални поремећај, односно оштећење услед ових дејстава, могу да узроче, сада је ово опет лаичко питање, какве друге трајне болести у физичком смислу, не само у психичком?

Судски вештак др Бранко Мандић: Пазите, ја сам вештачио конкретно особе на ове конкретне околности. Како нешто може да делује, да ли може да делује, мислим стварно.

Адвокат Ђуро Чепић: Кажем, лаичко је питање.

Судски вештак доктор Бранко Мандић:Лаичко је питање, а и одговор је лаички, може и не мора.

Председник већа: Може и не мора, то је одговор. Добро, имате ли још неко питање, да не буде накнадно, да поново враћамо вештака? Ја Вам се захваљујем.

Судски вештак доктор Бранко Мандић: Хвала.

Председник већа: Констатује се да судски вештаци испостављају захтев за накнаду трошкова за приступ на данашњи претрес, а висину ће определити накнадно и трошковник доставити суду.

Уколико нема више питања, мислим да можемо да отпустимо вештаке. Суд дозвољава вештацима да се удаље из суднице.

Ми смо за данас одредили саслушање сведока Драгише Јаћимовића, Слободана Глигорића, Ервина Маркишића, Дејана Милошевића. Од позваних сведока, приступили су сведок Драгиша Јаћимовић и Слободан Глигорић.

Позивам сведока Драгишу Јаћимовића да приступи у судницу.

Председник већа: Драгиша Јаћимовић, је ли тако?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Да.

Председник већа:

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ВРЗ 140

Да се у доказном поступку на главном претресу изведе доказ испитивањем сведока Драгише Јаћимовића.

ИСПИТИВАЊЕ СВЕДОКА

Сведок ДРАГИША ЈАЋИМОВИЋ

Сведок Драгиша Јаћимовић, чији је идентитет утврђен увидом у личну карту број 007763474 издату од ПС Раковица, ЈМБГ 0807971771225.

Изволите, вратићете сведоку личну карту.

Са личним подацима као на записнику дана 18.07.2013. године. Нема измена у Вашим личним подацима, Јаћимовићу, у односу на Ваше изјашњење пред тужиоцем за ратне злочине, када сте дали Ваше личне податке, дана 18.07.2013. године, је ли тако?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Нема измена.

Председник већа: Добро. Вама је познато зашто сте предложени да будете саслушани као сведок на овом главном претресу и уопште у овом кривичном поступку. Да ли познајете оптужене Гавриловић Павла и Козлина Рајка и да ли сте са њима у сродству или у завади?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Познајем из обојицу, нисам у сродству, ни у завади.

Председник већа: Добро. Познајете их, како?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Познајем их преко службе, значи...

Председник већа: Преко службе, добро. Као сведок дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа представља кривично дело, за које против Вас може бити вођен кривични поступак. Такође, као сведок дужни сте да положите заклетву. Да ли се заклињете својом чашћу да ћете о свему што будете питани, говорити само истину и да ништа од онога што Вам је познато, нећете прећутати?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Заклињем се.

Председник већа: Добро. Нисте дужни да одговарате на питања, којима бисте себе или евентуално свог блиског сродника, довели до кривичног прогона, тешке срамоте или знатне материјалне штете.

Сведок Драгиша Јаћимовић: У реду.

Председник већа: Да ли Вам је јасно упозорење суда и поука суда?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Јесте.

Председник већа: Сведок опоменут, упозорен у смислу члана 95 ЗКП, након положене заклетве, у смислу члана 96 ЗКП, изјави:

Ви сте се изјаснили детаљно пред тужиоцем у фази истраге о свим догађајима о којима сте питани. Да ли остајете у свему при том исказу који сте тада дали или евентуално желите тај исказ да измените?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Остајем при датом исказу.

Председник већа: Остајете у свему при исказу од 18.07.2013. године?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Да.

Председник већа: Добро, изволите, изјасните се овде пред судом, пошто су ту присутни тужилац, оптужени, бранioци, као и пуномоћник оштећених, оштећени, све чега се сећате, шта се дешавало у време овог догађаја, 25. марта, када сте Ви као војно лице, као старешина у војсци, били ангажовани на подручју села Трње?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Шта треба да поновим исказ или?

Председник већа: Ево, све чега се сећате. Ви сте рекли да остајете при свему, уколико се не сећате свега, дакле, тумачићемо да остајете при томе што сте претходно рекли, је ли тако?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Хоћете хронолошким редом да причам?

Председник већа: Све чега се сећате, изјасните се.

Сведок Драгиша Јаћимовић: Па, значи 25. смо у раним јутарњим часовима кренули на извршење задатка у то подручје тамо, околина Суве Реке, војним моторним возилима, као колона тог позадинског батаљона. Претходне вечери је проглашено ратно стање и ми смо, да кажем, тог раног јутра, тог 25. кренули на задатак. Значи, није нам тада речено шта треба да радимо, али након значи, неког проведеног времена на путу, односно у тој колони, зауставили смо се на једној висоравни изнад села, мислим да се зове село Новаке и ту смо, овај, да кажем, оставили возила и онда смо кренули у колони и овај, још неко време. И ту смо добили задатак односно поделили смо се у групе и добили смо задатак од команданта батаљона, да запоседнемо један рејон и да овај, практично будемо одступница, односно да запречимо један правац могућег извлачења тих, такозваних шиптарских, мислим такозваних, шиптарских терористичких снага, тако смо их ми називали, значи тих, да кажем, герилаца, који су могли да се извлаче овај. Пошто је то била широка акција, а ми као, да кажем, позадина, имали смо задатак да будемо ту, да кажем, ето, као брана, односно као нека „тампон“ зона од могућег појављивања тих шиптарских терористичких снага, ето, да их тако назовем. Било нас је неколико, да кажем, старешина и сваком од нас појединачно, добили смо по неколико војника, да кажем у задужење. Командант батаљона је, да кажем, издао начелан задатак да будемо значи, распоредио нас је у рејоне. Тадашњег капетана Глигорића је поставио крајње лево, па онда водника, или већ како се зове, покојног Фејзића поред њега, па онда сам ја био следећи са групом војника и тако редом, овај. И онда је он појединачно давао задатке свакој од тих група. Мени конкретно ништа посебно није рекао, осим да у свом додељеном рејону пратим ситуацију и да одговарам за тих неколико војника око себе. И након тога, овај, да кажем, сви смо овај кренули на тај задатак. Командант батаљона је остао на брду изнад нас, а ми смо се спустили доле, ниже и онда је, да кажем, кренуло неко, изнад нас је био значи, дешавала се акција шира, где су учествовале, да кажем, снаге војске и МУП-а, Посебних јединица полиције, правца Суве Реке и тако даље. Била је, да кажем, нека

активност војна, односно практично овај, чули су се пуцњи и тако даље, из даљине, значи. Ми нисмо, да кажем, имали ту никакву овај дешавања и то дуго је трајало, да није било никаквог дешавања. Ја сам са својом групом војника, да кажем, се спуштао до одређене коте испред села, тог неког ту, албанско је село било у питању, значи између Новака и, између Новака и, ја сада не могу да се сетим баш тачно, овај, мислим да се звало село Трње испред нас. Групе, да кажем, водника, тих подофицира што су биле десно од мене, значи именовани Козлина и још Стојановић и ја не знам више, не могу да, покојни Недељковић и ја не знам ко је све био ту тачно, су отишли лево од мене са својом групом војника и изгубили су се из видног поља, тако да нисам, овај, нисам имао ни радио-везу, ни контакт, визуелни контакт са њима.

Опет се ништа није дешавало, док се нису чули неки пуцњи. Тако да, ја сам одмах, овај, да кажем, подигао позорност својих војника у смислу да, овај, обратимо пажњу, ко пуца. Прво, не знамо ко пуца и онда смо се спуштали наниже, тамо још ближе селу и практично смо ушли у, да кажем, у тај леви сектор села. Пуцњи су се интензивирали, да кажем. Сада, ја нисам могао да идентификујем да ли су то пуцњи у том тренутку, наравно, нисам могао да идентификујем да ли су то пуцњи од тих, да кажем, наших суседних група или су то пуцњи из акције из правца Суве Реке, од Посебних јединица полиције или ко је пуцао. Мислим, просто је конфигурација села таква, да је село доста дугачко, разумете. Оно је плитко, али дугачко је, а ја сам био на сасвим левом, левом, овај, крају тог села. Неколико километара је, колико ја знам, било дуго то село. Ја никада пре тога у животу, ни после тога, никада нисам, овај, да кажем, нити сада знам како оно изгледа, ето, да могу да нацртам или да скицирам, не могу. Просто, био сам у том, да кажем, једном сектору малом са тих својих пет, шест војника и то је то. То је тај први део.

Онда су се, да кажем, ти пуцњи интензивирали и овај, баш је било овако, имао сам утисак ту где сам био, да је, да је, да су те суседне групе налетеле на нешто, да се ту нешто догађа. И онда смо ми, да кажем, ушли у тај леви сектор села, односно у ту групу кућа. Пазите, то се дешавало, значи, пар сати, значи то што причам се дешавало у два, три сата у континуитету то дешавање, значи са тим паузама, тишинама, стајањем између кућа, опсервацијом простора око себе и тако даље. Значи, није се ништа дешавало оно филмски, па да... Једноставно, сви смо се бојали, нисмо знали шта нас чека иза тих кућа, иза тих врата, прозора и тако даље, не знамо ко је, шта је и тако даље. Ја лично значи са својом групом војника не бих ни ушао у тај леви сектор села, него би био изван села, да нисам чуо те пуцње, да нисам чуо овај, да кажем, да нисам осетио, да кажем, потребу да будем, да заштитим своје снаге, да, да, да будем ту, у смислу ако треба помоћ нека, откуд знам, нисам имао појма шта се догађа даље тамо, лево, односно десно од мене, практично. То је све трајало до тренутка, док, док се нису чули, да кажем, како да то назовем, овај, повици, крици и тако даље, удаљено, десно од мене, можда километар или петсто метара, разумете и онда смо ми, да кажем, са својом групом, ја сам са својом групом војника сам овај, сачекао још мало да видим шта се дешава. Пришли смо практично, било је ту неколико, да кажем, тих кућа и онда се завршавао тај леви сектор села и наишла је нека практично вода, река, речица, шта је већ, која није могла да се пређе. И ништа, ми смо ту сачекали да видимо, шта се дешава. Међутим, тада сам ја у даљини видео да кажем, да се ти крици појачавају, да се то, овај, да се та прича усложњава, да су ти пуцњи све чешћи и потрчао сам, да кажем, са групом војника да видим шта се догађа. Када смо се ми појављивали тамо, овај, практично та група, ја их нисам могао идентификовати ко је био и шта је, група цивила или група мештана или, неко је овај, бежали су са тог места ту, овај, са те овај. Ја сам махинално повикао: „Шта се ово догађа, ко је, шта је?“, разумете. Они су се сви, неколико пуцња и у нашем правцу се у том тренутку, да кажем, зрна, не директно у

нашем правцу, изнад нас је овај окинуло и онда се то све утишало. То је све трајало значи, не могу да одредим сада са ове временске дистанце колико дуго, та ситуација. Ја покушавам, да кажем, долазећи овде да вратим филм тачно шта се догађало, али не могу, овај, стварно са прецизношћу и знам да ћете ме свашта питати, али не могу да кажем. Никог ја лично, визуелно нисам видео да пуца у некога, значи никога нисам видео, нити сам чуо да је неко наредио пуцање у некога. Значи, просто су се те све снаге, као нека сцена, сви су се разишли и остала је та гомила неких тела ту на двеста, триста метара од нас.

И то је све завршено како је завршено, ми смо се после, након тога, по групама. Те групе се нису појављивале дуго десно од нас, наша, моја група војника смо се двеста, триста метара даље повукли иза села тамо. Нисмо више ни, практично... Пуцњи ти што су били као део шире акције Суве Реке су се од нас, да кажем, удаљавали. Мислим да ли у том неком, да кажем, као овај, да је било неко садејство, али не знам стварно не знам да ли је било неко садејство у том тренутку и све се умирило. И курир, значи, ми смо имали комуникацију, значи ја сам као, да кажем, командир те групе својих војника, имао комуникацију само са њима. Курир је био тај који је долазио од команданта и тај курир се појавио после неког времена, у том рејону где смо ми били. Ја сам му рекао да је ово, што се нас тиче, ту, да се ми налазимо ту, да он извести команданта да смо ми ту где јесмо и то је тиме је завршено. Остале групе су се касније прикључивале и више у том тренутку, што се тиче 25., ми смо формирали логор један испод те реке или у рејону те реке и ја више не могу да кажем, поставили смо те неке наше шаторе и ту смо, ето, тај 25. је завршен. Ништа, практично нисмо имали никаквих, да кажем, губитака, нисмо испалили никакву, моја група војника. Ја сам лично испалио, ја се сећам, један метак и то само зато што сам се уплашио, видећи неку сенку тамо у ћошку нечега, а моји војници, ја се више стварно не сећам ни ликова тих људи, ни ко је све био ту, нису такође, није било никаквих више, ето, дејстава. То могу све да кажем за тај дан.

Председник већа: То је све чега се Ви сећате, је ли тако?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Тог дана, да.

Председник већа: Овај доказ, доказни предлог, је предлог Тужилаштва. Тужиоче, изволите, да ли имате питање за сведока Јаћимовића?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добар дан.

Сведок Драгиша Јаћимовић: Добар дан.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ви сте нам објаснили колико сте могли, али ја ћу само нешто да Вас питам, па макар и поновили то што сте рекли. Када је Гавриловић издао наређење, ко је ту све био присутан?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Ја сада, значи...

Председник већа: Само мало, тужиоче, није помињао, само тренутак. Сведок није помињао имена, па ја мислим да је најпре неопходно да га питате, ко је издао наређења. Он се изјашњавао да је командант издао наређење. Након тога је поменуо, командант батаљона. Али није определио ни где је то наређење издато, ни ко је издао. Имајући у виду различита изјашњења у односу на ову околност, ја указујем да је

неопходно, најпре, да се сведок изјасни, од кога је добио наређење и ево ја постављам то питање.

Сведок Драгиша Јаћимовић: Значи, поштована судија, значи наређење смо добили да, значи још једном понављам, да у колони дођемо до...

Председник већа: Ко је издао прво наређење и где?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Значи, прво наређење је издато тог јутра, односно те ноћи приликом поласка, командант батаљона.

Председник већа: Ко је командант батаљона, име и презиме, Делић, је ли тако?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Капетан прве класе Гавриловић Павле. Ја Делића видео нисам, неколико дана пре, ни неколико дана после тога, физички, нисам га видео никада.

Председник већа: Дакле, наређење је издато док сте били у Призрену?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Да.

Председник већа: Је ли тако?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Да.

Председник већа: Од стране?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Капетана Гавриловић Павла, да идемо у маршевској колони до, да запречимо одређени правац, у правцу села Новаке.

Председник већа: Добро. Изволите, тужиоче сада са питањима.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Када сте дошли на положај изнад села Трње, да ли је тада било неко наређење?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Тада смо подељени у групе, значи...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ко вас је поделио у групе?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Командант батаљона, капетан Гавриловић.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро. Колико је било група?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Пет до шест група, ја не могу тачно са сигурношћу да тврдим.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ко је командовао тим групама?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Значи, капетан Глигорић, покојни водник Фејзић, ја, водник Козлина, водник Стојановић, водник Недељковић. Ја са сигурношћу не могу да тврдим ко је још био ту, значи нас пет, шест, седам.

ВРЗ 1140

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли то значи да је било пет, шест, седам група?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Пет до шест група, тачно, не могу да кажем тачно.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Али ако Ви кажете седам имена, онда је то?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Па, шест сам рекао, тако.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Шест, добро. Ко је био присутан када је командант батаљона Гавриловић издавао наређење?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Било је присутно једно лице, да кажем, из команде бригаде, један потпуковник. Ја не могу да се сетим како се звао.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Не, мислим од ове групе, да ли су сви били присутни?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Нису сви били присутни, значи, издавао је...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Сада Вас питам, ко је био присутан?

Председник већа: Само моменат, можете мало прецизније, тужиоче, „од ове групе“. Ја мислим да је потребно сведок да се изјасни, на околност ко је био присутан од старешина или евентуално војника, када је Гавриловић издавао наређења. Дакле, да ли Вам је издавао наређења појединачно или је било ту више старешина, све старешине које су требале да добију наређење или су ту били присутни и војници. Мислим да је то најпрецизније.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Судија, извините, али овај, ток је следећи, колико сам ја разумео. Њих је Гавриловић ту окупио и поделио их у групе.

Председник већа: Није се изјасни да их је окупио.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ево, рекао је.

Председник већа: Само моменат да разјаснимо.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Е сада ја питам...

Председник већа: Да ли вас је Гавриловић окупио и ако јесте, где?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Значи, Гавриловић нас је окупио старешине, није окупио војнике. Војници су остали тамо код возила. Значи, окупио нас је старешине.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Е, у ком тренутку вас је Гавриловић поделио у групе?

BPS140

Сведок Драгиша Јаћимовић: У тренутку када нас је окупио овај, само старешине, рекао је да узмемо својих пет до шест војника или већ колико, свако да одговара, односно да има свој сектор.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Сада Вас питам, ко је све кту присутан и која је прва група, друга група, трећа група, четврта, пета, шеста?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Па, ево ја колико се, да кажем, колико се сећам, овај, моје сећање и говори да је то био значи капетан Глигорић, ја...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Шта је, какав је задатак добио каптан Глигорић?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Капетан Глигорић је добио задатак да поседне леви сектор тог нашег додељеног правца.

Адвокат Ђуро Чепић: Судија, извињавам се, сада морам и ја да...

Председник већа: Само моменат, морате прво да затражите реч, браниоче Чепићу.

Адвокат Ђуро Чепић: Да, да, молим...

Председник већа: А не устанете, па, извињавам се, не можете тако. Ја Вас опомињем, немојте више.

Адвокат Ђуро Чепић: Ја Вас молим најлепше да ми се објасни механизам, како ја могу да изјавим приговор на ток испитивања.

Председник већа: Моменат, немојте тако.

Адвокат Ђуро Чепић: Само ми дозволите реч.

Председник већа: Опомињем Вас, браниоче, када ја говорим, да станете. Дакле, немате потребе да се молбама обраћате суду, нисмо овде да молимо. Ви знате добро Закон о кривичном поступку. Када сте већ устали, изволите, поставите питање, али немојте убудуће, прво морам да Вам одобрим.

Адвокат Ђуро Чепић: Прво, желим да се установи јасан стандард у складу са одредбамао ЗКП, јер исти стипулише могућност унакрсног испитивања. Ако правилно тумачимо те одредбе, ја имам право да устанем и да реагујем ако сматрам да питање није у духу одредби.

Председник већа: Само моменат.

Адвокат Ђуро Чепић: Е сада, Ви дајете један, дозволите ми само, молим Вас.

Председник већа: Ја сам Вас опоменула, дакле, да морате да станете. Нико Вам не оспорава Ваше право да реагујете. Ја сам само указала на то да прво морате да се обратите председнику већа и када добијете одобрење, тада можете да реагујете. Изволите.

BPS 140

Адвокат Ђуро Чепић: Уважавам то, само ми објасните механизам, да ли да устанем, да ли да дигнем руку, да ли да укључим микрофон, како ћемо доћи до те ситуације?

Председник већа: Можете да подигнете руку. Изволите.

Адвокат Ђуро Чепић: Мени лакше, хвала. Сва ова питања која тужилац поставља, сведок је јасно објаснио и то на страни 4 транскрипта, до детаља.

Председник већа: Добро.

Адвокат Ђуро Чепић: И не видим потребу за поновним питањем истих ствари.

Председник већа: Добро, то је Ваша примедба, можете сести. Изволите, адвокат Иван Митровски.

Адвокат Иван Митровски: Судија, с поштовањем јавном тужиоцу и судском већу, адвокат Иван Митровски из Панчева. Унакрсно испитивање не може вршити јавни тужилац над својим сведоком, него може само обратно. А он га испитује на питања на која је већ дат одговор. То је већ унакрсно испитивање.

Председник већа: Молим Вас.

Адвокат Иван Митровски: Ја улажем ту примедбу, то право не постоји у Законику о кривичном поступку.

Председник већа: Добро, то је Ваша примедба, нећемо тумачити овде Законик о кривичном поступку.

Адвокат Иван Митровски: Хвала.

Председник већа: Изволите, тужиоче, даље са Вашим питањима.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро. Питање је било, ко је још ту био присутан и ко је какав задатак? Ви сте кренули са објашњењем, шта је био Ваш задатак.

Сведок Драгиша Јаћимовић: Добили смо задатак као група, као, да кажем, сектор и онда је поделио задатке појединачно, сваком додељен је рејон. И Глигорић капетан је први отишао, па онда је отишао Фејзић, па онда сам ја отишао, па онда је отишао, не знам ко, десно од мене, свако са својом групом војника.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Како сада изгледа то давање наредбе, свима одједном или када изда наредбу Гавриловићу, односно Вама, рецимо, Ви онда сачекате...?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Не, овај, значи, да, ово је шири контекст задатка, значи на почетку, дао је свима задатак. И онда је овај, појединачне задатке давао појединачним групама. Ја сам добио задатак...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Шта сте Ви чули од задатака који су дати Вама и осталима?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Ја сам чуо до тренутка...

Председник већа: Само мало, тужиоче, немојте „Вама и осталима“. Да ли сте, прво мора питање, да ли сте чули наредбе које су дате осталима, молим Вас да будемо коректни сви у питањима. Изволите.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Судија, ја се трудим да будем коректан. Али ја мислим да, више прекида је од стране...

Председник већа: Добро, ја сам само указала, изволите даље са питањима.

Сведок Драгиша Јаћимовић: Значи, одговорићу Вам прецизно. Задатке лево од мене сектор ко је све био, капетан, капетан Глигорић и водник Фејзић, сам чуо задатке и свој задатак. После тога сам отишао и нисам чуо задатке десног сектора. Значи врло сам јасан.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро, сада Вас ја питам. То што сте чули, шта сте чули?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Чуо сам да капетан Глигорић и покојни Фејзић водник имају задатак да леви сектор додељени наш запрече и то је негде шума нека која се наслања на село лево и у неком...

Председник већа: То сте већ објаснили у Вашем претходном исказу.

Сведок Драгиша Јаћимовић: Нисам чуо ништа друго.

Председник већа: На записнику 18.07.2013., не морате детаљно. Изволите даље, тужиоче.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли сте чули, ко треба да уђе у село?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Не, није била тема уопште, да треба неко уопште да уђе у село.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро. Када сте, кажете, заобишли село и видели поток и чули на раздаљини, како кажете, од триста до петсто метара, видели групу људи и кажете, наша војска је заобишла, прешла преко моста и почела да пуца. Е, ко су ти људи?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Ја Вам кажем...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Чија је то група била?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Ја Вам кажем, овај, с обзиром на удаљеност, ја физички нисам видео лица, ја сам видео силуете људи, разумете. Ту је било и полицијских униформи, одмах да Вам кажем, није било само зелених униформи.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Па, коме сте Ви са раздаљине од триста до петсто метара упутили речи, „шта то радите“?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Нисам тада упутио, него трчећи, трчећи у том правцу.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Коме?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Људима који су се удаљавали.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А ко је трчао у том правцу?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Шта кажете?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Кажете, „трчећи у том правцу“. Ко је трчао у том правцу?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Па, моја група је значи кренула у правцу да чује, ја сам све објаснио.

Председник већа: Добро, само да скратимо, да ли сте познавали неког из те групе?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Не, никог физички нисам...

Председник већа: Да ли су то били припадници позадинског батаљона?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Не могу то да тврдим, не знам ко је био. Били су, значи, зелене униформе и плаве униформе.

Председник већа: Дакле, нико кога Ви познајете?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Никог ја нисам препознао.

Председник већа: Добро, изволите, тужиоче.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Али, ја ћу, да, кажете, трчали сте. Из ког разлога сте трчали?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Па, из разлога што се чују крици, чули су се крици. Ја сам осетио потребу да нешто овај, са својом групом предузмем, да не седим ту, да не чучим иза зграде и чекам да гледам нешто, шта да гледам. Хтео сам нешто да утичем на нешто.

Заменик тужиоца за ратне злочине: И, јесте ли утицали?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Ја мислим да са својом појавом и те групе моје војника, да је тада престала пуцњава.

Заменик тужиоца за ратне злочине: И шта сте затекли?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Нисам ја прилазио тамо, јер то је, то је у потоку се дешавало све, ја сам морао да пређем...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ви сте кренули да би спречили да се и даље чују крици. Шта се то десило, па сте се Ви толико уплашили, односно сматрали да треба неком да помогнете?

Председник већа: Молим Вас, тужиоче, молим Вас, члан 98 ЗКП забрањује постављање питања са претпоставкама, морате конкретно.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Не, па он каже, овај...

Председник већа: Молим Вас, не претпоставке, конкретно и јасно питање.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Конкретно и јасно. Из ког разлога сте Ви са својом групом потрчали према тој групи одакле се чују крици?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Из разлога, значи из разлога што човек значи кад чује неке крике, било какве крике, мора да реагује.

Председник већа: Изволите браниоче Чепићу.

Адвокат Ђуро Чепић: Трећи пут бројим, исто питање, исти одговор, а претходно је све лепо објашњено на страни број 6 транскрипта из заправо 2013.године.

Председник већа: Добро, уважавам Вашу примедбу, можете сести. Изволите тужиоче.

Заменик тужиоца за ратне злочине:Само очекујем одговор.

Сведок Драгиша Јаћимовић: Одговор... Нисам разумео, на основу чега сам ...На основу унутрашњих порива да нешто учиним.

Заменик тужиоца за ратне злочине: И шта сте учинили?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Прекинули су се пуцњи. Односно још неколико пуцања је кренуло изнад нас и прекинули су, утихнули су.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Јесу ли се и даље чули крици?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Чули су се пригушени крици...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Шта сте онда радили?

Сведок Драгиша Јаћимовић: То је све било 400 – 500 метара од мене.

Заменик тужиоца за ратне злочине: У овој изјави коју сте дали тужиоцу кажете да сте пришли на 200 метара.

Сведок Драгиша Јаћимовић: Па можда 200 метара.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ако сте били 300 до 500 удаљени кад сте чули пуцњаву и потрчали према тој групи, онда је то раздаљина која се смањила?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Јесте.

Заменик тужиоца за ратне злочине: И шта сте сада видели?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Ништа више нисам видео јер био је јарак испод, значи ја физички нисам могао, једино да ускочим у тај јарак доле. Значи ја сам морао да обиђем као што сам и учинио и да сачекам да се све утиша још сат времена, два, чекајући да се нешто, дође неко наређење шта даље да радимо.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ви сте објаснили у изјави...

Сведок Драгиша Јаћимовић: Ја се извињавам....

Председник већа: Само моменат, имао је приговор бранилац. Изволите браниоче.

Адвокат Ђуро Чепић: Ово би се звало у неком другом систему погрешно навођење, и била би озбиљна опомена. Ако се износи тврдња онда мора да буде прецизна, није 200 него 300, речено је данас 400, а не можемо да причамо нешто мање.

Заменик тужиоца за ратне злочине:Само ми реците молим Вас...

Председник већа: Молим Вас, опомињем и тужиоца и браниоца да не улазе у међусобну расправу, сачекајте да заврши бранилац.

Адвокат Ђуро Чепић:Страна 6, ред је седми ред: " ја сам притрчао, све се то дешавало на 300 метара отприлике растојања". Данас је рекао 400 па можда можемо у том светлу да причамо.

Сведок Драгиша Јаћимовић: Ту негде, не могу да прецизно утврдим.

Адвокат Ђуро Чепић:Хвала. 6.страна његовог исказа од 18.07.2013.године, а по бројевима одозго на доле, 7. ред.

Сведок Драгиша Јаћимовић: Да кажем као војно лице умем да мерим растојање, али сигурно је било више од 200 метара, значи 300 до 400 метара, остајем при томе.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Кад сте видели ту групу људи која излази, бежи, како већ, определили сте, али ја ћу то поново да Вас питам, како су изгледали ти људи?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Па не могу сада кроз ово да кажем, протек времена, изгледали су ....

Председник већа: Само мало...

Заменик тужиоца за ратне злочине:Мушкарци, жене, старији, млађи?

Председник већа: Е то, прецизније само.

Сведок Драгиша Јаћимовић: Па изгледали су у овим да кажем у одећи, класичној некој одећи шареној....

Заменик тужиоца за ратне злочине: Јесу ли мушкарци или жене?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Било је ту мешовитих, ја колико сам овако да кажем, то је све да кажем, то је тешко утврдити.

Заменик тужиоца за ратне злочине:Колико је ту људи било отприлике?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Па и то, с обзиром да сам са толико остојања, да кажем гледао, исто не могу да кажем.

Председник већа: Молим Вас тужиоче, он се изјаснио...

Сведок Драгиша Јаћимовић: Нисам то бројао.

Председник већа: Само моменат. Он се изјаснио у овом исказу, на почетку је рекао да остаје у свему при том исказу. Он је ту детаљно навео, било је људи који су одатле бежали, било је неколико, не зна, видео је људе у реци, али не може да се изјасни колико је њих било. Мислим да је ту био јасан.

Сведок Драгиша Јаћимовић: Не знам број.

Председник већа: Након тога видео је да је у реци било људи, али није бројао.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Поменули сте негде у свом исказу да су то били цивили?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Били су људи у одећи, е сад у којој одећи, ја нисам то, верујте то је последње било да ја сада размишљам која одећа, шарена одећа, разумете.

Заменик тужиоца за ратне злочине: И то сте негде објаснили, на питање посебно, али ја ћу Вас опет то питати. Да ли сте Ви видели неког припадника ОВК?

Сведок Драгиша Јаћимовић: У том селу не, али изнад села да.

Заменик тужиоца за ратне злочине:Немам више питања.

Сведок Драгиша Јаћимовић: Изнад села, да, који бежи.

Заменик тужиоца за ратне злочине:Немам више питања.

Председник већа: Добро. Немате више питања. Да ли браниоци имају питања. Изволите адвокат Иван Митровски.

Адвокат Иван Митровски: Адвокат Иван Митровски из Панчева.

Председник већа: Митровски? Је ли тако?

Адвокат Иван Митровски: Ви сте ме данас прекрстили.

Председник већа: Добро, није намерно, омашка.

Адвокат Иван Митровски: Хтео бих да питам господина Јаћимовића да нам објасни како су били обучени припадници његове чете? Значи какве су имали комплет униформу и на глави шта су носили и од оружја и наоружања и оруђа шта су имали код себе?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Па били су обучени у униформе маскирне "М93" колико се ја сећам да је тај модел. Шта смо имали, имали смо лично наоружање, имали смо бомбе, имали смо...

Адвокат Иван Митровски:Војници, не ви старешине, него војници шта су имали?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Како мислите? Па шлемове на глави.

Адвокат Иван Митровски: Да ли су имали аутоматско оружје или "паповке"?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Аутоматско оружје.

Адвокат Иван Митровски: Да ли су имали пиштоље?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Војници не.

Адвокат Иван Митровски: Да ли су имали бомбе?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Војници не.

Адвокат Иван Митровски: Да ли су имали бајонете?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Бојонет је био саставни део, односно нож је био саставни део пушке аутоматске, али да ли је био на пушкама или не, не могу сад да тврдим.

Адвокат Иван Митровски: Да ли су на лицу имали маскирне боје?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Не.

Адвокат Иван Митровски: Да ли су на главама неки од војника имали мараме "а ла Рамбо"?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Не, моја група је, значи нити сам ја видео да ико то носи, "ПЈП" можда, Посебне јединице и полиција можда, али ми не.

Адвокат Иван Митровски: Да ли су имали ручне бацаче ваши војници?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Имало је да кажем пар војника ручне бацаче, у зависности од тога, овај, поделило се то што се имало на неколико војника, да.

Адвокат Иван Митровски: Да ли је то коришћено критичном приликом?

Сведок Драгиша Јаћимовић: У том тренутку не, користило се сутрадан кад смо се спашавали од пријатељске ватре, наше ватре.

ВРС1140

Адвокат Иван Митровски: Значи и тога је било?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Било је и тога.

Адвокат Иван Митровски: Добро. Кажите ми, Ви сте рекли да сте у једном тренутку кад сте чули пуцње осетили потребу да уђете у леви сектор села? Да ли је то Ваша лична одлука?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Значи ја сам био изнад села једно, неколико, да кажем физички до самих првих кућа и логично је да сам хтео да уђем у леви сектор села, ако ништа друго да заштитим себе и своје људе, јер је много лакше да се буде иза зграда, иза кућа, него на пољани изнад села.

Адвокат Иван Митровски: Није то било моје питање. Питање је било да ли сте то донели лично одлуку или Вам је неко наредио да уђете у леви сектор села?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Значи нико ми није наредио.

Адвокат Иван Митровски:Колико сте били на положају око села Трње, колико дана?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Колико се ја сећам све заједно са тим да кажем уласком, 3 до 4 дана, не могу тачно да кажем колико.

Адвокат Иван Митровски: Да ли сте у било ком моменту, било ком тренутку или у било ком делу положаја чули да је капетан прве класе Павле Гавриловић издао наредбу да не сме бити преживелих и показао руком према селу Трње?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Ја то нити сам чуо нити сам видео.

Адвокат Иван Митровски: Хвала.

Председник већа: Изволите адвокат Милан Петровић.

Адвокат Милан Петровић: Господине Јаћимовићу ја бих Вас само питао кратко једно два питања. Да ли можете да ми објасните тај систем начина командовања и издавања наређења о коме сте нам мало пре нешто појаснили. Ви сте нама рекли да је Вама задатак дао овај командант батаљона капетан Гавриловић, па ме сад интересује тај начин овај издавања наређења. Коме он даје наређења, конкретно кад даје старешинама, коме старишине преносе? Како је то било?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Значи да пођем како сам ја да кажем видео ту ситуацију и сад покушавам да вратим филм и да кажем са овим садашњим искуством то повежем. Значи ми смо као да кажем логистички позадински део добили задатак да кажем да практично оно што сам на почекту рекао да браним тај шири сектор и то је наравно задатак који је добијао позадински батаљон. Командир батаљона има право да на начин који је најцелисходнији изврши тај затадак. И он је вероватно проценио да је најбољи начин да подели нас у мање групе, да би могли визуелно да командујемо тим својим војницима, неколико војника око нас, а не да један командује целом акцијом. Разумете, ако сте на то мислили.

Адвокат Милан Петровић: Да, да у реду је то, него ја Вас питам отприлике кад он изда је наређење, како издаје, коме издаје наређење? На пример Ви сте, шта сте Ви били у том тренутку, ви сте били командир чете?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Па ја сам био командир чете до те вечери, али у том тренутку сам био командир групе практично.

Адвокат Милан Петровић: Али Ви као командир чете, Ви имате испод себе исто неке командире, је ли тако?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Да, али у том тренутку ја нисам имао практично чету испод себе.

Адвокат Милан Петровић: Не, ја не питам за тај тренутак. Ја Вас питам овако у позадинском батаљону, какав је био ланац командовања?
Ко је коме командовао и ко је коме издавао наређења?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Значи ланац командовања је био такав да командант батаљона издаје задатке командирима чета и командирима одељења.

Адвокат Милан Петровић: Добро. А командири чета?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Командирима одељења.

Адвокат Милан Петровић: А командири одељења?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Војницима. То Вам причам о мирнодопском стању.

Адвокат Милан Петровић: Добро. И значи Ви сте рекли да сте задатак добили још у Призрену, мало пре Вас је судија питала.

Сведок Драгиша Јаћимовић: Не, само правац и шири задатак, у две реченице.

Адвокат Милан Петровић: Шта је било у те две реченице?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Да идемо маршем тим правцем и имамо задатак да запречимо одређени реон, крећемо тад и тад.

Адвокат Милан Петровић: Коме је конкретно Гавриловић издао тај задатак?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Свим старешинама те ноћи, 24. на 25.

Адвокат Милан Петровић: Добро. И сад кад сте стигли тамо до села, до положаја пардон, ви сте сада тамо, опет сте окупили, рекли сте је ли тако?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Да.

Адвокат Милан Петровић:И сада је он опет издао задатак. Који је задатак је издао тамо и коме?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Поновио је практично тај исти задатак, с тим сада да кажем конкретно на терену. Имамо задатак да запречимо лево од тог сектора, десно до тог сектора са тим снагама и то је то.

Адвокат Милан Петровић: Добро. И како је сада,коме је он издао тај задатак?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Свима нама, стајали смо у строју.

Адвокат Милан Петровић: Старешинама или...

Сведок Драгиша Јаћимовић: Старешинама, војници су били иза нас.

Председник већа: Добро. Када је постављено већ то питање можете прецизно да објасните, кажете: свима нама, све нас је постројио. Ето то објасните коме вама и како вас је то постројио?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Значи изашли смо сви из возила, опет кажем како ме сећање служи после ових година, војници су остали око возила, а ми смо да кажем физички прешли неко остојање, не знам колико метара, 10, 20 или 50 метара и стали у строј, односно у неку да кажем импровизовану врсту.

Председник већа: Добро. Можете ли да наведете ко је све био у том строју?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Капетан Глигорић, ја и покојни водник Фејзић, покојни водник Недељковић, водник Стојановић, ето ја сад..., тих 6 колико сам рекао, не знам више број људи.

Председник већа: Изволите браниоче.

Адвокат Милан Петровић: Добро. Он је значи издао то наређење и онда је даље, ова група који су били окупљени, они су даље то преносили војницима, је ли тако?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Свака група, значи сваки старешина који је добио задатак отишао је код своје групе војника и узео своју војску и ишао на задатак.

Адвокат Милан Петровић: Хвала, немам више питања.

Председник већа: Адвокат Ђуро Чепић, изволите.

Адвокат Ђуро Чепић:Хвала. Господине Јаћимовићу добар дан, ја сам Ђуро Чепић, браним и једног и другог окривљеног, имам неколико питања за Вас.

Сведок Драгиша Јаћимовић: Изволите.

Адвокат Ђуро Чепић: Уважени колега Митровски Вас је питао за тада капетана прве класе Павла Гавриловића и његове речи. Ја ћу једно уопштено питање поставити Вама. Ви можете чак и са "да" и "не" да одговарате да брже прођемо кроз питања. Дакле није ли тачно да је тадашњи капетан прве класе командант позадинског батаљона Павле Гавриловић сва наређења, све заповести које је издавао вама као подчињенима издавао у духу позитивних прописа. Дакле да ништа није било противправно.

Сведок Драгиша Јаћимовић: Ја овај не могу да кажем да сам иједно наређење у току те своје службе добио, а да је противно позитивном праву и војном праву, не могу да тврдим супротно.

Председник већа: Браниоче, само морам да Вас упозорим, уместо речи "није ли", можете да употребите речи "да ли је", јер би се ово могло протумачити као навођење на одговор. Изволите даље.

Адвокат Ђуро Чепић: Ја то имам право, јер је ово сведок Тужилаштва. Унакрсно испитивање ми управо ту могућност дозвољава, навођење. Али ако је за судско веће квалитнији одговор са "да ли је", ја могу и такво питање да поставим.

Председник већа: Изволите.

Сведок Драгиша Јаћимовић: Није, значи одговор је није.

Адвокат Ђуро Чепић: Захваљујем. Ево следећа ствар. Дакле мој бранеик јесте и Рајко Козлина и Ви сте данас експлицитно рекли, али још једном да појаснимо. Тог дана дакле 25.марта Ви Рајка Козлину уопште нисте видели, зар не?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Ја сам га видео тек увече.

Адвокат Ђуро Чепић: Захваљујем.

Сведок Драгиша Јаћимовић:И ујутро кад смо оно, у строју.

Адвокат Ђуро Чепић:И ништа након ове акције лоше нисте чули ни о једном ни о другом?

Сведок Драгиша Јаћимовић: У ком контексту?

Адвокат Ђуро Чепић: Да су радили било шта што би било заправо што би представљало неки злочин против цивила?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Ништа што би било да кажем званична нека прича или званични неки процес, све се након тога завршило и утишало и више о томе бар до мене није долазило неких прича.

Адвокат Ђуро Чепић:Хвала. Господине Јаћимовићу, у Вашем исказу из 2013. пред Тужилаштвом, а и данас сте појаснили Тужилаштву, па само ме занима управо код ове дистанце, говорили смо о 300, о 400, тужилац је сугерисао 200 метара, углавном Ви са те дистанце нисте видели прецизно ни са сигурношћу ни људе ни неке лешеве нити било кога нити било шта ....

Сведок Драгиша Јаћимовић: Кажем видео сам само униформе, значи зелене и плаве, било је значи обе врсте униформи, ништа више од тога.

Адвокат Ђуро Чепић:Није ли тачно да су у том периоду снаге МУП-а дакле "ПЈП" носиле и зелене и плаве униформе?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Носили су колико знам и једне и друге униформе. Мислим нисам сигуран, али вероватно да.

Адвокат Ђуро Чепић:Следеће што желим да појаснимо јесте да односно односи се на Вашу јединицу, дакле Ваша јединица је била позадински батаљон, па да приближимо људима који се у војску не разумеју, то је састав који није борбени.

Сведок Драгиша Јаћимовић: Тако је.

Адвокат Ђуро Чепић: Шта сте Ви по "ВЕС-у"?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Ја сам технички официр.

Адвокат Ђуро Чепић:Које струке?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Мотори и моторна возила.

Адвокат Ђуро Чепић: Шта су остале старешине биле? Можете ли нам приближити?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Па могу. Могу приближити, значи капетан Глигорић је интендански официр, значи практично економиста, водник Фејзић је исто интендант, покојни, капетан прве класе Гавриловић је колико знам исто техничар, тенички официр, водник Козлина је исто тако технички подофицир, значи водник Стојановић је мислим да је наоружање смер, али исто техничар, нико од нас значи нема "ВЕС" пешадија, артиљерија, тенкиста или тако даље.

Адвокат Ђуро Чепић: Дакле, ви у саставу јединице немате ни топове ни оклопна возила, ни праге, ни тенкове?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Ништа што је у саставу наше јединице, значи евентуално ако је нешто придодато и тако даље, али у саставу наше јединице ми то ништа немамо.

Председник већа: Добро, кажете евентуално ако је нешто придодато, да ли је придодато, да ли се сећате?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Да кажем, прецизно не могу да кажем да ли је било нешто придодато, али колико ме сећање служи, значи било је неки већи калибар од пушке, био је неки већи калибар од пушке, али тачно шта не знам.

Адвокат Ђуро Чепић:Али да појаснимо, чули смо неке сведоке који су помињали тенкове, праге, оклопна возила. Ви нисте имали ни тенкове, ни праге, ни оклопна возила у саставу позадинског батаљона?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Не.

Адвокат Ђуро Чепић:Хвала. Али у саставу војске и у саставу....

Сведок Драгиша Јаћимовић: У саставу Призренске јединице тога је свега било.

Адвокат Ђуро Чепић: У саставу МУП-а исто тако, зар не?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Бовови колико знам.

Адвокат Ђуро Чепић:Конкретном приликом дакле задатак је блокада терена, оно што вам је издао капетан Гавриловић. Блокада значи задржавање у једној тачки и задржавање непријатеља уколико би истим путем прошао, зар не?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Тако је.

Адвокат Ђуро Чепић:Док би друге снаге, да појаснимо и суду и овде присутнима у судници, дакле друге борбене снаге вршиле претрес терена и уништавање шиптарских терористичких група, зар не?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Тако је, значи евентуално те групе наишле на нас бежећи од тих борбених група.

Адвокат Ђуро Чепић: И Ваш задатак је био да спречите преливање непријатељских снага?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Тако је. Постојала је индиција да су можда испод нас доле.

Адвокат Ђуро Чепић: И Ви сте у Вашем исказу рекли да сте и тог дана видели, то је на страни 12 Вашег исказа, извлачење снага УЧК по околним брдима?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Тако је. Тог поподнева и док је трајала акција ја сам видео неколико униформисаних лица како су бежали на страну брда тамо ка турском неком селу, ја сад не могу се сетити како се зове, преко пута нас, у даљини, видео сам то лично.

Адвокат Ђуро Чепић:Господине Јаћимовићу ја немам више питања за Вас, хвала Вам.

Председник већа: Добро. Да ли неко... Изволите тужиоче.

Заменик тужиоца за ратне злочине:Ја ћу конкретно да Вас питам. Имам утисак да сте можда случајно прескочили. Да ли је Козлина био приликом примања задатака на положају изнад села Трње?

Сведок Драгиша Јаћимовић:Водник Козлина, да.

Заменик тужиоца за ратне злочине:Ви сте то на питање тужиоца ...

Сведок Драгиша Јаћимовић: Да, био је, био је.

Заменик тужиоца за ратне злочине:Да ли сте Ви били, управо да разјаснимо ову поделу и ову надређеност, да ли сте у том тренутку као вођа групе били изнад, испод или у равни са оним што је био Козлина?

Сведок Драгиша Јаћимовић: У равни.

Заменик тужиоца за ратне злочине:Значи Ви и Козлина сте били исто?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Командири група.

Заменик тужиоца за ратне злочине:Хвала Вам.

Председник већа: Само мало, сачекајте тужиоче. Можете ли да објасните то шта значи у равни? Кажете Ви и Козлина сте били ...

Сведок Драгиша Јаћимовић: Били смо командири група, група војника.

Председник већа: Тада у том задатку? А иначе пре тога?

Сведок Драгиша Јаћимовић: У том тренутку, да. А пре тога ми је он овај значи командир одељења у мојој чети.

Председник већа: Дакле Ви сте њему били надређени старешина, је ли тако?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Тако је.

Председник већа: Али у овој ситуацији били сте исти, је ли тако? Имали сте иста овлашћења.

Сведок Драгиша Јаћимовић: Тако је.

Председник већа: Зашто? Да ли то можете да појасните?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Па могу да појасним, мало пре сам рекао због вероватно ефикасности и једноставности командовања, вероватно је тако одлучио командант батаљона. Ја сад не могу да прецизирам.

Председник већа: Ко је Козлини дао то овлашћење да има исто као и Ви, обзиром да по рангу војном нисте били исти?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Наш претпостављени, командант батаљона.

Председник већа: Који?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Капетан Гавриловић.

Председник већа: Када?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Издајући нам задатке у том тренутку.

Председник већа: Где? Изнад села Трње на том брду или претходно у Призрену?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Изнад села Трње.

Председник већа: Добро. Изволите тужиоче даље.

Заменик тужиоца за ратне злочине:Ви користите реч "брифинг". Кад сте кренули на извршење задатка, Ви и Ваш колега прве две групе, кажете завршавала су се

наређења која су дата Козлини и осталима. Јесте ли то чули и видели да су они кренули?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Значи ја кад сам кренуо на задатак још увек су били ту, али већ кад сам дошао до неког свог реона додељеног видео сам да се већ суседна група удаљава такође. А да ли је он био у суседној групи, ја стварно не знам десно ко је био од мене.

Заменик тужиоца за ратне злочине:Ви сте били ако сам разумео с леве стране села?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Да, леве стране села, трећа група практично.

Заменик тужиоца за ратне злочине:Где је била група Козлине, са које стране Ваше?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Па вероватно једно 2-3 групе десно од мене.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Десно од Вас, добро. Како је изгледао Козлина?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Ја колико се сећам са ове дистанце, једино што ме сећање служи је да је имао мало неуредну фризуру односно мало дужу косу. Ништа више не могу, ни по чему другом се он није разликовао.

Заменик тужиоца за ратне злочине:Хвала Вам. Немам више.

Председник већа: Само моменат. Кад већ говорите о изгледу, да ли је неко тада носио мараме?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Колико знам наша војска не.

Председник већа: Не Ваша војска?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Да. У том тренутку значи нико од ...

Председник већа: Ви нисте видели, је ли тако?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Ја то видео нисам.

Председник већа: Тужиоче, да ли имате још питања? Не. добро.

Ви сте се изјаснили да остајете у свему при овом исказу који сте претходно дали. Ја мислим да није остало до краја разјашњено што се тиче задатака. Кажете претходно су дати задаци у Призрену, је ли тако?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Дат је само задатак кажем кроз две реченице, где идемо и шта нам је задатак, ништа више, и кад полазимо.

Председник већа: Ко Вам је у Призрену дао задатак то сте се изјаснили. Када је дат задатак?

ВРЗ 140

Сведок Драгиша Јаћимовић: Задатак је дат значи 25-ог у неке ситне сате, 2-3 ноћу.

Председник већа: Ви сте били присутни кад је тај затадак дат. А ко је био с Вама тада присутан?

Сведок Драгиша Јаћимовић: То не могу, за разлику од овог...

Председник већа: Да ли је Вама лично само дат задатак, да ли сте били сами тада...

Сведок Драгиша Јаћимовић: Не.

Председник већа: ...Са лицем које је издавало наређење?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Не, била је група старешина.

Председник већа: Група старешина. Да ли можете да набројите ко је био у тој групи?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Па ја могу да Вам само поновим групу старешина што је била са нама, у том тренутку ко је све био не могу да кажем, баш се не сећам, било је нас неколико, али претпостављам и сигуран сам да су то били скоро сви или сви они који су пошли на задатак тог јутра.

Председник већа: Добро. Када сте дошли на брдо изнад села Трње Ви кажете да је оптужени Павле Гавриловић издавао наређења. Објаснили сте када је Вама дао наређење пре Вас, коме је дао наређење после Вас, шта сте чули, шта нисте чули. Да ли је постојала било каква могућност да било ко од војника чује, шта Вам Гавриловић наређује?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Постојала је могућност.

Председник већа: Постојала је могућност?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Па с обзиром да су они били можда не знам колико метара, 20,30,50 од нас, око возила, вероватно је постојала могућност, не знам.

Председник већа: Да ли се сећате неког војника који је ту био у близини који је то могао да чује?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Е па то је сад, што кажу и за мене енигма, ја стварно не могу да се сетим ниједног војника, са сигурношћу.

Председник већа: Не можете да се сетите ниједног војника, добро.

Тужилац је предложио да се саслушају сведоци, у својству сведока управо војници који су били Ваши војници, па ево да Вас питам да ли познајете, да ли Вам значе нешто имена: Милошевић Дејан?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Био је војник у мојој чети, да.

Председник већа: У Вашој чети је био војник. У каквим односима сте били са Милошевић Дејаном?

Сведок Драгиша Јаћимовић: У току мирнодопског дела он је био једно време и курир мој.

Председник већа: Добро. Чији је био курир?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Курир командира чете, једно време.

Председник већа: Добро. Да ли сте Ви с њим били у неком конфликту, у неком сукобу, у каквим односима сте били?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Па слушајте нисам био у никаквом сукобу, значи војска као војска, ја сам био старешина, значи било је ту и кажњавања, било је ту недисциплине, ето.

Председник већа: Питам у смислу да ли постоји неки разлог због чега би овај војник Милошевић Дејан говорио нешто да сте урадили што нисте урадили Ви или евентуално оптужени Козлина и оптужени Гавриловић?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Не да је мени познат мотив.

Председник већа: Да ли сте га виђали после овог догађаја?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Никад више после рата.

Председник већа: Никада више. Сведок Стевановић Александар, Рајић Драган?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Стевановића се колико толико сећам, али Рајића не могу да се сетим лика.

Председник већа: Јовановић Милан?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Само по имену.

Председник већа: Само по имену? Да ли знате у којим јединицама је био? Да ли је био у Вашој чети?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Могуће је да био у мојој чети. Име ми је познато.

Председник већа: Мирковић Радивоје из Никшића, да ли је био у Вашој чети?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Колико знам да, јесте.

Председник већа: Да ли је био с Вама у овој акцији тамо на линији коју сте Ви држали?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Слушајте, ја не могу искрено да се сетим ни групе у којој сам ја био у том тренутку, а Мирковић није био у мојој групи.

ВЈЕЋА

Председник већа: У чијој групи је био Мирковић?

Сведок Драгиша Јаћимовић:То не могу да тврдим јер не знам.

Председник већа: Не сећате се да сте га видели у време овог догађаја?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Не.

Председник већа: Добро. Маркишић Ервин?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Познато ми је презиме, Маркешић мислим да се презива или Маркишић, не знам, а није био војник у мојој чети сигурно.

Председник већа: Није био војник? Да ли се сећате да је он тада био са Вама?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Не могу да се сетим.

Председник већа: Гајић Бојан?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Гајић Бојан је био војник у мојој чети.

Председник већа:Био је војник у Вашој чети. Добро. Да ли можете да набројите осим ових имена још имена неких војника који су били у Вашој чети, а то Вас питам зато што је бранилац оптужених предложио јако велики број, преко стотине сведока, војника, чије испитивање предлаже на главном претресу? Да ли се сећате ко је био у Вашој чети и евентуално ко је са Вама тада био у овој акцији када сте били изнад или у близини или у селу Трње?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Верујте, прошло је значи 17 година,16 година, ја сам променио 4 гарнизона, ово ми је пети након тога и стварно не могу да се сетим имена војника, једино да сад погледам списак па би вероватно препознао имена. Не могу да се сетим стварно ниједног имена са сигурношћу.

Председник већа: Добро. Ви сте у Вашем изјашњењу навели где сте били, где је била линија одбране на коју сте Ви били распоређени. Да ли Вам је то Гавриловић рекао док сте били горе на брду да Ви треба да запоседнете ту линију и да будете ту или је евентуално била наредба неке друге садржине?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Значи, понављам значи била нам је искључиво дат реон за који смо одговорни, односно ширина практично фронта, ширина фронта.

Председник већа: Како Вам је то објашњено? Где Ви тачно треба да дођете и да станете и да држите линију одбране?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Сад би само могао да парафразирам. Рекао је иди тамо, буди у том делу и прати ситуацији, одговоран си за тај део.

Председник већа: Да ли Вам је дата нека кота, да ли Вам је дата нека ознака или је само речено: иди доле?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Па у принципу је тако речено, ако ћемо баш да банализујемо, тако је, са неким ситним детаљима, али у принципу то је то.

Председник већа: Конкретно Вама шта је речено где Ви треба да будете?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Да будем значи у првом сектору након интенданата, након сад да ли је био Глигорић или Фејзић не знам, лево од мене, значи ја следећи сектор заузимам.

Председник већа: Следећи сектор. Добро. Да ли је било ијединог момента помена да се уђе у село Трње?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Не да сам ја чуо.

Председник већа: А да ли је неком другом издата наредба да уђе у село Трње, некој другој групи?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Не могу то да тврдим јер нисам чуо.

Председник већа: Да ли сте имали податке тада где се налази припадници ОВК или УЧК?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Имали смо, значи, знали смо да се они налазе у Дреници и знали смо да је широка акција овај, се у том тренутку одигравала. И отприлике смо знали да постоји сигурно значи сада, мислим да се зову села тамо, овај, Оптеруша, Ретимље, не знам тачно која села још и да су се вероватно, да им је тамо једна од база и да ће вероватно бити одатле, највероватније негде да ће да се извлаче, али се није знало где.

Председник већа: И Ви сте требали да спречите њихово извлачење и да спречите пресек комуникације, је ли тако?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Практично тако, Сува Река – Призрен, односно њихов улазак у рејон Призрена.

Председник већа: Ретимља, је ли тако?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Ретимља и даље овамо, ка Призрену, да.

Председник већа: Добро. Да ли сте Ви док сте били у близини села Трње, као што Ви то наводите, видели било које униформисано лице у селу Трње или ту негде у околини?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Значи, у...

Председник већа: А које није припадник српских снага, српске војске и српске полиције?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Не, ја никог у том тренутку нисам видео ниједног цивила, у тих два, три сата, боравећи на ободу села.

Председник већа: Колико сте Ви провели укупно у извршавању тог задатка на том месту?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Од 25. ујутру до неког тамо, три или четири дана, сада са сигурношћу не могу да кажем.

Председник већа: Три или четири дана? Свих тих, читав тај период, нисте видели ниједно униформисано лице припадника ОВК или УЧК?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Не, осим тог првог дана, рекао сам тог поподнева да сам видео неке групе, односно неколико њих, видело се да су то униформисана лица, овај. Јесте велика удаљеност била, али су бежали тамо, видело се у даљини кроз горе и овај, да кажем, видело се да су то људи у бежању.

Председник већа: А зашто Ви нисте реаговали, обзиром на Ваш задатак, да их спречите да беже?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Зато што су били пет километара далеко од нас у тим тренуцима.

Председник већа: Пет километара?

Сведок Драгиша Јаћимовић: У том тренутку, у бежању или три километра, не могу да тврдим тачно.

Председник већа: Добро. Да ли је у овом периоду, док сте били на том задатку, неко уопште пуцао на вас, свих тих дана, да ли је неко пуцао на вас, да ли сте на било који начин били нападнути?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Кажем, у тренутку када сам пошао ка тој групи, овај, неколико метака, ја сам схватио као залутали меци или већ. Рикошети су пролетели изнад моје групе.

Председник већа: Када, први дан, други дан?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Значи, то је био први дан, а онда је трећи дан пуцао или други дан, сада не могу да тврдим, мислим да је био 28.

Председник већа: Меци су пролетели, добро. Да ли сте Ви дошли до закључка ко то пуца на вас?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Не, ја сам дошао до закључка да су то заостали меци од претходних дејстава.

Председник већа: Шта значи заостали меци?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Па, значи да сам ја практично ушао у поље и још увек се пуцало.

Председник већа: Где се пуцало?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Па, пуцало се у том тренутку, овај, пуцало се, значи ја сам био у зони...

ВРЗ 140

Председник већа: Ко је пуцао, са које стране је пуцао, одакле је пуцао, ето то нам реците.

Сведок Драгиша Јаћимовић: Па, пуцали су, да кажем, опет, са мени даљих одстојања. Ја не могу да тврдим ко је пуцао, значи. Та одстојања су сигурно преко петсто метара.

Председник већа: Која су то села, из ког правца, Ретимље, Мамуша, Сува Река?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Па, била су три, четири села, не могу да кажем.

Председник већа: Студенчан?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Знате шта, други дан су пуцали наши на нас.

Председник већа: Добро, Ви сте закључили да пуцају припадници ОВК или УЧК?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Па, то нисам, нисам ни сада сигуран, а тек тада нисам био сигуран.

Председник већа: Добро, зашто би Ваши пуцали, зашто би српска војска и полиција пуцали на вас?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Па, пуцали су...

Председник већа: Знали су, претпостављам где сте?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Па, очигледно да нису то знали, други дан поготову.

Председник већа: Други дан. Добро, зашто, објасните нам то?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Па, зато што су, овај, вероватно чистили терен, односно ишли су редом, па су овај, вероватно видели у даљини активности, односно нас.

Председник већа: Добро. Обзиром да се то често помиње, а да нисмо до сада добили објашњење ни у другим предметима, ја Вас питам Ваше мишљење и Ваше поимање тог појма, „чишћење терена“, „чишћење села“, шта се под тим подразумева?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Значи, са становишта, са становишта, да кажем, терминологије, „чишћење терена“ подразумева значи, елиминисање противничких снага.

Председник већа: Шта се подразумева у таквим ситуацијама под противничким снагама? Да ли и цивилно становништво које није лојално?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Униформисана и наоружана лица.

Председник већа: Само униформисана и наоружана лица?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Тако је.

Председник већа: Добро. Дакле, какву војска у тим ситуацијама, када чисти терен, има обавезу према цивилном становништву и према рањеницима и заробљеницима, по Вашем поимању, да ли Вам је то познато каква је обавеза војске?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Сада јесте, али тада ми није било познато.

Председник већа: Како Вам није било познато?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Па, било ми је познато начелно да је, овај, мада ја нисам добио задатак никакав везан за „чишћење“ терена, тако да нисам улазио у те, да кажем, детаље.

Председник већа: Значи, тада Вам није било познато, а сада Вам је познато?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Па, тада ми је било познато само фрагментално, да кажем, обавеза према међународном ратном праву и тако даље. Знао сам, имао сам ја та знања, да кажем, али...

Председник већа: Која је обавеза била, ево реците, сви ту да разјаснимо, шта значи „чишћење“ терена и које су обавезе приликом „чишћења“ терена сваке војске?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Значи, наша обавеза је, да разјаснимо, значи наша група, односно наша јединица, није имала задатак да „чисти“ терен. Самим тим, ми нисмо, овај, да кажем...

Председник већа: Добро, да ли је нека јединица имала задатак, тада у то време, да „чисти“ терен?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Ја не знам са сигурношћу.

Председник већа: Да ли Вам је познато?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Ја са сигурношћу не могу да тврдим да ли је и која формација имала задатак тај, пошто нисам имао приступа, да кажем, као нижи командни кадар, нисам имао приступа да кажем, тим документима, нити тим наређењима, нити сам присуствовао састанцима, колегијумима, брифинзима и тако даље. Не знам, не могу то са сигурношћу да тврдим.

Председник већа: Дакле, ни на који начин нисте сазнали, да ли је неко имао задатак у тој акцији да сиђе у село Трње и да „чисти“ терен од непријатељских наоружаних снага?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Тај задатак, значи, понављам, значи ја сам био трећа група по реду, прва, друга и трећа, нисмо добили.

Председник већа: Добро, Ви сте у овом исказу 18.07.2013. године детаљно описали, тада у то време када Ви долазите овде у близини овог села Трње, „да долазе и друге јединице и сада сте, навели сте, у међувремену из правца Ораховца, појавиле су се домаће тенковске снаге, артиљерија, који су дејствовали испред нас, некога су гађали и није ми јасно кога; појавила се домаћа артиљерија, такође снаге МУП-а“, дакле,

говорите о прикључењу других јединица. Реците ми, да ли у то време, значи та три, четири дана, колико Ви кажете да сте били тамо, да ли се неко приближио том селу Трње, онолико колико сте то Ви учинили и да ли је то била нека општа акција војске и полиције, или сте Ви били најближи ту у околини села Трње и чували те одбрамбене линије?

Сведок Драгиша Јаћимовић: То је била шира акција, значи шира акција која је ишла из правца Суве Реке. Ја Вам кажем да је то село било прилично дуго. Значи, ја не знам значи колико је било дуго то село. Значи, ко је све ту био, мени је непознато.

Председник већа: Добро, кажете, такође, да су ове праге дејствовале, „али у саставу неких других јединица“. Ја Вас питам још једном, да ли су, да ли сте Ви имали, кажете нисте имали као позадински батаљон, што је логично, да ли сте добили неко такво наоружање?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Не да је мени познато.

Председник већа: Не, добро. Три, четири дана сте боравили тамо. Да ли сте видели полицијске униформе, односно људе у полицијским униформама?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Јесам видео, значи први дан са сигурношћу, пошто су, овај, да кажем, сада не знам тачно колико полицајаца је нама било прикључено из резервног састава, да ли један или два, не могу са сигурношћу да тврдим, јер нису били, овај, да кажем...

Председник већа: Први дан када сте дошли, Ви сте их видели?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Да.

Председник већа: Добро, и присутни сведок-оштећени Беким Гаши помиње, који је најинформисанији и највише података је од свих саслушаних сведока албанске националности, дао суду, податке о том догађају. Он тврди, такође да је било полиције. Да ли можете и у селу и у близини села, да ли можете прецизно да нам се изјасните, да ли знате које су то биле полицијске снаге и где сте тачно видели те припаднике полиције?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Значи, знам да су били формација Посебних јединица полиције и знам да су, да кажем, садејствовали, односно били су део шире акције. Значи, видео сам их, али опет кажем, у даљини, нисам...

Председник већа: Добро, само моменат, Ви сте старешина. Да бисте Ви обављали Ваш задатак који Вам је постављен, Ви сте морали да знате, ко ту има друге задатке и које друге задатке обавља, да не би дошло претпостављам до међусобног убијања, је ли тако?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Тако је.

Председник већа: Да ли сте Ви обавештени, ако јесте, од кога сте обавештени где се и које друге јединице налазе и који су њихови задаци? Ако је садејствовање, морате да будете упознати и са задацима осталих, је ли тако?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Па ми, да кажем, нисмо били део те акције, били смо само део обезбеђења, односно практично запречавања правца и ја, односно нисам добио информацију прецизно, које снаге и где се налазе, нити сам ја то знао.

Председник већа: Добро. Објасните нам детаљно полицијске снаге, где сте их видели, да ли сте видели да пуцају у присутно становништо у селу Трње или код реке, где Ви описујете те неке догађаје у том смеру и ако сте видели њихово присуство, да ли знате, којим су полицијским јединицама припадали и шта су радили, да ли сте видели?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Значи, ево рећи ћу оно што ја мислим, а то је да су то полицијске снаге Посебне јединице полиције Сува Река, ето и да су кренули из практично, од улаза у село, супротно од смера од нашег, где смо ми били.

Председник већа: Како Вам је познато да су то полицијске снаге из Суве Реке?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Па, поштована судијо, знам тако што се та ватра, односно пуцњи приближавали нама.

Председник већа: Добро. Ви сте рекли у Вашем исказу - „наређење капетана Гавриловића је било да изврше марш покрет“. Шта је то подразумевало у датој ситуацији?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Па, да група војника, односно ми присутни уђемо у возила и да кренемо правцем који нам је дат. То подразумева марш.

Председник већа: Да ли сте имали радио-везу и да ли сте радио-везом комуницирали са осталим старешинама чета и са командантом Гавриловићем?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Не, не, само курирска веза.

Председник већа: Командиром, молим?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Само курир.

Председник већа: Само курир, значи тако сте функционисали, добро. Да ли сте Гавриловића обавештавали о дешавању преко тог курира?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Тако је, обавештавао сам га када се то завршило, значи тог поподнева, односно вечери.

Председник већа: Конкретно, какву сте Ви поруку доставили Гавриловићу?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Милошевић значи му је био курир његов који је дошао ту да нас обиђе, да нам каже где да преноћимо, где да формирамо логор и онда сам ја, овај, да ли је још ту неко било шта рекао, ја се сећам да сам рекао Милошевићу да је ту било, да кажем, жртава и да је било пуцања, што је претпостављам и капетан Гавриловић знао и да овај, са наше стране нема жртава.

Председник већа: Добро, да ли можете да се изјасните, колика је близина села Ретимља, Мамуше, Суве Реке, Студенчана, колика је удаљеност од овог села Трње?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Па, све је то у кругу, да кажем, у неком одстојању од три, пет, седам километара, до десет, максимално, не знам тачно.

Председник већа: Сва та села?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Па, да.

Председник већа: То је круг? Добро, Ви тврдите да нисте ниједног момента ушли у село Трње.

Сведок Драгиша Јаћимовић: Значи, ушао сам левим ободом, значи у неколико кућа.

Председник већа: Шта значи леви обод?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Па, то значи да ако је село...

Председник већа: Да ли је то близу реке или не?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Па то је, значи, та река се практично, овај, наслања на тај леви обод села.

Председник већа: Река се наставља на леви обод села?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Наслања, наслања.

Председник већа: Да ли је то густо насељено, колико има кућа?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Значи, у том левом ободу, колико ме сада сећање служи, има неколико кућа, имало је неколико кућа, па се после село настављало и тај низ кућа се повећавао.

Председник већа: Добро, ево можете свима нама да објасните, да ли је то село где су куће близу једна друге или су удаљене једна од друге, када говорите, тај део, обод, шта под тим подразумевате, да нам свима буде јасно?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Па, то је овај, ушорено село било, значи то је село које...

Председник већа: Значи, све куће су јако близу једна друге, је ли тако?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Па, практично, дели их само двориште.

Председник већа: Само дворишта, добро. Да ли сте видели да има људи у тим кућама, двориштима или на улици?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Кажем Вам, у тих неколико кућа са мог левог обода, никога нисам приметио, ни видео. Једино што сам сумњиво видео, сенку, да кажем, па сам из страха практично опалио један једини метак у прозор и то је све било.

Председник већа: Добро, исправите ме ако сам Вас погрешно разумела. Дакле, Ви сте улазили у неке куће?

ВРЗ 140

Сведок Драгиша Јаћимовић: Не, моја група није улазила у куће. Моја група је пролазила кроз дворишта тих кућа.

Председник већа: Добро, зашто је Ваша група пролазила кроз дворишта, ако сте имали задатак да чувате одређену одбрамбену линију?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Чували смо одбрамбену линију све до тренутка док није, док није кренуло пуцање и док се није чуло у даљини запомагање.

Сведок Драгиша Јаћимовић: Где се чуло запомагање, одакле је долазило пуцање?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Значи, то запомагање се чуло значи из, да кажем, удаљених сектора. Не могу да кажем тачно где, али се чуло, најбоље се чуло тамо где сам објаснио претходно, то је на овај, код оне речице, у оној, да кажем, вододерини.

Председник већа: Да ли сте Ви, када сте чули то запомагање, отишли према реци?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Нисам смео да одем, овај, према реци, из два разлога: први, зато што је било пуцњева још увек, а други је зато што је то физички неприступачан терен.

Председник већа: Добро. Колико сте Ви војника имали у Вашој чети, када сте били ту стационирани, када сте заузели ту одбрамбену линију?

Сведок Драгиша Јаћимовић: У мојој групи, хоћете да кажете?

Председник већа: У Вашој групи, да.

Сведок Драгиша Јаћимовић: Значи, па, ето, пет до шест војника.

Председник већа: Пет до шест војника? Колико је војника имао Козлина, да ли Вам је познато?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Па, слушајте, овај, тај број је био приближан.

Председник већа: Значи, свако од ових старешина је имао у својој групи пет до шест војника?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Неколико војника.

Председник већа: Добро, како сте бирали те војнике који ће да буду са Вама? Да ли сте могли да бирате, или Вам је неко одредио?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Могли смо да бирамо, односно бирали смо тако што је овај, практично што смо, ја колико сам, сада како ме сећање служи, овај, ми смо већ практично те вечери имали, знали да ће то бити групе, те вечери пре поласка смо знали да ће бити групе, па се вероватно, не вероватно, него сигурно, овај, да кажем, те групе, не знам, не могу да тврдим сада појединачно ко је одредио и како. Ја сам само, сећам се, добио односно појавили су се, дошли су војници тих пет, шест око мене и

онда смо кренули. Не бих сада са сигурношћу могао да кажем како су се те групе одређивале. Није било писаног никаквог наређења.

Председник већа: Како сте Ви изабрали ко ће ићи?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Практично је, овај, хоћете искрено значи како? Ја сам овде званично...

Председник већа: Подразумева се, Ви сте дужни као сведок да говорите истину.

Сведок Драгиша Јаћимовић: Тако што су, тако што су, овај, мени нај, да кажем, од поверења мог, дигнитета или како год хоћете, људи односно војници, који су пошли са мном.

Председник већа: Претпостављам да су и остали тако бирали, је ли тако?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Тако је, тако је.

Председник већа: Добро. Кажете, видели сте људе како трче ка потоку. Да ли је то био први тај дан када сте ту дошли?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Па, то је било првог дана.

Председник већа: Првог дана видите људе како трче. Које то било време, који период дана?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Па, неко, сада, ја мислим да је било негде, подне не негде било, вероватно.

Председник већа: Да ли видите да неко од њих док трчи, пада, да је неко лишен живота, да неко од њих на неког пуца?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Сви ти људи које сам ја видео у даљини да трче ка том потоку, били су значи у стању да су овај, трчали. Чак су неки водили неког инвалида, колико ме сећање сада служи, овај, и он је чак улетео у ту воду, заједно са њима. Али не могу са сигурношћу сада, овај, далеко је то било, верујте, да ја сада и кратко је све то трајало.

Председник већа: Да ли сте могли јасно да видите, да ли је било прегледно?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Молим?

Председник већа: Да ли је било прегледно, да ли сте могли јасно да видите, рецимо, у селу шта се дешава, да видите сгановнике села када изађу на улицу, када изађу из својих кућа, када крену према реци, да ли је то са места где сте Ви били, могло јасно да се види?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Значи, ми смо сишли практично у те куће, односно били смо у истој равни као и све остале куће и ништа осим, да кажем, суседног дворишта се није могло видети.

Председник већа: Ништа, добро. А како сте видели да ови људи трче?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Тако што сам, овај, практично изашао, односно прошао задњу кућу и више кућа није било између моје групе, односно између мене и те реке.

Председник већа: А јесте ли видели, одакле ти људи трче? Јесу трчали из тих кућа које су биле на ободу села?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Не, него су трчали из централног дела села.

Председник већа: Из централног дела села? Добро, кажете да сте видели да има слабо покретних људи, да сте викали на војску. Објасните нам, коју војску, коју сте ту војску видели?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Па, кажем, значи када су се чули ти јауци и тако даље, овај, ја сам видео ту униформисану војску, мислим униформисана лица, војску.

Председник већа: Видите војску?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Видим у даљини.

Председник већа: Само моменат. Видите цивиле који трче, видите војску.

Сведок Драгиша Јаћимовић: Видим цивиле који трче и видим, чујем пуцње и чујем јауке.

Председник већа: А војску, да ли видите?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Не, не видим у том тренутку никог више.

Председник већа: Добро.

Сведок Драгиша Јаћимовић: И када прилазим, када...

Председник већа: Само моменат. Ви сте рекли у овом Вашем претходном исказу, да сте приметили „домаће снаге које су у међувремену заобишле мост који је био на средини села, прешле мост и остатак те групе, те три групе, је пуцао по маси људи који су били ту“.

Сведок Драгиша Јаћимовић: Значи, ту је била мешавина униформи.

Председник већа: Само моменат. Ви сте ово изјавили, рекли сте да остајете при наводима свог исказа.

Сведок Драгиша Јаћимовић: Тако је, тако је. Али то је била, да кажем, толика удаљеност, да ја нисам видео овај ликове људи, односно силуете људи, само сам видео униформисана лица.

Председник већа: „Остатак те три групе“. Које три групе, можете да нам појасните?

ВРЗ140

Сведок Драгиша Јаћимовић: Слушајте, значи, остатак те три групе. Значи, тамо је било, да кажем, шест група, ако сам ја био трећа група. Вероватно сам у том исказу, односно сигуран сам, да сам мислио на остале три групе.

Председник већа: На остале три групе које су ту биле ангажоване, је ли тако?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Тако је.

Председник већа: Добро, а зашто сте то рекли? Кажете, „вероватно сам мислио“. Да ли сте видели?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Не, нисам видео, овај, никога појединачно, кажем, само сам видео силуете. Али, то што сам Вам рекао да су то те три групе, то могу да буди и јединице ПЈП заједно са тим групама и без тих група. Ја кажем, нисам сигуран.

Председник већа: Дакле, то је била Ваша претпоставка?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Тако је, апсолутно претпоставка.

Председник већа: Ви сте само чули пуцање и претпоставили сте да то чини неко из Вашег батаљона, односно неко од ових припадника који су били у преостале три групе?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Па, логично сам то, да кажем.

Председник већа: То сте значи помислили?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Да, тако је.

Председник већа: Добро, мало сте се изразили чудно. А како сте то притрчали и рекли им да то не раде? Коме сте то притрчали?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Па, притрчао сам у афекту, пазите, нисам ја био толики јунак да уђем тамо и да притрчим.

Председник већа: Ево, ја ћу да Вам прочитам.

Сведок Драгиша Јаћимовић: Можете.

Председник већа: „Када сам пришао тамо, видео сам да има слабо покретних људи који су, док сам ја реаговао, викао, побегли, удаљили“, „Ви сте викали на војску?“, „на војску, тако је, на војску“. На кога сте то викали?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Па на та униформисана лица која су се, овај, у тренутку када сам се ја појавио, испуцали можда неки још метак у ваздух и разбежали се, односно удаљили у мени непознатом правцу.

Председник већа: Јесте препознали неког?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Не, никога нисам препознао, јер је то такав терен да се практично иза следеће куће не види ништа.

Председник већа: А колико су они били удаљени од Вас док Ви вичете?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Па, не знам, не бих то могао, неколико стотина метара. А, вероватно су ме видели.

Председник већа: Да ли је Козлина, овде оптужени у овом предмету, био ту у близини реке, да ли сте га виђали у близини реке, у време када се пуца на цивиле или касније?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Видео сам га то вече када смо дошли у логор.

Председник већа: А у време када се пуца на цивиле?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Не.

Председник већа: Не?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Не.

Председник већа: Да ли Вам је познато, да ли је то једини пут када се код реке пуцало на цивиле или је касније у току дана или тих дана, поново пуцано на цивиле?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Значи, тих дана је трајала та акција, значи спорадично. На цивиле да је пуцано, није ми познато, али сам чуо пуцње, значи, удаљене и тако даље. Чуло се, значи, сва та четири дана или бар два или три дана се чула пуцњава. Можда није задњи дан само.

Председник већа: Добро, да ли имате сазнања, да ли сте тада имали сазнања, пре него што дођете код Вашег претпостављеног старешине Гавриловић Павла, да ли имате податке, да су убијани цивили поред реке, колико пута, које групе, колико је људи убијено, да ли сте Ви имали те неке податке и да ли сте били дужни да се то информишете, да бисте пренели Вашем надређеном?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Значи, био сам дужан и известио сам преко курира да је та акција практично окончана.

Председник већа: Када сте известили преко курира, преко Милошевића, је ли тако?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Тако је, то вече.

Председник већа: Када сте известили преко Милошевића?

Сведок Драгиша Јаћимовић: То вече, 25.

Председник већа: Шта сте рекли, да ли се сећате, како сте известили, садржину тог Вашег извештаја?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Не могу са сигурношћу да тврдим, само сам рекао да је било пуцњаве, да је било жртава и да са наше стране нико није, овај, страдао, нити повређен. У том контексту нешто.

ВРС140

Председник већа: Добро, да ли сте рекли, ко је пуцао на те цивиле?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Не, јер нисам био сигуран.

Председник већа: Нисте били сигурни. Рекли сте, такође, у Вашем исказу, да је Рајко Козлина са својом групом био у средини, да је кренуо, чак сте рекли, „вероватно ка правцу села“. Да ли је то тачно?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Па, можда сам га, док сам био на ободу, приметио, да, да, приметио сам.

Председник већа: Јесте приметили да он иде ка центру села?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Приметио сам суседне групе да иду, а сада, овај, вероватно је он био у тој групи, у тим групама.

Председник већа: Које групе сте приметили, кога од оних које Ви познајете?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Не могу са сигурношћу да тврдим, односно ми смо практично као трећа група отишли и запосели тај рејон и ја сам само видео покрет, да кажем, наших, осталих војника који су заузимали своје рејоне. Шта су они и које задатке добили, ја тада нисам ни размишљао. Ја сам само био се усредсредио на свој задатак и стварно на то питање не могу Вам дати прецизан одговор. Никога ја нисам, видео сам наше војнике, наше војнике који су као групе запоседали мени суседне рејоне. То је све.

Председник већа: Ваше војнике?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Па, наше остале три групе.

Председник већа: Из остале три групе?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Да.

Председник већа: Добро. Да ли Вам је познато, да ли је неко улазио у село и ако јесте, ко је улазио од Ваших група, а ако јесте, ко је улазио у село?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Значи, мени је једино познато да смо ми, значи моја група војника, значи била на ободу тог села, а све остале групе, логичним закључивањем, јер смо се сви појавили, да кажем, доле увече у рејону, овај, где смо подигли логор и једино је физички било могуће да се прође кроз село. Значи, није било могуће да сада, овај, на други начин се прође.

Председник већа: Да с места где су држали одбрамбену линију, дођу до места где сте Ви, могло је једино кроз село?

Сведок Драгиша Јаћимовић: И преко тог моста.

Председник већа: И ко је из других места долазио, пролазио?

Сведок Драгиша Јаћимовић: То мени...

Председник већа: Која, чија група, да ли група Козлине, да ли група Глигорића, да ли Фејзића?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Група Глигорића и Фејзића се није појављивала, односно они су остали горе у шумарку изнад нас. Та група се...

Председник већа: Значи, постојала је само још та трећа група, капетана, је ли капетан Козлина?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Не, не, он је био водник.

Председник већа: Водник.

Сведок Драгиша Јаћимовић: Не, не, било је још три групе, пазите, значи прве две групе лево од мене, нису силазиле у село. Ја сам...

Председник већа: То су групе, чије?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Капетан Глигорић и водник Фејзић.

Председник већа: И водник Фејзић, њихове групе нису силазиле?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Нису силазиле у село, јер видео би их.

Председник већа: Поред тих група, постојала је Ваша група?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Моја група и још три или четири групе, не знам, три групе још, да кажем.

Председник већа: А чије су биле те три, четири групе, ко је водио те остале групе?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Значи, водник Козлина.

Председник већа: Добро.

Сведок Драгиша Јаћимовић: Водник Стојановић и водник, колико знам, Недељковић, нисам сигуран, јер они су били најдеснији, не знам тачно.

Председник већа: Добро, дакле, то је то, Ви, Стојановић, Недељковић и Козлина?

Сведок Драгиша Јаћимовић: И овај Глигорић и Фејзић, шест.

Председник већа: Глигорић и Фејзић?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Отприлике, да.

Председник већа: Добро, за Глигорића и Фејзића сте сигурни да нису силазили у село.

ВБ3 140

Сведок Драгиша Јаћимовић: Па, нису силазили јер су били лево од мене и овај, видео бих, физички сам могао да приметим.

Председник већа: Да ли имате сазнања или да ли можете да процените, ко је то силазио у село и да ли сте чули?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Не могу са сигурношћу да потврдим ко је силазио у село значи.

Председник већа: Добро.

Сведок Драгиша Јаћимовић: Јер су се сви увече појавили у логору.

Председник већа: Добро, Ви сте рекли да је директна командна линије ишла капетан Гавриловић – командири група?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Тако је.

Председник већа: Да ли то значи да у датој ситуацији, Козлина није Вама био подређен, него да је сам одлучивао?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Тако је.

Председник већа: Добро, Козлина тврди у својој одбрани коју је дао пред овим судом, да он није ни добио од Гавриловића наређење, већ да сте Ви били његов непосредно претпостављени старешина. Да ли је то тачно или не?

Сведок Драгиша Јаћимовић: У миру, да.

Председник већа: Молим?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Пре те акције, да.

Председник већа: Молим?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Пре те акције, да.

Председник већа: Ја питам за ову акцију.

Сведок Драгиша Јаћимовић: Значи, у тренутку када сам ја кренуо на извршење задатка, ја физички више овај нисам могао да ступим у везу са Козлином, јер смо били, јер сам отишао на свој задатак.

Председник већа: И ни на који начин нисте њему више били у тој акцији надређени?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Не.

Председник већа: Добро. Да ли је Козлина после тога био са Вама ту у близини реке?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Дошао је увече.

ВРС 1140

Председник већа: Дошао је увече. Шта Вам је рекао, где је био и да ли је...?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Није ми ништа рекао, него је известио као и сви остали, претпостављам да је известио као и сви остали, курира који је обилазио све групе и обилазио све војнике да види и тако даље, стање.

Председник већа: Добро. Ви сте рекли да сте имали пар ручних бацача. Оптужени Павле Гавриловић, када се изјашњавао овде, рекао је да као позадински батаљон, нисте имали тешко наоружање у тој акцији, јер то наоружање нисте ни имали и да тада није испаљен ниједан метак. Да ли је то тачно што он говори или не?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Значи, ја сам у својој изјави пермутовао ручне бацаче и тромблонске мине.

Председник већа: Добро.

Сведок Драгиша Јаћимовић: Значи, имали смо тромблонске осветљавајуће мине, а нисмо имали ручне бацаче.

Председник већа: Добро, кажите ми, кажете да сте видели припаднике полиције.

Сведок Драгиша Јаћимовић: Да.

Председник већа: Да ли су ти припадници полиције убијали, да ли сте то видели?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Не, нисам видео никога, да кажем, појединачно да ли је то радио.

Председник већа: Да ли сте видели, такође неке њихове групе или евентуално појединце?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Видео сам значи овај те појединце. Групе нисам видео, осим на удаљености много великој, да бих сада тврдио које групе и који састав.

Председник већа: Удаљености од села или од Вас?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Од села.

Председник већа: Од села, добро.

Сведок Драгиша Јаћимовић: Од села.

Председник већа: А када кажете појединци, на шта мислите?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Па, мислим на униформисана лица у плавој униформи.

Председник већа: Када кажете појединци.

BPS 140

Сведок Драгиша Јаћимовић: На униформисана лица.

Председник већа: Како су се ти појединци уопште нашли ту, како су могли уопште да буду ту присутни као појединци, рат је?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Вероватно као претходница својих снага које су ишле из Суве Реке, из правца Суве Реке, претпостављам, јер је то била, да кажем...

Председник већа: Па, да ли сте упознали неког?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Не.

Председник већа: Јесте конкретно видели неког?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Не, никога нисам упознао.

Председник већа: А где сте видели те појединце?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Не, нисам их видео из близине, нити знам за једно име, нити сам познавао иједног од њих.

Председник већа: Добро, кажете, видели сте људе у реци. Шта сте видели, то нам опишите детаљно.

Сведок Драгиша Јаћимовић: Па, видео сам...

Председник већа: Погинуле људе, и то сте рекли?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Па видео сам људе да кажем пошто су сви остали се разбежали, претпостављам да су били погинули, јер сви они који су успели да се спасу су се разбежали.

Председник већа: Где су се разбежали? Да ли Вам је то познато?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Не. У супротном смеру од нас, а сад где, вероватно ка шуми.

Председник већа: Ка шуми.

Сведок Драгиша Јаћимовић: Да.

Председник већа: Добро. Нисте прилазили?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Не, нисам могао да пређем.

Председник већа: Да ли сте имали неку обавезу, да ли је можда неком требала помоћ? Да ли су сви били мртви или је неко можда био рањен па је требао да се извуче?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Након тога је наступила тишина која је трајала до сутрадан.

ВРЗ 140

Председник већа: Ви сте рекли у овом Вашем исказу:"Под појмом наше снаге које су се налазиле поред реке, не знам тачно ко је ту био, било је неких полицајаца који су били у резервном саставу МУП-а Сува Река". Мало пре сам Вас то питала. Ви сте такође појаснили да су се они налазили на 300 до 500 метара у даљини, али такође сте рекли када су вас угледали да су се разбежали, да су се склонили. Ко се склонио? Ко се разбежао? Појасните нам.

Сведок Драгиша Јаћимовић: Ја сам вам рекао у више наврата да је то била група униформисаних лица различитих униформи. Не знам ко све и ко. Не могу да то прецизно, овај, одговорим на то питање.

Председник већа: Добро. У Вашем исказу сте се такође изјашњавали да у каснијем ангажовању око скупљања лешева није учествовао. Сада нам објасните о којим лешевима се ради?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Било је значи након тога асанација бојишта, значи кад смо се вратили у Призрен и кад је да кажем наступила мобилизација знам да је присуствовао сам састанцима где је наређена асанација овај тих терена. Ја лично нисам учествовао нити сам овај да кажем на било који начин овај пошто сам се ангажовао на мобилизацији ратне чете, пошто сам био командир ратне чете, односно пристизали су резервисти из Лесковца, тако да апсолутно не знам о томе више ништа. Само сам кажем кроз тај сегмент да сам чуо да је била планирана та активност по повратку у Призрен.

Председник већа: Добро. Оптужени Гавриловић је у својој одбрани рекао да је на брду само Вама и командиру чете Глигорићу рекао да извршите заповест. Ви тврдите да је ту на брду рекао и осталима. Је ли тако да резимирамо?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Тако је.

Председник већа: Добро. Да ли се водио неки дневник утрошка муниције? Да ли сте Ви водили било какав дневник или Вам је познато да је то водио Гавриловић?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Ја као чета нисам имао обавезу да водим овај, ни као група, утрошак, а да ли је батаљон не бих знао.

Председник већа:Добро. Да ли сте Ви јавили када сте заузели те положаје како Вам је Гавриловић рекао, да ли сте Ви њему јавили да су положаји заузети и како сте му јавили?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Нисам јавио зато што је он имао добар визуелни преглед где се ми налазимо.

Председник већа: Имао је добар визуелни преглед? Шта то значи да је имао добар визуелни преглед? Да ли је могао да види све шта се дешава у селу? Да ли је могао да види да се убија по селу?

Сведок Драгиша Јаћимовић: То не могу да тврдим јер нисам био у том тренутку.., али овај...

Председник већа: Добро, с тог места кажете имао је добар преглед. С тог места да ли бисте Ви да сте били на његовом месту видели та убиства поред реке?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Па не верујем да бих могао видети, јер је пуно кућа између, једино ако та кота надвишава те куће, ја сад то са сигурношћу не могу да тврдим, само знам да смо имали визуелни додир у тренутку кад сам ја значи запосео свој реон. У даљини горе не брду сам видео ....

Председник већа:Ја питам за Гавриловића, са места где се налазио, да ли је он могао, да ли је имао преглед шта се дешава у селу, шта његова војска у селу ради?

Сведок Драгиша Јаћимовић: На то питање не могу да одговорим, вероватно је чуо пуцње, не знам.

Председник већа: Добро. Гавриловић је у свом исказу који је дао на главном претресу 28.04.2015.године изјавио да није имао сазнања о убиствима цивила у периоду док се налазио на брду, да га нико о томе није известио од командира, нити Глигорић, ни Јаћимовић, нити било ко од војника. Ви кажете да јесте.

Сведок Драгиша Јаћимовић: Не могу ја да тврдим, ја сам само известио односно обавестио, информисао курира те вечери и онда након тога је ...завршено то...

Председник већа: Само моменат. Он каже да није имао сазнања о убиству цивила. Ви кажете да сте обавестили курира. Ког курира, Дејана Милошевића, војника?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Тако је.

Председник већа: Је ли тако?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Тако је.

Председник већа: Да ли је Дејан Милошевић то пренео, да ли имате повратну информацију да је пренео Гавриловићу?Претпостављам да сте Гавриловићу послали поруку о томе?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Тако је, па њега сам известио, то ми је била обавеза.

Председник већа: И шта сте рекли Милошевићу?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Рекао сам да је у том, да кажем, у тој активности да је било жртава људских, цивилних и да овај са наше стране нема жртава.

Председник већа: Да јави Гавриловићу да је било цивилних жртава, а да нема са Ваше стране жртава. Само то сте рекли?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Да је било, да, да је било људских жртава са стране становника села или већ кога, да, становника села. Пазите, то је овај, немогуће је да они горе који су били да кажем "на брду" нису видели дешавања и да нису чули активности, по мени, јер је то звечало, чуло се.

Председник већа: Колико дуго је звечало? Шта је звечало?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Па муниција, знате кад се пуца чује се на одстојању од неколико километара.

Председник већа: А да ли је неко реаговао одозго, од Ваше команде, да ли Вас је неко упозоравао, да ли је неко питао шта се дешава?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Само је он или неко из његовог окружења је замахао руком да се креће даље кад је кренула та пуцњава.

Председник већа: Када? Кад је кренула пуцњава. Шта је то значило кад се махне руком, да се пуца и даље по становништву?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Не, него кад је кренула пуцњава ја сам погледао горе шта да радим даље, разумете.

Председник већа: Према коме сте погледали?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Према њему или ко је горе био, неколико људи је било горе.

Председник већа: Па јесте ли видели Гавриловића кад сте погледали према њему?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Не могу да тврдим да сам њега видео, видео сам некога ко је махнуо руком да се крене даље.

Председник већа: Па ко може Вама да махне руком, је ли то заповест за Вас?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Па јесте, ја сам заповест добио...

Председник већа: Само моменат. Од кога сте Ви добијали, чије сте заповести били дужни да слушате? Ваљда у рату постоји строга хијерархија извршавања задатака и наређења, је ли тако?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Јесте.

Председник већа: Добро. Кога сте Ви конкретно били дужни да слушате?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Био сам дужан да слушам капетана Гавриловића.

Председник већа: Да ли сте тада када сте погледали према брду видели капетана Гавриловића?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Видео сам га у групи људи.

Председник већа: Је ли Вам он махнуо руком што сте Ви схватили као знак да наставите даље?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Јесте, ја мислим да је он, јер не бих вероватно кренуо даље.

Председник већа: А како сте Ви знали да то махање руком значи ту заповест?

BPS140

Сведок Драгиша Јаћимовић: Не, него значи да моја група не треба ту да буде пасивна него треба да види шта се догађа односно да зађе са леве стране села.

Председник већа: Да уђете у селу и да видите шта се дешава?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Не, него да обезбедим леву страну села јер је можда он мислио, ја не знам шта је мислио, да се нешто тамо дешава, да има шиптарских терориста или да су наши угрожени, не знам шта је он мислио кад је дао задатак.

Председник већа: А како сте Ви по том махању руке баш то закључили?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Тако што смо били, тако што смо били да кажем у једном....

Председник већа: Ево покажите нама како Вам је то махнуо руком? И Ви сте то схватили да треба у том правцу....

Сведок Драгиша Јаћимовић: Да не треба да будемо пасивни.

Председник већа: Да кренете?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Да не треба да будемо пасивни.

Председник већа: Јесте ли имали раније ви ваш договор да то треба тако тумачити тај покрет?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Не.

Председник већа: Колико је био Гавриловић тада удаљен од Вас?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Неколико стотина метара.

Председник већа: Стотину метара?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Неколико стотина метара.

Председник већа: Неколико стотина метара. Значи то је било баш прегледно, је ли тако?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Па ја сам га видео, не знам колико је он мене видео.

Председник већа: Добро. Оптужени Козлина Рајко је на главном претресу на записнику од 28.04.2015.године када је саслушан изјавио: "Јаћимовић је издао задатак да заузму положај те је он своје војнике распоредио". Дакле Козлина тврди све време да никакав задатак није добио од Гавриловића, већ да сте Ви били његов непосредни старешина од кога је добијао задатке.

Сведок Драгиша Јаћимовић: То у том конкретном случају није тачно.

Председник већа: Добро. Такође Козлина изјављује на истом том записнику да сте их Ви обилазили јер сте морали да предајете команданту батаљона извештаје да ли је све у реду, а да су они били на удаљености 400 до 500 метара од села. Да ли је то тачно?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Слушајте, то нису радна места па да их ја обилазим да видим шта раде, то је значи ....

Председник већа: Дакле Козлина не говори истину кад каже да сте их обилазили? Не говори истину је ли тако?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Не, нисам их уопште обилазио нити сам имао задатак да их надзирем нити сам то могао физички.

Председник већа: Такође Козлина говори о присуству полицијских снага и каже да се они нису мешали са њима, не зна да ли су полицијске снаге улазиле у село, али нису се мешали са њима да не би себе довели у опасност. Па да ли сте Ви имали неку наредбу у вези тога да се не мешате са полицијским снагама и кажете ми Ваша сазнања, како је полиција дејствовала у датим околностима? Да ли су били подређени војним снагама, да ли су слушали наређења војних снага или су једноставно дејствовали према наређењу полицијских старешина?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Значи на то питање не могу да одговорим, јер то је била шира акција, не знам на том стратегијском нивоу каква је била да кажем, што се тиче нас значи ми нисмо имали никакву, мислим да је ту у праву, никакву нисмо имали обавезу да са њима сарађујемо, барем мени није дато такво наређење.

Председник већа: Добро. Да ли је Козлина видео да је поред реке дошло до убијања цивила?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Не могу то да тврдим, не знам.

Председник већа: Да ли је то сазнао на било који начин? Да ли је долазио Козлина на граничну линију где сте били Ви, одбрамбену линију?

Сведок Драгиша Јаћимовић: До те вечери је до тог повратка у логор односно где се преспавало, он ту није долазио.

Председник већа: Он је дошао увече, преспавао ту заједно где сте Ви спавали, сутрадан ујутру сте наставили даље?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Наставио даље по свом да кажем, по наређењу претпостављам команданта батаљона. Он се мени уопште није јављао, није ме извештавао, није ми реферисао.

Председник већа: Кад је дошао те вечери да преспава, да ли сте са њим комуницирали уопште?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Не.

Председник већа: Да ли је било ту тих цивила који су погинули? Да ли су могли Козлина и његови војници да их виде?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Не могу то да тврдим, не знам где су били у том тренутку.

Председник већа: Да ли сте Ви били тада у близини реке?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Када?

Председник већа: Када је допшао Козлина.

Сведок Драгиша Јаћимовић: Ми смо се удаљили тамо и направили логор, то је била прилична удаљеност, не могу да тврдим колика.

Председник већа: Добро. С места где је он био, значи његова одбрамбена линија, да ли је он могао да види реку?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Не знам ја где је он био и да ли је могао да види, на то питање не могу да одговорим.

Председник већа: Јер он у својој одбрани наводи да му није познато да се налазила нека река у близини овог села.

Сведок Драгиша Јаћимовић: Па морао је да зна, јер је прешао мост увече.

Председник већа: Добро. Такође каже да се сећа да су једно време били у некој школи. Да ли је то Вама познато?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Били смо након повратка у Призрен у школи смештени једно време, да, познато ми је.

Председник већа: Значи не у селу Трње, него у Призрену.

Сведок Драгиша Јаћимовић: Тако је.

Председник већа: Кажите ми да ли сте се са било ким од ових сведока чија сам имена прочитала виђали након овог догађаја и да ли сте са неким од њих у комуникацији?

Сведок Драгиша Јаћимовић: После тог догађаја односно после њиховог одслужења војног рока ни са ким, са њима нисам у комуникацији нити сам се са било ким од њих чуо ни видео.

Председник већа: Зашто? Да ли је постојао неки разлог за то?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Не, ја сам после добио прекоманду и сви смо се разишли, они су одслужили свој војни рок. Нисмо остали у контактима, у то време није било што кажу средстава масовне комуникације, а сад је довољно времена протекло тако да не осећам потребу за тим.

Председник већа: Добро. Кажите ми да ли је Вама након протека овог времена уопште познато ко је ту поред реке, а којем сте догађају Ви присуствовали, пуцао на ове цивиле?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Не могу то да са сигурношћу да тврдим, била је маса опет понављам униформисаних, и плава и зелене боје људи. Експлицитно да кажем ко је пуцао не могу, јер не знам.

Председник већа: Кажете била је маса. Такође сте причали да су дошле, припајале се разне формације. Дакле који је то био дан, да ли можете јасно да определите, први дан кад сте Ви дошли изнас села Трње или наредних дана и да ли сте накнадно сазнали које су то формације које су се припајале?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Значи тежиште акције је било практично тај дан 25. и 26. Е сад....

Председник већа: Тих дана су се припајале, 25. и 26.?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Значи 25. је садејстовала посебна јединица МУП-а из Суве Реке у нашем реону. Вероватно касније су тај реон ширили, али кажем конкретно за тај случај 25. је кључан, тај дан. Након тога овај се тежиште акције удаљило.

Председник већа: Добро. А да ли знате шта је са тим јединицама које су се Вама припојиле, где су оне отишле даље, чије су то јединице?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Оне се нису нама као позадинском батаљону припојиле, него припојиле су се вероватно снагама Војске Југославије, а чије су јединице вероватно Посебне јединице Призрен, Сува Река или дошли са стране, ја стварно то не знам.

Председник већа: Па да ли је у питању ова моторизована бригада, да је у питању Приштински корпус Војске Југославије?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Па слушајте са које стране се ради, претпостављам да је нека од бригада Корпуса приштинског.

Председник већа: Али није 549.моторизована, је л`?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Не, са те стране не, пошто смо ми бранили практично правац Призрена, а са те стране не знам ко је садејствовао.

Председник већа: Добро. И да Вас питам да ли Вам је познато да је у центру села, у селу Трње у једном дворишту лишена живота, убијена готова цела, неколико породица? 15,16,17 људи.

Сведок Драгиша Јаћимовић: У селу ту на том месту не, само на овом месту где сам видео.

Председник већа: Нисте чули ни накнадно да су центру села убијени људи масовно у двориштима, на улици, у кућама?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Слушајте, након свих ових година свашта сам прочитао, али тада, у том тренутку није ми било познато.

BPS 140

Председник већа: Да ли сте сведочили још у неком поступку осим овог?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Не, ово је први.

Председник већа: Добро. Да ли пуномоћник оштећених има питања за сведока Јаћимовића.

Пуномоћник оштећених, адвокат Никола Чукановић: Адвокат Никола Чукановић, пуномоћник оштећених. Када сте Ви конкретно први пут чули за злочине почињене у селу Трње овде наведене у оптужнице за које Вас је судија мало пре питала?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Не разумем питање.

Пуномоћник оштећених, адвокат Никола Чукановић: Када сте чули први пут за убијене цивиле у селу Трње који се наводе у оптужници и стављају овде окривљенима на терет?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Први пут сам чуо кад је било суђење покојном председнику Милошевићу.

Пуномоћник оштећених, адвокат Никола Чукановић: То је значи 2001., 2002.?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Не знам које године тачно.

Пуномоћник оштећених, адвокат Никола Чукановић: Кажите ми наређење када сте из Призрена кренули за Новаке, Ви кажете село, је издао Павле Гавриловић, је ли тако?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Тако је.

Пуномоћник оштећених, адвокат Никола Чукановић: Да ли знате ко је њему издао наређење за ту акцију или је он сам?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Не могу то да тврдим, али с обзиром да је био лице из команде бригаде, претпостављам да је неко од надређених.

Пуномоћник оштећених, адвокат Никола Чукановић: Неко од надређених. Ко је њему непосредно претпостављени старешина?

Адвокат Ђуро Чепић: Судија. ...

Председник већа: Сачекајте. Павлу Гавриловићу ко је непосредно надређени старешина?

Сведок Драгиша Јаћимовић: С обзиром да је капетан Гавриловић био командант батаљона, командант бригаде је био тада пуковник Делић.

Пуномоћник оштећених, адвокат Никола Чукановић: Значи његов непосредни старешина је пуковник Делић?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Да.

Пуномоћник оштећених, адвокат Никола Чукановић: Он је био командант позадинског батаљона 549.бригаде, је ли тако?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Тако је.

Пуномоћник оштећених, адвокат Никола Чукановић: Кажите ми формацијски у саставу Вашег позадинског батаљона, да ли сте имали официра за безбедност?

Сведок Драгиша Јаћимовић:Не.

Пуномоћник оштећених, адвокат Никола Чукановић: Да ли је постојао официр за безбедност у 549. бригади?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Да.

Пуномоћник оштећених, адвокат Никола Чукановић: Ко је то био?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Ја се сећам покојног Никићевића, а после тога ко је био не могу да се сетим.

Пуномоћник оштећених, адвокат Никола Чукановић: У то време када је почело бомбардовање?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Не могу да се сетим.

Пуномоћник оштећених, адвокат Никола Чукановић: Кажите ми помињете водника Николића у Вашем исказу који сте дали. Данас га нисте поменули као подифицира који је био...

Сведок Драгиша Јаћимовић: Ја нисам сигуран да је водник Николић био у тој акцији, знам да се касније нама прикључио, пошто смо сутрадан били изложени непријатељској ватри.

Пуномоћник оштећених, адвокат Никола Чукановић: Не знате да ли је кренуо са Вама из Призрена?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Не, не могу да тврдим.

Пуномоћник оштећених, адвокат Никола Чукановић: Да ли сте га видели сутрадан?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Сутрадан. Можда је он сишао накнадно, али сутрадан се прикључио нама, не могу да тврдим.

Пуномоћник оштећених, адвокат Никола Чукановић: Да ли сте Ви имали обавезу да пишете неки борбени извештај?

Председник већа: Питала сам то већ, немојте да понављамо то питање. Одговорио је да не.

ВРЗ140

Пуномоћник оштећених, адвокат Никола Чукановић: Да ли Павле Гавриловић, Ви то сад као официр знате, да ли је он био у обавези да пише борбени извештај?

Председник већа: Питала сам и то. Не морате да одговарате, већ је то питање постављено, не морате да одговарате. Изволите даље.

Пуномоћник оштећених, адвокат Никола Чукановић: Само још једно питање. Један од бранилаца Вас је питао шта сте од опреме задужили када сте кренули у ту акцију. Ви сте сада, данас сте рекли да нисте имали бомбе, а на записнику који сте дали исказ у истрази сте рекли да је свако задужио од војника који је кренуо по једну бомбу. Па шта је сад истина. Да ли сте имали или нисте?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Такође не могу да дам прецизан одговор. Мислим да војници или већина њих није имало бомбе, него су имали део њих тромблонске мине.

Председник већа: Ево објасните нам зашто сте тада тако изјављивали?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Ја знам да је неколико војника, али да ли смо сви добијали бомбе, мислим да смо добијали, али да ли је сваки војник имао бомбу не могу да тврдим.

Председник већа: Али могуће је и да је имао, ако сте сви добијали? Је ли тако?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Тако је.

Председник већа: Изволите даље питања.

Пуномоћник оштећених, адвокат Никола Чукановић: Такође сте рекли у истрази да када сте кренули из Призрена заједно са Вама, то јест понели сте један противтенковски топ?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Не. Никакав противтенковски топ нисмо понели.

Пуномоћник оштећених, адвокат Никола Чукановић: Само секунд.

Председник већа: Реците ако хоћете да предочимо реците само која страна.

Пуномоћник оштећених, адвокат Никола Чукановић: Да, да. Страна 19, 4. и 5. ред.

Председник већа: Који записник?

Пуномоћник оштећених, адвокат Никола Чукановић: Само је овде пермутовано, заменик тужиоца је наведен омашком у транскрипту...

Председник већа: Е сад то не можемо док не преслушамо, нема констатације о томе. Је л` има констатација о томе, нема.

Пуномоћник оштећених, адвокат Никола Чукановић: Ја ћу прочитати: "У тој акцији од наоружања смо имали један противтенковски топ који је био закачен за једно од возила којима смо дошли. То је било наше формацијско наоружање". Мислим да је више него јасно да је то...

Сведок Драгиша Јаћимовић: Па то је вероватно грешка, јер ми у формацији нисмо имали никакав противтенковски топ. Ми смо позадинска јединица.

Пуномоћник оштећених, адвокат Никола Чукановић: На питање: "Из ратне резерве", Ви одговарате: "Из ратне резерве".

Председник већа: Само моменат. "...од наоружања смо имали...", да, јасно је да је грешка.

Сведок Драгиша Јаћимовић: Могуће је..., да, а противтенковски топ не.

Председник већа: "У тој акцији од наоружања смо имали противавионски топ који је био закачен за једно од возила којим смо дошли, а то је било наше формацијско наоружање из ратне резерве".

Сведок Драгиша Јаћимовић: Слушајте, значи постојала је ратна резерва команде батаљона. Ја претпостављам да је то било из те ратне резерве, мени та ратна резерва није била позната.

Председник већа: И рекли сте да је тај топ дејствовао по селу. Је ли то тачно?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Па виделе су трасе осветљавајуће муниције, ја сад размишљам шта може да изазове трасе осим тог топа или неког од митраљеза.

Председник већа: Да ли је у околини било и другог таквог наоружања?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Вероватно да, од МУП-а.

Председник већа: Да ли су тада у близини биле борбене јединице, колико су биле близу борбене јединице?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Па слушајте, с обзиром да су снаге "ПЈП" надирале односно полиција је кренула из правца Суве Реке, они су имали бовове. Бовови користе исту ту муницију, исте те трасере обележавајуће и није немогуће да је то то. Стварно не могу са сигурношћу да кажем.

Председник већа: Па добро, да ли сте касније чули? Да ли сте Ви тим наоружањем дејствовали по селу? Ваш конкретно део тог позадинског батаљона који је био у тој акцији?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Не да је мени познато, јер са сигурношћу изјављујем да нико од нас односно из позадинског батаљона није обучен да рукује са тим наоружањем.

Председник већа: Нико ко је ту био присутан није био обучен?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Из позадинског батаљона да је мени познато, не.

Председник већа: Добро. Изволите даље питања.

Пуномоћник оштећених, адвокат Никола Чукановић: Немам више питања, хвала.

Председник већа: Немате више питања.

Адвокат Ђуро Чепић: Судија.

Председник већа: Само моменат, мислим да се први јавио тужилац. Изволите тужиоче.

Заменик тужиоца за ратне злочине:Ја имам неколико питања, хвала Вам. Судија на свим питањима које сте поставили то су она питања која сам ја хтео, из неког разлога нисам успео.

Председник већа: Имате неко ново?

Заменик тужиоца за ратне злочине:Имам. Са овог почетног положаја изнад села Трња, да ли се видело село Трње?

Сведок Драгиша Јаћимовић:Видела се рецимо једна трећина села или тако нешто. Није се видело цело село сигурно, јер је оно било превише дугачко, дуго.

Заменик тужиоца за ратне злочине:Ви сте напочетку данашњег излагања изнели ту бројку дужине километара. Сад Вас ја поново питам колико је по Вашој процени то село?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Сигурно 2 до 3 километра, нисам сигуран, али сигурно 2-3 километра.

Председник већа: Заузима простор 2 до 3 километра? Распрострањено је на тој површини.

Сведок Драгиша Јаћимовић: По дужини.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Је л` та дужина лево и десно од Вас?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Не, него десно од нас, ми смо били на левом ободу.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Значи десно, добро. Да ли се са положаја тог почетног изнад села види река?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Па не могу да тврдим јер нисам обраћао пажњу кад сам био горе на врху, на брду, а не могу да одговорим на то питање да ли се види, од кућа да ли се види, не могу, не знам. Не знам прецизно да одговорим.

Заменик тужиоца за ратне злочине:Следеће питање. Колико је река удаљена кад сте сишли доле? Онда сте то могли да видите. Колико је река удаљена од најближих кућа?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Река значи кривуда, меандрира, значи најближи део где смо практично ми били је неких 300 метара, 400 метара, не знам.

Председник већа: До најближе куће је ли тако?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Отприлике тако. Па не, ко би правио кућу поред реке која плави.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Је л` то значи да ако су људи.. Прво овако. Да ли се ти људи које сте чули да вриште и да беже ишли од кућа према реци?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Ишли су из централног дела села.

Председник већа: Изјаснио се тужиоче, већ је рекао да су ишли из центра села према реци, да су бежали.

Заменик тужиоца за ратне злочине:Добро. Је л` то значи да је неко на њих пуцао из центра села?

Председник већа: И то је рекао да се пуцало. Изволите даље.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Је л` то значи да се из центра села пуцало на њих?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Пуцало се на њих. Ако су бежали из центра села не знам одакле би се пуцало.

Заменик тужиоца за ратне злочине:Добро, то је једноставно, ја не могу да Вас питам.

Председник већа: Добро, изволите даље питања.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Е сад мој уважени колега Чепић ме је опомињао да није тачна бројка 200 метара, али на страни 13, мислим да је 3.-4. пасус, он помиње да су се приближили од људи на које је пуцано.

Председник већа: Добро. И Ваше питање је у том смислу?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Сад Вас ја питам...

Председник већа: Само без добацивања с места, браниоче Чепићу. Изволите.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Сад Вас ја питам...

Председник већа: Сачекајте, добићете реч после тужиоца, изволите.

Заменик тужиоца за ратне злочине:Сад Вас ја питам, ако сте Ви са удаљености од неколико стотина метара могли да видите Гавриловића како Вам маше да кренете, како онда нисте могли са раздаљине од 200 метара да видите ко су припадници војске која пуца на цивиле?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Прво то место где је стајао капетан Гавриловић је било изнад мене, значи доминантно, и могао сам да видим...

Председник већа: Објаснио је да је он био горе на брду, да се са узвишице видело, а да се од првих кућа јако мало види.

Сведок Драгиша Јаћимовић: Тако је, а друго постоји растиње, тополе, свашта је нешто постојало, сад не могу да вратим филм, није се могло видети јер су они били с друге стране реке, знате, ти људи.

Заменик тужиоца за ратне злочине:Чекајте. Објаснили сте да су наше снаге прешле мост?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Тако је. Неке снаге, не наше снаге.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Видели сте их...

Председник већа: Ево ја ћу конректно да прочитам. "Па ми смо већ прошли од њих на једно 200 метара, нисмо прилазили томе, видео сам да има нешто у реци, људи, нисам бројао". Ето то је рекао. 200 метара је био удаљен од лица која су лежала у реци.

Сведок Драгиша Јаћимовић: Укључујући ту да кажем те природне препреке.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Па добро. Ако нисте видели лица која су у реци, али сте видели ове који су прешли мост.

Сведок Драгиша Јаћимовић: На које мислите? На оне који су пуцали?

Заменик тужиоца за ратне злочине:Да.

Сведок Драгиша Јаћимовић: Мост није био поред нас, него је мост био кроз средину села је пролазио, знате.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро...

Сведок Драгиша Јаћимовић: Нисам их могао видети јер су они прешли очигледно ако су дошли одатле, прешли тај мост и дошли с друге стране села и били су, нису се могли визуелно приметити због растиња, ја нисам могао да видим, видео сам само....

Заменик тужиоца за ратне злочине:На кога онда Ви вичете ако не видите? На кога Ви вичете да не пуцају ако не знате ко пуца?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Па очигледно да нису били Шиптари.

Заменик тужиоца за ратне злочине:Кажете видели сте, мало ме збуњујете, мало сте их видели, мало их нисте видели, кажете видели сте припаднике полиције Суве Реке?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Видео сам униформисана лица у полицијским униформама, да.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Где сте их видели?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Видео сам их у том тренутку.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Где?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Преко пута реке.

Заменик тужиоца за ратне злочине:Значи ипак сте их видели.

Сведок Драгиша Јаћимовић: Видео сам их али да кажем нисам сигуран колико и кога.

Заменик тужиоца за ратне злочине:Значи то је ако сам добро ја разумео...

Сведок Драгиша Јаћимовић:Биле су плаве униформе.

Заменик тужиоца за ратне злочине:Колико су они далеко од ових људи који леже у реци?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Па сигурно 500 метара, с тим да имамо две препреке, растиње са моје стране и растиње с оне стране друге.

Заменик тужиоца за ратне злочине:Чекајте. Је л` су ови људи пуцали са 500 метара на ове који су у реци?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Не, него са 300. Зато што су били с друге стране реке, ја сам био 200-300, а они су били још 300 тамо с друге стране реке. Схватате, ја сам био са једне стране, река, вододерина та, а они су били с друге стране реке, ти људи што су пуцали. Неколико метака рекао сам је рикошетирало изнад нас.

Заменик тужиоца за ратне злочине:А од чега је рикошетирало?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Не рикошетирало, него је прошло, траса, трасер, није рикошетирало.

Председник већа: Добро. Имате ли даље питања тужиоче.

Заменик тужиоца за ратне злочине:Па имам судија, ако ме пратите, није логично, ти људи који су...

Адвокат Ђуро Чепић:Приговор.

Председник већа: Молим Вас, само моменат Чепићу,к уздржите се. То што није логично, то је за неки наредни период, а не за сада да о томе разматрамо. Само питања.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Дозволите да објасним, можда ћете ме разумети, можда ја грешим. Ја сам разумео он је са леве стране села, испред њега је река, десно од њега из центра села иде група људи према реци, група униформисаних прелази мост и прелази са друге стране реке где дочекује ову групу цивила која излази из села и на њих пуца. Јесам то добро разумео?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Ја то у том тренутку нисам видео. Ја сам чуо запомагање у пуцање, онда сам се да кажем ја појавио. Нисам ја то видео, тај тренутак.

Заменик тужиоца за ратне злочине:Ја Вас питам сада. Кад Ви први пут видите те униформисане?

Сведок Драгиша Јаћимовић: У тренутку кад су они практично почели да се малте не удаљавају од тог...

Заменик тужиоца за ратне злочине:А са које стране реке?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Са оне друге.

Заменик тужиоца за ратне злочине:Па како их видите да се удаљавају а не видите их ту да су на реци? На обали.

Сведок Драгиша Јаћимовић: Па нису били на обали.

Заменик тужиоца за ратне злочине:Него где?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Па са друге стране реке, на 200,300 метара удаљености.

Заменик тужиоца за ратне злочине:Па како кад су они у кориту реке, како онда, како онда могу да их погоде?

Председник већа: Молим Вас, ја мислим да је све јасно. Само ја бих...мислим да треба да разјаснимо да не дође до погрешне интерпретације Вашег исказа. Рецимо кад кажете, у Вашем исказу сте рекли: "они су ишли 50, 100, 200 метара даље ка селу". Да ли кад то кажете мислите да су они ушли у село, да су силазили, да су се приближавали селу или једноставно да су били 50, 100, 200 метара у близини села?

Сведок Драгиша Јаћимовић: На кога мислите?

Председник већа: То је јако важно да разјаснимо.

Сведок Драгиша Јаћимовић: На кога мислите?

Председник већа: Било ко, тако се изражавате.

Сведок Драгиша Јаћимовић: Значи...

Председник већа: Ка селу, ка...

Сведок Драгиша Јаћимовић: Када кажем „ка селу“ или „од села“, мислим на те униформисане људе које сам приметио.

Председник већа: Добро, да ли подразумевате да они иду ка центру села или једноставно да се приближавају ка ободу села, на шта мислите?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Од, да кажем, тог десног мени руба села иду преко центра села ка мом левом ободу, односно крају села, то мислим.

ВРС140

Председник већа: Добро, то је битно да разјаснимо. Изволите даље, тужиоче.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Само мало да, овај, колико су ти униформисани далеко од обале реке када их Ви видите?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Знате шта, значи ти униформисани нису улазили у корито реке, нису могли да уђу.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Колико су далеко од корита реке?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Та река меандрира, значи има да кажем жбуња около.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Колико, јесу били на обали или?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Не.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Нису?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Нису на обали били, били су удаљени од обале.

Председник већа: Он је објаснио.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Значи они су прешли мост и отишли тамо?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Тако је, тако је и онда су вероватно видели те људе, не знам, немам одговор, немам прецизан одговор.

Председник већа: Дакле, они су кренули да се удаљавају од села Трње, је ли тако фактички?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Тако је, тако је, фактички у том тренутку.

Председник већа: И када су видели те цивиле, они су кренули да пуцају по њима?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Па, отприлике да је тако.

Председник већа: Добро.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Сада Вас питам, да ли сте тог дана, 25., не 26., 27., 25. видели неког припадника ПЈП?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Јесам.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Где?

Сведок Драгиша Јаћимовић: На улазу у селу Новаке нас је сачекао.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Али, у овом селу Трње?

BP3140

Сведок Драгиша Јаћимовић: У селу Трње, не.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Не?

Сведок Драгиша Јаћимовић: У селу Новаке, можда је то тај исти човек.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Не, питам Вас даље, да ли сте, кажете, видели сте припаднике Суве Реке, полиције Суве Реке.

Сведок Драгиша Јаћимовић: Тако је.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Колико њих сте видели, једног, двојицу, тројицу или педесет?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Видео сам их у једном једином тренутку, а то је када су се удаљавали након пуцања.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Колико њих?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Били су у маси, не могу да тврдим, значи било их је, рецимо, хајде да кажем, од пет до десет, да кажем, али нисам сигуран, могу да промашим плус, минус два, три.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Значи, можда и три? Кажете, ако их је пет или десет, могу да промашим тако што су можда и тројица била.

Председник већа: Само моменат, има бранилац Чепић приговор, изволите, браниоче.

Адвокат Ђуро Чепић: Е, захваљујем. Па, ја мислим да је ово судница једног од најеминентнијих, заправо ово је најеминентнији суд у овој држави, начин комуникације који се остварује овде не приличи суду ни месту.

Председник већа: Шта ту не приличи, будите конкретни?

Адвокат Ђуро Чепић: Па, не приличи да се цењкамо око броја, сада да каже сведок, било је десет или осам.

Председник већа: Молим Вас, а ко се цењка?

Адвокат Ђуро Чепић: Ја морам да употребим тај глагол, јер тако ми је звучало, можда је то мој субјективни...

Председник већа: Ја бих Вас молила да...

Адвокат Ђуро Чепић: Не, не, дозволите ми само да завршим.

Председник већа: Сачекајте, ја бих Вас молила да се и о овом суду и овом већу и о свим учесницима примерено изражавате.

ВРЗ 1140

Адвокат Ђуро Чепић: Апсолутно и уз дужно поштовање према уваженом колеги.

Председник већа: Само молим Вас, конкретно примедбе које имате на...

Адвокат Ђуро Чепић: Конкретне примедбе...

Председник већа: Поступање, сачекајте да завршим, које имате примедбе на начин на који заменик тужиоца поставља питања.

Адвокат Ђуро Чепић: Уз дужно поштовање, јер колега и ја се знамо годинама и годинама, значи не може се вршити, по мом виђењу ствари, испитивање на начин да сведок јасно, децидно каже број припадника ПЈП у селу, које је видео, рекао, од осам до десет...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Не, не, он није видео ниједног припадника ПЈП тог дана, говори се о припадницима полиције Суве Реке.

Адвокат Ђуро Чепић: Ево, полиције Суве Реке и питан је број; експлицитно је сведок одговорио, а онда идемо, то значи три. Па, не можемо закључке у питању да извлачимо. Овде се постављају питања по ЗКП, а не дају се закључци и коментари тумачења. То је основни постулат испитивања по Кривичном закону.

Председник већа: Добро, Ваша примедба је на месту, можете сести. Изволите, тужиоче, даље.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ја мислим да није на месту, судија, јер је сам сведок рекао да не зна тачно прецизно, него плус, минус два.

Председник већа: Па, немојмо, молим Вас, тужиоче, ми имамо још једног сведока и не можемо сада око тих ствари да губимо време. Изволите са питањима. Само, ја бих молила да се што брже постављају питања, да би се што више питања поставило, а не да се разматра и губи време око неких...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Мислим да ћемо брже завршити, ако ме пустите да поставим питање.

Председник већа: Неважних чињеница. Само да Вас упозорим, претходно не само Вас, већ и одбрану и све присутне, изволите.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Кажете, сутрадан је одређена, било говора о асанацији терена.

Сведок Драгиша Јаћимовић: Да.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли се помињала бројка убијених?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Не, није се мислило на ту асанацију терена, мислило се на комплетну овај, причу везано за призренски округ.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро, да ли се помињало село Трње?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Не.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро.

Сведок Драгиша Јаћимовић: Ја чак нисам ни знао како се то село звало, све до тренутка, кажем, 2002.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли сте чули да је у том селу Трње 25. било силовање?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Не, први пут од Вас чујем.

Председник већа: Молим Вас, па није, ја бих Вас молила, силовање није предмет оптужбе.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли је било пљачке?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Не.

Председник већа: Нити је пљачка предмет оптужбе, да не постављате питања која нису у вези са наводима у оптужници. Да ли имате нових питања, тужиоче?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Како објашњавате тај изглед Козлине, са том дугом косом, обзиром да је војска у питању?

Председник већа: У ком смислу, како објашњава?

Адвокат Ђуро Чепић: Приговор, судија.

Председник већа: Изволите.

Адвокат Ђуро Чепић: Није било речи о дугој коси, значи опет се употребљавају речи, што говоре на западу misliding или погрешно навођење. Реч је била, „мало му је била неуреднија коса“. Ево сведок је ту и можемо да преслушамо транскрипт.

Сведок Драгиша Јаћимовић: Тако је.

Адвокат Ђуро Чепић: Молим Вас.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Како год то...

Председник већа: Седите, тужиоче, конкретно поставите питање у вези изгледа, конципирајте питање, да би, да се не бисмо расплињавали и губили време непотребно.

Заменик тужиоца за ратне злочине: И последње питање. На питање браниоца Чепића сте одговорили да нисте чули ниједну незакониту наредбу. А да ли то пуцање на те цивиле који беже из села, је по Вама законито или незаконито?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Незаконито.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Хвала Вам, немам питања више.

BPS 140

Председник већа: Немате више питања? Оптужени, да ли неко од оптужених има питања за сведока Јаћимовића? Ви сте постављали питања. Нећемо мерити ко је колико поставио, сачекајте, када Вам је дата могућност да постављате питања, могли сте да поставите сва питања. Изволите, Чепићу.

Адвокат Ђуро Чепић: На овај начин, уколико би се ускратила могућност постављања питања, било би грубо повређено право на одбрану, односно порушено начело контрадикторности, јер Вашим испитивањем и додатним испитивањем тужиоца, отворено је више нових тема, које нису обрађене нашим испитивањем.

Председник већа: Добро, изволите са питањима, ако мислите да су отворене нове теме.

Адвокат Ђуро Чепић: Хвала, захваљујем. Господине Јаћимовићу, опет ја. Неколико питања за Вас. Данас сте рекли да сте видели убијене цивиле. Међутим, у Вашем исказу, страна 13, када сте говорили о истом догађају, експлицитно кажете да нисте. Шта је тачно?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Можете да ми прочитате шта пише ту?

Председник већа: Страна 13, ког записника?

Адвокат Ђуро Чепић: То је записник од 18.07.2013. године, ред је, заправо пасус, заменик тужиоца: „Да ли сте видели убијене цивиле?“, „па, већ смо причали, ја лично нисам, ја ништа нисам гледао доле“. Ево, почетак 13. стране овде.

Сведок Драгиша Јаћимовић: Па, то је тачно, ја доле у те жртве нисам гледао, стварно.

Адвокат Ђуро Чепић: А је ли било, пита Вас тужилац Шошкић, односно заменик тужиоца, „а је ли било погинулих људи, то Вас питам?“, а Ви кажете: „Ја то нисам видео, стварно, не могу да кажем“, ево.

Председник већа: То на страни?

Адвокат Ђуро Чепић: Страна 13. његовог исказа, а 103/3 је у спису, ако се тако води.

Сведок Драгиша Јаћимовић: Мислим да ме, ако могу?

Адвокат Ђуро Чепић: То је реч о инциденту код реке.

Сведок Драгиша Јаћимовић: Мислим да ме је тужилац тада питао за жртве у центру села, неке које су се помињале или већ шта кроз ово суђење. Мислим да није та прича, везана за...

Адвокат Ђуро Чепић: То је за реку, на страни 12. описујете, идентично описујете цео инцидент и онда долазимо до стране 13. где Вас пита експлицитно.

Председник већа: Да, на 12., „значи ја нисам видео никога“. Али он мисли на оружана лица.

Адвокат Ђуро Чепић: Не, не, не, „да ли сте видели убијене цивиле ту?“, експлицитно питање заменика тужиоца, прва реченица, дакле на страни 13.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да, али судија...

Сведок Драгиша Јаћимовић: Онда га нисам разумео.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Али он почиње, „ми смо прошли лево од њих“. Значи он не каже да није било убијених, него је прошао поред њих.

Председник већа: „Нисмо прилазили томе“, не.

Адвокат Ђуро Чепић: Не, не.

Председник већа: Сачекајте, браниоче, „ми смо прошли лево од њих на једно двеста метара, нисмо прилазили томе, ја лично нисам. Видео сам да има нешто у реци, људи неки, али нисам бројао“. Дакле, онако како му је предочено од председника већа.

Адвокат Ђуро Чепић: Слажем се, али онда даље иде питање, исто, заменика тужиоца: „А јел било погинулих људи, то Вас питам?“, значи тражио је тужилац појашњење, управо због овог.

Председник већа: Он је избегао одговор и рекао је, било је људи који су бежали одатле.

Адвокат Ђуро Чепић: Не, не, молим Вас, молим Вас, каже, „а јел било погинулих људи, то Вас питам?“. Сведок Драгиша Јаћимовић одговара: „Ја то нисам видео, стварно“.

Председник већа: Сачекајте, када сте рекли: „Ја то нисам видео“, да ли сте мислили да нисте видели убијање или нисте видели мртве? Ево, да разјаснимо.

Сведок Драгиша Јаћимовић: Значи, нисам видео мртве, односно нисам, како бих рекао, радио, да кажем њихову, како се каже, овај, утврђивање.

Председник већа: Да ли сте мислили, конкретно Вас питам, да ли сте мислили, нисам видео мртве или нисам видео како се убијају?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Нисам видео како се убијају.

Председник већа: А мртве сте видели или нисте?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Нисам видео, овај, видео сам људе који одлазе и који остају ту да леже, како да их назовемо те који су остали да леже?

Председник већа: Добро, изволите, браниоче.

Адвокат Ђуро Чепић: Добро, захваљујем. Поменут је курир Милошевић. Сложићете се са мном, дакле војник Милошевић. Да ли Вам је познато да је исти кривично одговарао због одређених кривичних дела? Не, не, врло је битно, немојте, мислим.

Председник већа: Тужиоче, може, допуштам питање, изволите.

Сведок Драгиша Јаћимовић: Није ми познато.

Адвокат Ђуро Чепић: Није познато, молим лепо, идемо даље.

Председник већа: Није му познато, идемо даље са питањима.

Адвокат Ђуро Чепић: Поменут је, поменуто је то име, дакле више пута на питање председнице већа. Критичном приликом када сте примали наређења од капетана Гавриловића, само су старешине биле, дакле, ни овај курир није био ту присутан, је ли тако?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Могуће да је он био, могуће да је он био.

Адвокат Ђуро Чепић: Али нисте сигурни?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Нисам сигуран. Било је неколико људи поред њега. Знам да је био један потпуковник из команде бригаде и курир.

Адвокат Ђуро Чепић: Из управе за морал, зар не?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Неко од њих, потпуковник један и био је возач његов. Е сада, стварно не могу да кажем. Било је неколико људи.

Адвокат Ђуро Чепић: Добро, хвала.

Сведок Драгиша Јаћимовић: А ко тачно, не знам.

Адвокат Ђуро Чепић: Е сада једно појашњење. Ви сте рекли овде да је непријатељ за Вас само онај који има униформу и оружје. Није ли тачно да и цивил са оружјем јесте исто тако непријатељ?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Тако је, наравно. Они су се пресвлачили, иначе то нам је било познато и тако нам је и сугерисано.

Адвокат Ђуро Чепић: Јасно, јасно, јасно. Е сада још једно појашњење. Дакле, у самом селу Ви сте видели снаге полиције, али не можете да определите да је то ПЈП или је то МУП Сува Река?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Не.

Председник већа: Само моменат, није рекао да је видео у селу, видео је тамо у близини реке, је ли тако?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Рекао је да то није уопште видео.

Председник већа: Нисам ни рекла то, него припаднике...

Адвокат Ђуро Чепић: Хајте да појаснимо.

Председник већа: Да ли сте видели припаднике полиције?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Значи, припаднике полиције, осим човека који нас је сачекао на улазу у село Новаке и људи који су, да кажем, та маса, неколико њих који су пуцали, који су се удаљавали, више их нисам ниједног припадника полиције видео.

Председник већа: Само мало. Та маса који су пуцали, који су се сукобљавали, то нам објасните.

Сведок Драгиша Јаћимовић: Па, који су се удаљавали са места када смо се ми појавили, већ сам више пута, значи, то елаборирао.

Председник већа: Дакле, остајете при томе да су били припадници?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Али је њихово присуство било евидентно по, да кажем, акцијама са почетка села, значи са десне, са супротног краја села. Очигледно се нешто дешавало на том крају села, у том тренутку истом.

Председник већа: Који је то део, опишите нам мало прецизније.

Сведок Драгиша Јаћимовић: То је са улаза из правца Суве Реке.

Адвокат Ђуро Чепић: Да кажемо, од истока ка западу?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Тако је, од истока ка западу.

Адвокат Ђуро Чепић: Ви сте били западно од села, југозападно, а ове снаге МУП-а су ушле са истока, из правца Суве Реке?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Тако је, бар два, три километра далеко од нас.

Адвокат Ђуро Чепић: Хвала, и то је појашњење. Поменусте махање капетана Гавриловића, које сте Ви схватили као заповест, наредбу и тако даље.

Сведок Драгиша Јаћимовић: Не, него као...

Адвокат Ђуро Чепић: Савет.

Сведок Драгиша Јаћимовић: Као нешто, пошто ме више пута критиковао да сам пасиван и да не предузимам довољно, да нисам довољно одлучан, то сам схватио као нешто да се ту не пасивизирам и да чекам овај, до краја акције, да седим ту.

Председник већа: Само моменат, морамо ово да разјаснимо. Ви кажете, био сам пасиван. Па, Ви сте добили задатак да држите одбрамбену линију?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Тако је.

Председник већа: Нема, кажете, видите само у даљини униформисане припаднике ОВК и УЧК.

Сведок Драгиша Јаћимовић: Који беже.

PP3140

Председник већа: Па, у односу на кога треба да будете активни, ако је ту само цивилно становништво?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Не, у тренутку када се чула пуцњава и када су се чули овај, нешто у селу се дешава, знате. А ја сам још пола сата можда чучао ту са групом војника, ништа нисам радио. На то сам мислио.

Адвокат Ђуро Чепић: И Ви сте то схватили као потребу да заштитите цивиле?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Не, као потребу да заштитим леву страну села, да се случајно ти униформисани или већ ко, не почну извлачити са наше стране и да угрозе наше снаге.

Адвокат Ђуро Чепић: Хвала.

Сведок Драгиша Јаћимовић: Као део додељеног задатка.

Адвокат Ђуро Чепић: И још једном да поновимо, тог дана нисте видели Козлину и капетан Гавриловић Вам није издао никакво противправно наређење, зар не? Молим, већ је рекао, али можемо још једном да поновимо.

Сведок Драгиша Јаћимовић: Не, никакво противправно наређење, осим наређење које је издао на почетку, да урадимо што смо урадили, а то је да заштитимо тај свој рејон.

Адвокат Ђуро Чепић: Хвала Вам најлепше, господине Јаћимовићу, немам више питања, хвала.

Председник већа: Изволите.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Примедба. Није тачно да није видео Козлину, видео је Козлину.

Сведок Драгиша Јаћимовић: Увече сам видео Козлину, али...

Заменик тужиоца за ратне злочине: И тог дана када је издавано наређење га је видео.

Председник већа: Добро, ако је то остало, ако је он то изјавио, остало је на транскрипту, па свакако ће суд то имати у виду. Изволите, адвокат Милан Петровић.

Адвокат Милан Петровић: Адвокат Петровић. Судија, ја само једно питање. Малопре Вас је судија детаљно питала око наређења које сте добили од Гавриловиоћа. Ви сте нам рекли да нешто не можете прецизно да се изјасните, где то да се позиционирате. Питала Вас је, да ли Вам је рекао на којој квоти, где да станете, Ви сте онако рекли, „рекао ми је, ту тамо доле“. Да ли се сећате, како сте Ви наређење пренели Вашим војницима?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Па, слушајте овако. Значи, ја се понешто и разумем, да кажем, у тај део овај и схватам да овај, задатак који смо добили не подразумева само од тачке А до тачке Б, него тај задатак имао је неку своју, да кажем, дубину. Ја сам то схватио на начин да ја треба да будем, да кажем, активан у смислу,

ако приметим било какво угрожавање мог рејона, не само од тачке А до тачке Б, него ако посматрамо, да кажем, тродимензионалну причу, да има то и своју, да кажем, дубину, да морам да будем активан и да направим надзор у смислу да се или повлачим или садејствујем са снагама, на то сам мислио.

Адвокат Милан Петровић: Добро, али шта сте Ви, да ли се сећате, шта сте Ви конкретно пренели Вашим војницима?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Мојим војницима сам пренео, значи да поседнемо рејон и да даље прате моја наређења.

Адвокат Милан Петровић: Добро. Да ли сте Ви њима пренели оно што је Вама наредио капетан Гавриловић?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Наравно.

Адвокат Милан Петровић: Добро, ја морам да Вас питам сада, конкретно. Да ли сте Ви њима рекли да се изврши напад на цивилно становништво и да се према цивилном становништву врше убиства?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Не, значи моја група апсолутно није добила такво наређење, нити је ико од војника поступао на тај начин.

Адвокат Милан Петровић: Да ли Вам је такво наређење издао капетан Гавриловић?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Не.

Адвокат Милан Петровић: Да ли Вам је, морам да Вас питам још једном, да ли Вам је капетан Гавриловић, Вама и окупљеним старешинама, рекао, показујући руком ка селу...

Председник већа: То сам ја већ питала, зашто морате и Ви да питате?

Адвокат Милан Петровић: Питаћу, судија, нешто се и не сећам, морам да питам.

Председник већа: Питала сам да ли је показао руком ка селу.

Адвокат Милан Петровић: Не, хтео сам конкретно.

Председник већа: И рекао да нико не сме жив да остане, рекао је да није.

Адвокат Милан Петровић: Да не сме бити преживелих?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Не, то нисам чуо.

Адвокат Милан Петровић: У реду. И само још једно питање, да ли сте сигурни да је овај Милошевић, кога сте поменули, уопште био курир капетана Гавриловића?

ВЕ 1140

Председник већа: Молим Вас, па пет пута је поновио да је био. То Ваше питање заиста није на месту, не морате да одговорите на ово питање. Да ли имате још неко питање?

Сведок Драгиша Јаћимовић: Немам више.

Председник већа: Немате питање. Оптужени немају питања за сведока Јаћимовића, је ли тако? Јаћимовићу, ми ћемо сада направити паузу, ја мислим да нам је свима потребна, 15 минута и почећемо наставак претреса у 13 и 30. Биће ту следећи сведок који је присутан, то је Слободан Глигорић и ја мислим да је Ваше присуство неопходно за време његовог испитивања, па ћу Вас замолити да останете у судници и за време његовог испитивања.

Сведок Драгиша Јаћимовић: У реду.

Председник већа:

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

У 13 и 10, **ОДРЕЂУЈЕ СЕ** пауза, а наставак претреса **СЕ ОДРЕЂУЈЕ** у 13,30.

По истеку паузе, **НАСТАВЉА СЕ** главни претрес у 13 и 30.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се у доказном поступку изведе доказ испитивањем сведока Слободана Глигорића.

Позовите сведока Слободана Глигорића.

Испитивање сведока СЛОБОДАНА ГЛИГОРИЋА

Председник већа: Добар дан. Слободан Глигорић, је ли тако?

Сведок Слободан Глигорић: Да.

Председник већа: Идентитет сведока утврђен увидом у личну карту издату од ПС Савски венац под бројем 004055721. Изволите.

Сведок Слободан Глигорић, са личним подацима као на записнику дана 19.07.2013. године.

Нема измена у Вашим личним подацима које сте дали пред тужиоцем када сте саслушани у истражном поступку?

Сведок Слободан Глигорић: Нема измена.

ВРЗ 140

Председник већа: Да ли познајете оптужене Гавриловића Павла и Козлина Рајка?

Сведок Слободан Глигорић: Да, познајем.

Председник већа: Да ли сте са њима у сродству или у завади?

Сведок Слободан Глигорић: Не.

Председник већа: Не?

Сведок Слободан Глигорић: Нисам ни у сродству, ни у завади.

Председник већа: Познајете их из службе, претпостављам?

Сведок Слободан Глигорић: Из службе.

Председник већа: Је ли тако?

Сведок Слободан Глигорић: Да.

Председник већа: Као сведок дужни сте да говорите истину. Давање лажног исказа представља кривично дело, за које против Вас може бити вођен кривични поступак. Не смете прећутати ништа од онога што Вам је познато. Нисте дужни да одговарате на питања, којима бисте себе или евентуално Вашег блиског сродника, изложили кривичном прогону, тешкој срамоти или знатној материјалној штети. Да ли Вам је јасна ова поука од суда?

Сведок Слободан Глигорић: Јасна ми је поука.

Председник већа: Као сведок дужни сте да положите заклетву. Да ли се заклињете својом чашћу да ћете пред судом говорити истину о свему што будете питани и да ништа од онога што Вам је познато, нећете прећутати?

Сведок Слободан Глигорић: Заклињем се.

Председник већа: Сведок поучен у смислу члана 95 став 1 и 2 ЗКП, након положене заклетве, на основу члана 96 ЗКП, изјави:

Глигорићу, Ви сте дали Ваш исказ пред замеником тужиоца за ратне злочине, о чему је сачињен записник дана 19.07.2013. године. Да ли остајете при наводима овог Вашег исказа, да ли у односу на овај исказ имате нешто да измените или да додате?

Сведок Слободан Глигорић: Остајем при наводима тог исказа и немам никаквих измена.

Председник већа: Добро, обзиром да сте тада дали исказ пред замеником тужиоца, ево у присуству оптуженог, овог судског већа, бранилаца оптужених, као и свих присутних, изјасните се све чега се сећате, о догађају који се одиграо у близини места и у месту Трње дана 25. марта 1999. године.

ВС 140

Сведок Слободан Глигорић: Везано за тај догађај, ја сам се у то време налазио на дужности командира итендантске чете у позадинском батаљону 549. моторизоване бригаде у Призрену. Добили смо задатак од команданта позадинског батаљона, у рејону гарнизоне амбуланте, то је на улазу у град Призрен, где смо овај, гарнизона амбуланта је била у саставу касарне призренске бригаде, само прекопута, овај, локацијски је била издвојена ван касарне. И ту смо по отпочињању бомбародања, команда батаљона се ту предислоцирала и добили смо задатак у вечерњим часовима, мислим негде између 21 и 22 часа, да у раним јутарњим часовима, један део позадинских јединица, значи идентантске чете, техничке чете, аутомобилског транспортног одељења, извршимарш према, правцем од Призрена према Сувој Реци, у рејон села Трње и поседне положаје на ободима села Трње, ради затварања правца за извлачење шиптарских терористичких снага на главном правцу дејства наших борбених јединица. Мислим да смо негде око 3 часа ујутру кренули на тај задатак, транспортним, војним транспортним средствима, пинцгауерима и возилима, камионима овај ТАМ-4.500 и 5.000, односно Дајц и маршевали смо преко села Новаке. У село Новаке нас је прихватио, сачекао један полицајац у резервном саставу, који је добро познавао терен. Тако нам је и командант у припреми задатка рекао, да би нас довео у рејон винограда изнад села Трње, где смо требали да се развијемо по задатку који смо у Призрену добили. Моја јединица која је била састављена од три групе, значи део војника из идентантске чете, део војника из транспортног одељења и део војника из ватрогасног одељења, овај, старешина који је још био са мном, покојни Фејзић Мухамед, водник прве класе и по доласку у рејон виноградас, распоредили смо возила, заштитили, маскирали и по том задатку, ја сам моју групу одвео преко једног земљишног усека, поприличне ширине, између 150 и 200 метара, лево, гледано са тих положаја овај на тај обод изнад села Трње, до и распоредили смо војнике до ивице шуме са положаја, са моје леве стране, а село Трње преко тог, преко тог, овај, земљишног усека, је мени било са десне стране. Сада то је било око, у раним јутарњим часовима, 25. између 5 ујутру и 6 часова. И од тог доласка и поседања тих положаја, на положајима смо остали до поподневних часова, 29. марта. Мислим да негде око 16 часова поподне је командант батаљона, који је командно место имао на неких 500 метара ваздушном линијом иза мојих положаја, послао курира који нас је обавестио да се поново прикупимо у тим поподневним часовима, 29. у рејон винограда, где смо, одакле смо кренули на овај, када смо се искрцали из возила и када смо кренули на поседање ових положаја, а након тога, овај смо се вратили, вратили у Призрен.

Са тих мојих положаја, село Трње преко тог земљишног усека се видело, виделе су се три куће, мислим две куће и неки је био објекат, пошто није имао димњак, значи са те две куће, у раним јутарњим часовима, пушио се дим, овај из кућа и видела су се једно два, три стога сена и то је што се видело са мојих положаја.

Председник већа: Добро.

Сведок Слободан Глигорић: Што се тиче села Трње.

Председник већа: Да ли је то све?

Сведок Слободан Глигорић: То је...

Председник већа: Оно чега се Ви сећате?

Сведок Слободан Глигорић: Чега, од доласка, до, моја јединица, значи индентантска чета и ови делови овога аутомобилског одељења и ватрогасног одељења

у целом овом периоду од 25. ујутру до 29. нисмо имали никаквих покрета, на правцу наших положаја из села Мамуша, које је било испред нас, на неких километар и по, села Ретимље, које је било на том правцу, где је било озбиљно, јако упориште шиптарско-терористичких снага, није било извлачења овај појединаца, нити група и ми нисмо имали никаквих дејстава.

Председник већа: Добро, да ли имате још нешто да изјавите?

Сведок Слободан Глигорић: Има једна специфична ситуација. Морам да кажем да ми нисмо имали комуникацијску везу, радио-везу у јединици. Радио-везу са командом бригаде имао је командант на свом командном месту, али ми међусобно нисмо, тако да смо дошли у ситуацију, предзадњи дан, пре повратка са овај, са тог задатка, наша јединица која је ишла из правца Суве Реке према селу Ретимље, борбена, је на неким доминантним котама, на којима је изашла у току оперативних дејстава, приметила је, пошто је то било, ја мислим негде поподне, око 2 сата или 3, приметила је нас на положајима, на том ободу изнад села Трње и отворили су ватру из минобацача 60 мм и „brouvinga“, митраљеза и били смо у незгодној ситуацији. На сву срећу, маске земљишне су нас заштитиле и једино чиме смо ми могли да реагујемо, да они схвате, јер нисмо могли да обавестимо да су то наше снаге, овај, имали смо поред стрељачког наоружања, пешадијског, аутоматске пушке, дакле и старешине пиштоље, имали смо тромблонске тренутне мине и тромблонске осветљавајуће мине, односно обележавајуће и овај, ручне одбрамбене бомбе. Испалили смо две тромблонске обележавајуће мине и тиме дејство је престало, тако да ето. То је мени овако остало упечатљиво, јер смо били поклопљени нашом ватром.

Председник већа: Ви сте од стране Тужилаштва предложени да будете испитани у својству сведока у овом кривичном поступку, тако да ће Вам тужилац први постављати питања. Изволите, тужиоче.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добар дан. Ја немам много. Са тог положаја, како Ви кажете "виногради", да ли се видело село Трње?

Сведок Слободан Глигорић: На положајима у виноградима остао је командант батаљона Гавриловић Павле са командом, делом команде, а моји положаји су били....

Заменик тужиоца за ратне злочине: Не, не, али не питам Вас то. Питам Вас кад сте добијали задатак да ли Вам је показивао...

Сведок Слободан Глигорић: А не, није се видело село Трње, на положаје где треба да одемо усмерио нас је овај резервни, припадник резервног састава МУП-а који је био у селу Новаке. Значи задатак где ко иде лево или десно кад дођемо у села Трње смо добили, ја сам знао у Призрену око 10 увеча да треба да по доласку у реон идем, моја јединица, и ови војници који сам рекао да иду лево.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро. Да ли сте уопште видели како изгледа село Трње?

Сведок Слободан Глигорић: Село само нисам видео са мојих положаја, али видео сам, рекао сам вам, почетна два-три објекта, од чега две су биле куће, је л` пушио се дим из димњака, и неке стогове сена.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Је л` знате колика је површина или дужина тог села'

Сведок Слободан Глигорић: Не, не знам колика је.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Немам више питања, хвала Вам.

Председник већа: Немате више питања. Браниоци да ли имате питања за сведока?

Адвокат Ђуро Чепић: Господине Глигорићу, добар дан, ја сам Ђуро Чепић, браним и Гавриловића и Козлину. Само неколико појашњења Вас молим. Ви сте у Вашем исказу објаснили да тога дана нисте виђали Рајка Козлину, да је он био на свом положају, дакле у линији блокаде, исто тако навели сте и за тада капетана прве класе Гавриловића и колико сам ја схватио из Вашег исказа и један и други по Вашем сазнањима су у целости поступали у складу са позитивним прописима?

Сведок Слободан Глигорић: Да, ја нисам све од доласка у реон села, значи у те винограде изнад села Трње па до 29-ог пополдне кад смо се поново прикупили одакле смо и кренули на положај нисам видео ни колегу Козлину ни капетана односно тада капетана Гавриловића.

Адвокат Ђуро Чепић: Хвала Вам. Овде наводите да сте добили један противавионски топ, заправо да је то била посада лаког "ПВО-а" из Призрена и да су они дејствовали са посебног положаја и да су испалили 25-ог два-пројектила. Сложићете се са мном да су ти пројектили били усмерени и погађали су у правцу села Мамуша, зар не?Сугестивно имам право, молим вас, унакрсно, ово је Ваш сведок није мој.

Председник већа: Добро, изволите одговорите на питање.

Сведок Слободан Глигорић: То је било једно одељење из ЛАРД-а "ПВО", које није било у нашем саставу него је било придодато ради заштите ваздушног простора на том делу, овај, где је била моја јединица. Ту је било у споју још других јединица, МПОАД, део ЛАРД-а ПВО, мислим говорим у пешадијском смислу...

Адвокат Ђуро Чепић: Значи углавном та јединица није дејствовала по селу Трње?

Сведок Слободан Глигорић: Не, не, није дејствовала по селу, а није дејствовала, наишли су, налетели су у једном моменту из правца села Мамуша, ми смо чак били фрапирани, мислили смо да су то НАТО авиони, били су наши авиони "орлови", и ту је било неког, ја мислим да су и ови, и они су дејствовали, али не по селу. И наравно авиони су били на високо, они су у бришућем лету, није било никаквих ефаката.

Адвокат Ђуро Чепић: Јасно, јасно. Господине Глигорићу, само да појаснимо за потребе судског већа и нас присутних у овој судници. Дакле Ваша јединица у том тренутку која је била, јесте позадински батаљон, јесте састав који није борбен?

Сведок Слободан Глигорић: Није борбени састав. Значи интендатска јединица којом сам ја командовао се бави, што би сада терминолошки рекли, општим

логистичким потребама, значи исхрана, водоснабдевање, одевање, енергетске потребе у том тада простору, значи то није било потребно јер се ради о дрвима за припрему хране.

Адвокат Ђуро Чепић: Јасно, јасно. Господине Гавриловићу, остали састави батаљони, то је позадински батаљон, ту нема никаквог борбеног састава, зар не? Мислим на цео батаљон којим је командовао капетан Гавриловић.

Сведок Слободан Глигорић: Да, да, разумео сам. Позадински батаљон у тој формацији, у то време је чинила техничка чета која је била веће формације, служи за одржавање система различите намене, снабдевање погонским средствима ЈУБС итендатска чета, мало мање формације и транспортно одељење које је располагало транспортним средствима за снабдевање, значи камиони различите намене и овај противпожарно одељење које је имало поред неких приручних ватрогасних средстава и две цистерне, ватрогасне цистерне.

Адвокат Ђуро Чепић: Јасно. Хвала Вам. Још једно питање појашњења ради. Састави пешадијски, артиљеријски, противавионски и тако даље, они су борбени?

Сведок Слободан Глигорић: Да, то су борбени састави, али ми нисмо имали такав осим придодатог. Било је то одељење са једним тим "ПА" топом је било придодато због заштите наше јединице из ваздуха, међутим...

Адвокат Ђуро Чепић: Али то одељење из састава ЛАРД ПВО то је друга јединица у оквиру бригаде, дакле није под командом...

Сведок Слободан Глигорић: Јесте, јесте, био је лаки артиљеријски дивизион у оквиру бригаде. И другим јединицама су придодавани исто...

Адвокат Ђуро Чепић:Јасно, јасно, да. То није позадински батаљон капетану Гавриловићу?

Сведок Слободан Глигорић: Не, не.

Адвокат Ђуро Чепић: Хвала Вам најлепше, немам више питања.

Председник већа: Адвокат Милан Петровић, изволите.

Адвокат Милан Петровић: Добар дан господине Глигорићу. Ја сам бранилац Гавриловић Павла, Милан Петровић, поставићу Вам пар питања само. Ви сте врло детаљно сада исто изнели ово Ваше сведочење и дали сте исказ раније. Ја бих Вас само питао да ли би могли да нам појасните само начин и ланац командовања у Вашем позадинском батаљону? Како је то било, ко је коме наређивао и ту хијерархију само?

Сведок Слободан Глигорић: Што се тиче ланца командовања то се од тог времена до данас није променило. Командант батаљона је примао задатке од команданта бригаде, значи директно, а од команданта батаљона директно потчињени командири. Значи командир техничке чете, тада поручник Јаћимовић, командант интендатске то сам ја, капетак Глигорић, командир транспортног одељења водних прве класе Станковић, Саша, заборивао сам и у име, и заставник командир ватрогасног одељења заставник Бачак Стево. А по дубини ја сам имао у мом саставу командира

вода, четног старешину, значи задаци се преносили хијерархијски. Ови командири одељења они нису имали старешине, они су директно војницима.

Адвокат Милан Петровић: Значи то би значило овако, ако Вас ја добро разумем, када овај командант батаљона, у конкретном случају капетан прве класе Гавриловић издаје задатке он издаје Вама односно камандирима чета, Вама, Глигорићу?

Сведок Слободан Глигорић: И командирима одељења. И овим командирима одељења.

Председник већа: Само мало да разјаснимо. Значи и командирима чета и командирима одељења тих чета?

Сведок Слободан Глигорић: Ево овако, значи само командирима директно потчињеним. То је командир чете, две чете су биле, рекао сам техничка и интендатска. И командири два самостална одељења, ватрогасно и транспортно.

Председник већа: Шта то значи самостално?

Сведок Слободан Глигорић: Значи нису имали потчињене, ниже јединице у свом саставу. Најнижа јединица је одељење. А у саставу техничке чете и интендатске чете су била одељења и њима смо командовали ми, командири чета.

Адвокат Милан Петровић: Значи то би овако изгледало практично, Вама даје наређење капетан Гавриловић, а Вама и Јанићијевићу, вама командирима чета, а Ви касније преносите та наређења вашим командирима, водницима у то време како сте рекли?

Сведок Слободан Глигорић: Да, да.

Адвокат Милан Петровић: Добро. У конкретном случају Ви сте рекли да сте добили наређење у Призрену?

Сведок Слободан Глигорић: Да.

Адвокат Милан Петровић: Да ли можете да се сетите шта је то наређење подразумевало?

Сведок Слободан Глигорић: Наређење је подразумевало, ја сам то укратко препричао, да у раним јутарњим часовима, не сећам се тачно, мислим да је било око 3 ујутру, у зависности од тога колико је времена потребно да стигнемо, овај да извршимо марш правцем Призрен, то је прочитано из писаног наређења команданта бригаде, правцем Призрен, село Љубишта, село Новаке, у коме треба да нас прихвати односно сачека један припадник резервног састава полиције, и тако је и било и одатле он, како је командант рекао добро познаје терен, да нас одведе изнад, у реон винограда, изнад села Трње, одакле треба командир интендатске чете односно ја да лево од усека које води, раздваја, има један усек земљишни који раздваја село Трње и пољану према селу Мамуша, где је била житница, пшеница је била, овај, да ја идем лево преко тог усека, а командир техничке чете лево, ја и делови аутомобилског и ватрогасног одељења, а десно од тог усека техничка чета односно командир поручник Јаћимовић у то време.

Адвокат Милан Петровић: Хвала Вам. Коме је он то издао наређење? Ко је био присутан?

Сведок Слободан Глигорић: Били смо присутни сви четворица што сам вам навео. Значи ја, поручник Јаћимовић, Станковић Саша или Славиша, не могу да се сетим, командир тог транспортног одељења, односно аутомобилског одељења, и заставник прве класе Бачак Стево, командир ватрогасног одељења.

Адвокат Милан Петровић: Добро. Он је то Вама издао наређење и да ли сте Ви после то наређење пренели и коме сте Ви пренели то?

Сведок Слободан Глигорић: Ми смо тада у том реону гарнизонске амбуланте, ту су нам били и војници, одмах дефинисали, значи бригада је морала да живи и ради, логистиком, ја мешам термине, извињавам се. Позадина мора да обезбеди то функционисање. Ми нисмо отишли сви. Све укупно, по мом сећању, све са старешинама и ова моја јединица и Јаћимовићева није имала више од 50 људи.

Адвокат Милан Петровић: Мене интересује само нешто друго. Значи ви сте добили то наређење као командири чета. Након тога сте, шта сте урадили? Да ли сте отишли....

Сведок Слободан Глигорић: Да, одвојио моје војнике и овога покојног Фејзића, ми смо обично на таквим задацима прво питали јављају ли се добровољно људи за задатак. И доле стварно, морам да вам кажем, да ми никад нисмо имали проблема са што се тиче броја људства, да је морало неке мере, тако да војницима смо доле на лицу места у гарнизоној амбуланти, тај број војника који се јавио, ја мислим да је мојих било око 30-ак.

Адвокат Милан Петровић: Значи у потпуности испоштована хијерархија у погледу ...

Сведок Слободан Глигорић: Да, тако смо примили задатак.

Адвокат Милан Петровић: Значи Гавриловић Павле, као капетан прве класе није отишао тамо код гарнизонске амбуланте да он војницима издаје наређења?

Сведок Слободан Глигорић: Не,не,не. Гавриловић Павле је у просторији која је била ова ординација управника амбуланте издао нама задатак, овој четворици старешина.

Адвокат Милан Петровић: Добро.Само, ја ћу Вас конкретно питати сада.

Председник већа: Чепићу?

Адвокат Милан Петровић: Извињавам се судија.

Председник већа: Затражите да обавите консултацију, биће вам одобрено. Изволите.

Адвокат Ђуро Чепић: Има колизије...

Председник већа: Па ту колизију сте требали раније да разјасните.

Адвокат Милан Петровић: Колико сам Вас разумео сем Вас и четворице никога није било више у просторијама када Вам је Гавриловић издао наређење?

Сведок Слободан Глигорић: Не, не, нико. То је канцеларија... ординација у гарнизонској амбуланти.

Адвокат Милан Петровић: Добро. Кад сте отишли тамо, Ви сте овде у Вашој изјави рекли да сте ту добили наређење, онда сте отишли тамо и онда вас је тај човек који је био сачекао и показао вам отприлике....

Сведок Слободан Глигорић: Не, рекао је са места где смо дошли возилима. Ко иде лево? Ја сам се јавио. Рекао је: преко овог усека. Али то је од тог места неких 500 метара смо се спуштали низ брдо, па преко усека лево. А поручник Јаћимовић је остао са својом јединицом да се развија десно.

Адвокат Милан Петровић: Значи није било никаквог посебног окупљања и опет некаквих наређења...?

Сведок Слободан Глигорић: Не, не, поново смо се окупљали 29. пополне.

Адвокат Милан Петровић: Добро. Значи то што сте добили наређење у Призрену само сте спровели на терену?

Сведок Слободан Глигорић: Да, управо тако.

Адвокат Милан Петровић: Хвала Вам. Само имам још једно питање. Да ли Вам је Ваш командир, капетан прве класе Гавриловић Павле наредио да се изврши напад на цивилно становништво и да се према цивилном становништву врше убиства?

Сведок Слободан Глигорић: Не, ја нисам од Призрена, од овог задатка у Призрену випе никакав нити везу нити контакт, рекао сам вам, нисмо имали радио уређаје што нас је довело у проблем предзадњи дан, јер је по нама дејствовала наша јединица.

Адвокат Милан Петровић: Добро, хвала. Да ли вас је окупио на брду изнас села Трње и вама потчињеним старешинама издао наређење показујући руком на село Трње да не сме бити преживелих?

Сведок Слободан Глигорић: Ја Вам кажем, капетан у то време Гавриловић није уопште издавао задатке у реону винограда, већ у Прирну, знали смо у Презрену где се ко развија.

Адвокат Милан Петровић: Хвала Вам пуно, немам више питања.

Председник већа: Да ли неко од бранилаца још има питања? Да ли неко од оптужених има питања за сведока? Оптужени да ли ме чујете, имате ли питања? Немате. Пуномоћник оштећених адвокат Чукановић.

Пуномоћник оштећених, адвокат Никола Чукановић: Адвокат Никола Чукановић, пуномоћник оштећених. Кажите ми тада у Призрену када је вама, пре него

што је вама Павле Гавриловић издао наређење за ову акцију, ко је њему, је л` знате издао наређење за то?

Сведок Слободан Глигорић: Знам. На командном месту бригаде које се налазило негде у граду, сад то не знам тачно, мислим на овом делу града, старом делу града, он је примио задатак од команданта бригаде.

Председник већа: Завршите само.

Сведок Слободан Глигорић: Тада пуковника Божидара Делића.

Председник већа: Добро. Изволите Чукановићу.

Адвокат Ђуро Чепић: Мени је задовољство да чујем име генерала Делића у овој судници, али мислим да је то далеко од предмета оптужбе. Бавимо се неким другим стварима, а не сад устројством корпуса, бригаде и тако даље, ја видим да се ту питање....

Председник већа: Ја мислим да је питање у реду, питао је ко је издао наређење.

Адвокат Ђуро Чепић:Не, не, ја мислим да је побуда једна друга, али о томе ћемо причати у завршној речи.Хвала.

Председник већа: Добро. Изволите даље.

Пуномоћник оштећених, адвокат Никола Чукановић: Кажите ми овај противтенковски топ, јесте ли Ви то заједно са Вама у колони камионима којом сте ишли, јесте ли вукли и тај топ?

Сведок Слободан Глигорић: Противавионски топ је довезла јединица која је опслуживала, односно то је било ја мислим 3 или 4 човека из ЛАРД-а - лаког артиљеријског дивизиона "ПВО". Тај топ није био са нама у колони, али непосредно иза нас, значи још док смо комплетирали опрему у реону винограда стигло је возило "ТАМ 150" који је довезао, топ је био закачен за њега.

Пуномоћник оштећених, адвокат Никола Чукановић: Само ми кажите, пошто се ја не разумем у то, а неки војници који су овде такође сведоци као и Ви у овом поступку, спомињали да је то троцевац, а има негде и Јаћимовић каже да је једноцевац.

Сведок Слободан Глигорић: Топ је био једноцевац, није троцевац. Топ је једноцевни.

Пуномоћник оштећених, адвокат Никола Чукановић: У реду. Кажите ми приликом те акције за коју сте добили наређење у Призрену, када сте стигли у село Трње, ви сте подељени у групе. Јесте ли подељени у групе?

Адвокат Ђуро Чепић:Судија, приговор молим Вас.

Председник већа: Реците.

Адвокат Ђуро Чепић: Питање наводи на погрешну ствар. Кад су стигли у село Трње. Нису стигли у село Трње, упорно причају сви. Какво село Трње.

Председник већа: Уважавам Вашу примедбу.

Пуномоћник оштећених, адвокат Никола Чукановић: Добро, стигли сте у село Новаке, изнад села Трња, у винограде како Ви кажете.

Председник већа: Новаци су даље, како сам ја закључила.

Сведок Слободан Глигорић: Извињавам се, је л` могу.

Председник већа: Можете.

Сведок Слободан Глигорић: Село Новаке је на путу према селу Трње и ту нас је сачекао полицајац из МУП-а.

Председник већа: Претпостављам да сте хтели да питате када сте стигли на обод села Трња.

Сведок Слободан Глигорић: Да, на обод села Трње смо стигли у раним јутарњим часовима и развили се по задатку који смо добили у Призрену.

Пуномоћник оштећених, адвокат Никола Чукановић: У колико група сте се поделили?

Сведок Слободан Глигорић:Значи биле су две јединице, али у оквиру јединица ради лакшег командовања имали смо, ја сам имао три групе, имао сам војнике из овога, поред моје интендатске групе имао сам војнике из транспортног одељења и војнике из ватрогасног одељења. Значи три, три групе.

Пуномоћник оштећених, адвокат Никола Чукановић: Мене занима колико је група ушло у село Трње?

Председник већа: Само мало, само мало, моменат.

Адвокат Ђуро Чепић: Приговор.

Председник већа: Моменат, не морате Чепићу, постоји ту и председник већа, па реаговаћемо, а Ви ћете уколико ми не реагујемо. Прво питање које ћете поставити,а требало би то питање прво да поставите, да ли је нека група улазила у село? Да ли је сведоку познато да је нека група улазила у село?

Сведок Слободан Глигорић: Моја јединица на тим положајима није видела, само рекао сам вам што се тиче Трње те три куће, ниједан војник нити старешина није било овај никаквих дејстава према нама, нити је било извлачења са правца дејства главних снага јединица бригаде на тежишту према селу Ретимље и ми се никада нисмо померили. Од тог јутра 25. до 29. док нисмо поново се вратили у реон где смо оставили возила.

Председник већа: Добро. Ви мислите на те три групе у оквиру Ваше јединице?

Сведок Слободан Глигорић: Тако је.

Председник већа:А за другу јединицу?

Сведок Слободан Глигорић: Није ми познато, ја, оптичка, маске, земљишни простор и сами усек није, 200 метара, ми смо прешли да бисмо посели наше положаје, ту врло незгодног....

Председник већа: Значи конфигурација је таква да ви нисте могли да видите село?

Сведок Слободан Глигорић: Јесте. Село и тај други део преко те природне маске, са моје десне стране, изнад села.

Председник већа: Добро. Нисам Вас баш разумела шта значи природна маска?

Сведок Слободан Глигорић: Па тај усек земљишни.

Председник већа: Усек који вама заклања видик према селу, је ли тако?

Сведок Слободан Глигорић: Да, да.

Председник већа: Добро. Изволите даље.

Пуномоћник оштећених адвокат Никола Чукановић: Добро. Преформулисаћу. Приликом давања задатка у Призрену од стране Павла Гавриловића Вама, вас четворица ако сам добро разумео.

Сведок Слободан Глигорић: Да, тако је.

Пуномоћник оштећених, адвокат Никола Чукановић: Да ли сте Ви чули, када дођете на обод села Трње, да је он издао наређење да се део групе, јер кажете више нисте добијали задатке када сте стигли тамо, него су сви задаци у Призрену. Да ли сте Ви чули како се улази и да ли се улази у село Трње?

Сведок Слободан Глигорић: Значи у Призрену смо добили задатак да формирамо јединице од војника итендантска чета, ја, ја сам добио тај задатак, дела војника транспортног одељења и ватрогасног одељења. Тако исто је добио задатак поручник Јаћимовић. Али добили смо значи задатак који је гласио да поседнемо положаје на ободима, опет понављам, ја лево, Јаћимовић десно, и спречимо извлачење шиптарских терористичких снага на правцу преко села Мамуша и села Ретимље, преко наших положаја изнад села Трње и даље. Такав задатак смо добили.

Председник већа: Добро. Ја мислим да нисте схватили питање. Питао Вас је пуномоћник оштећених што се тиче те наредбе да ли сте ви даље сами одлучивали да Вашу јединицу делите у три групре и даљу организацију како ћете поступати или сте добили ту наредбу негде од неког?

Сведок Слободан Глигорић: Извињавам се што упадам. Разумео сам питање. Ту сам наредбу добио у Призрену из чијег састава ћу формирати јединицу од око 30-ак људи.

Председник већа: Добро. Значи тамо је разрађено све како ћете деловати?

Сведок Слободан Глигорић: Да, да.

Председник већа: Каква ће бити организација, где ћете бити лоцирани, апсолутно је све разрађено, је ли тако?

Сведок Слободан Глигорић: Ми смо већ организовани и постоје јединице и командовање, хијерархија, и само је било потребно да ја изађем у простор где су војници и кажем: постројте ми овде јединицу, овај интендант Фејзић водник, овај ватрогасац и против, овај саобраћаја, ауто, транспортно одељење и одатле издвојимо потребан број људи, кажем то је заједно са мном било око 30-ак. Све заједно чими ни се да нас је са техничком четом, на том кажем другом делу, са моје десне, да није било више од 60 људи.

Председник већа: Рекли сте 50 мало пре.

Сведок Слободан Глигорић: Па 50-60, ја не знам тачан број, ја знам за моју јединицу.

Председник већа: Изволите пуномоћниче.

Пуномоћник оштећених, адвокат Никола Чукановић: Јаћимовић поручник, је ли тако?

Сведок Слободан Глигорић: Да.

Пуномоћник оштећених, адвокат Никола Чукановић: Он је био командант техничке чете?

Сведок Слободан Глигорић: Он је био командир техничке чете.

Пуномоћник оштећених, адвокат Никола Чукановић: Командир техничке чете. У саставу његовог одељења, у саставу његове чете командир једног одељења је био Рајко Козлина?

Сведок Слободан Глигорић: Тако је.

Пуномоћник оштећених, адвокат Никола Чукановић: Кажите ми приликом тих акција које сте изводили, конкретно ове, да ли је Јаћимовић њему био претпостављен или су они били изједначени, како он каже у равни, приликом те акције?

Сведок Слободан Глигорић: Јаћимовић је био командир чете. А водник прве класе у то време Козлина Рајко је био командир одељења у чети, одељења за одржавање или одељења за техничко снабдевање, то не могу да се сетим. Значи....

Пуномоћник оштећених, адвокат Никола Чукановић: Мене занима ово. Јаћимовић наводи да су они приликом уласка у село Трње, он каже...

Адвокат Ђуро Чепић: Немојте....

Председник већа: Само молим Вас, Чепићу упозоравам Вас. Изволите.

Адвокат Ђуро Чепић: Дозволите, па не може приликом уласка у село Трње се упорно понавља....

Председник већа: Опомиње се бранилац...

Констатује се да бранилац адвокат Чепић устаје и говори без одобрење председника већа. Исти се упозорава.

Чепићу, ја Вас подсећам да је ово већ друго упозорење и не можете без одобрења председника већа да говорите.

Адвокат Ђуро Чепић: Ја Вас молим...

Председник већа: Седите, добићете реч. Изволите, завршите са питањем.

Пуномоћник оштећених, адвокат Никола Чукановић: Значи Јаћимовић је приликом свог сведочења непосредно пре Вас данас рекао да приликом уласка у село Трње, једну групу је водио он, једну групу је водио Козлина и не знам још неке групе и да су они били изједначени, у равни, како он каже у односу на команданта Павла Гавриловића.

Председник већа: Молим Вас, изјавио је Јаћимовић, били смо сви ту присутни да су они били у равни, сачекајте, да су били у равни што се тиче командовања у тим датим, тренутним околностима, према томе ово питање је на месту. Завршите питање. Молим Вас.

Пуномоћник оштећених, адвокат Никола Чукановић: Да ли сте ме разумели?

Сведок Слободан Глигорић: Разумео сам Вас. Ја што се тиче хијерархије раван између команданта батаљона, командира чета и командира одељења је немогуће, то не постоји у војсци. А међусобне релације да ли су... је л` се чујем ја...

Председник већа: Чујете.

Сведок Слободан Глигорић: Међусобне релације неке интерне договора и комуникације, то стварно немам појма.

Пуномоћник оштећених, адвокат Никола Чукановић: Он је навео да су приликом ове конкретне акције једнако били одговорни Павлу Гавриловићу Козлина, а једнако он са својом групом војника са којом су ушли у село.

Адвокат Милан Петровић: Судија, то није наведено...

Председник већа: Ја опомињем још једном браниоце. Да ли се Вама допадало то или не, али Ви морате према Закону о кривичном поступку да се повинујете наредбама председника већа и свако даље овако иступање ја ћу третирати као нарушења реда у судници. Према томе, уколико ја дозволим питање, да ли се Вама допало или не, више не желим да чујем такве реакције и упорност да се не дозволи. Завршите Ваше питање, изволите.

Пуномоћник оштећених, адвокат Никола Чукановић: Ево ја ћу се потрудитеи да објасним. Он је навео то што Ви причате да у миру је он њему непосредно претпостављени старешина, али да приликом те акције је свако од њих водио појединачну групу и да су били, да су непосредно били потчињени Павлу Гавриловићу. Да ли је то могуће приликом извођења ацкије те да они буду у равни?

Председник већа: Ја бих питала да ли је Вама познато да је то било тако?

Сведок Слободан Глигорић: Мени није познато да је било тако, нити знам да је то, али на тој релацији је могао, имао право само да изједначи командант батаљона.

Председник већа: А ко је то могао?

Сведок Слободан Глигорић: Капетан Гавриловић је могао, али ја нити знам нити је то било...

Председник већа: Дакле, капетан Гавриловић је могао да да таква овлашћења Козлини?

Сведок Слободан Глигорић:Могао је ако је задатак био на одвојеним неким правцима, па да неку групу води поручник Јаћимовић, а неку групу води Козлина, али ми тамо нисмо имали...

Председник већа: Да ли је у том конкретном случају морао Козлини да изда наређење шта чинити? Да ли је морао и Козлини да изда наређење уколико би му дао таква овлашћења?

Сведок Слободан Глигорић: Уколико су на одвојеним правцима ишли на задатке онда сваком том старешини се издаје посебно задатак, да.

Председник већа: Добро. Изволите даље питања.

Пуномоћник оштећених, адвокат Никола Чукановић: Да ли је у саставу вашег батаљона, неке од чета, можда Ваше не знам, био неки водник Николић?

Сведок Слободан Глигорић: Водник Николић није био у мом, у мојој јединици није био Николић, али сад...

Председник већа: Чепићу, још једном Вас опомињем, без смеха, понашајте се пристојно у судници.

Адвокат Ђуро Чепић: Је л` могу да добијем реч?

Председник већа: Не можете. Понашајте се пристојно, добићете реч касније. Изволите даље питања.

Сведок Слободан Глигорић: Био је водник прве класе који је био референт општих послова у команди батаљона и био је са командантом Павлом Гавриловићем на командном месту, том у том реону винограда, али сам заборавио како беше човек, како је .., он је на жалост не знам пре колико година неким стицајем околности извршио самоубиство, заборавио сам, ако има негде у записнику како се звао тај, па да ме подсетите....

Пуномоћник оштећених, адвокат Никола Чукановић: Ја не знам име, само презиме, зато и питам.

Сведок Слободан Глигорић: Николић....мислим да се није презивао Николић.

Председник већа: Добро. Изволите даље.

Сведок Слободан Глигорић: Он је био професионални војник па је преведен у подофицирски чин, био је професионални војник дуго времена, тај што је био...

Председник већа: Да ли је можда Недељковић?

Сведок Слободан Глигорић:Недељковић, тако је, тако је. Извињавам се.

Пуномоћник оштећених, адвокат Никола Чукановић: А неки Николић? Да ли је Вама познато?

Сведок Слободан Глигорић: Мени не. За Николића не знам, али Недељковић да. На тога сам мислио управо.

Пуномоћник оштећених, адвокат Никола Чукановић:Када сте Ви сазнали да су се десили злочини који се наводе овде у оптужници, за која се суди окривљенима, у селу Трње?

Сведок Слободан Глигорић: Сазнао сам 2001. или 2002. године, када сам овај позван у Генералштаб од стране тада већ генерала Божидара Делића да дам некакву изјаву, везано за моја сазнања по овим активностима и дејствима у то време.

Адвокат Никола Чукановић: Да ли је било приче у Вашој јединици, након што сте се вратили у Призрен, о овој акцији, о евентуално неким злочинима, убиствима, тих дана, тог дана у селу Трње, 25.03.?

Сведок Слободан Глигорић: Након повратка у Призрен, ми смо били на, физички раздвојени и по граду, у капацитетима, економским капацитетима града Призрена и нисмо практично имали никакве заједничке овај активности, осим мог одласка на реферисање код команданта као командира чете, итендантске код команданта овај батаљона, Гавриловића, али, овај, речи о тој акцији, није било, нити о том задатку није било, нити је било икаквих анализа писаних, да смо нешто, да смо нешто извештавали некога.

Адвокат Никола Чукановић:Да ли сте Ви били обавезни да поднесете борбени извештај?

Сведок Слободан Глигорић: Ми смо били, ја сам...

Адвокат Никола Чукановић: Ви конкретно?

Сведок Слободан Глигорић: Ја сам водио ратни дневник и у том ратном дневнику имају подаци везано за ангажовање и средства, наоружање и тако даље, то што се иначе у ратни дневник уписивало, ратни дневник, да.

Адвокат Никола Чукановић:У ратни дневник Ваше чете?

Сведок Слободан Глигорић: Не чете, већ батаљона.

Адвокат Никола Чукановић: А Ви сте водили дневник целог батаљона?

Сведок Слободан Глигорић: Тако је, да.

Адвокат Никола Чукановић: Добро. Да ли је Гавриловић по свом формацијском месту био у обавези да поднесе борбени извештај свом претпостављеном старешини?

Сведок Слободан Глигорић: По формацијском месту, да. Он је извештавао директно команданта бригаде.

Адвокат Никола Чукановић: Кажете Ви сте 2001.-2002. сазнали за ове злочине у селу Трње?

Сведок Слободан Глигорић: Да, да, сазнао сам тако што ме је звао генерал Делић да дођем у, ја сам тада радио на Војнотехничкој академији у овај Жаркову и он ме звао да дођем и да ми да, да ме упозна, да би требало да дам, јер сам био командир у тој јединици, некакав исказ везано за...

Адвокат Никола Чукановић: У Вашем исказу од 19. јула 2013. године који сте дали у истрази у овом поступку, Ви сте навели да сте о страдалим цивилима сазнали 2008. године из медија. Па ме сада занима, сада кажете, 2001. или 2002., када Вас је звао командант. Шта је истина?

Председник већа: Добро, од које је то важности, пуномоћниче?

Адвокат Никола Чукановић: Па, разлика у исказу, знате.

Председник већа: Па, добро, разлика у исказу, али не односи се разлика у исказу на чињенице које су предмет оптужнице.

Адвокат Никола Чукановић: Битна је разлика када је сазнао за злочине који су предмет оптужнице. Сведок не даје...

Председник већа: Свакако после рата.

Адвокат Никола Чукановић: То може да нам указује на свашта, после рата.

Председник већа: Добро, то је Ваш став. Да ли можете да се изјасните?

Сведок Слободан Глигорић: Да ли могу да одговорим?

Председник већа: Можете.

Сведок Слободан Глигорић: Када ме генерал Делић звао да дам, нису спомињани никакви злочини, него активности јединице у том рејону, шта ја знам, када смо дошли, тако где смо после...

Председник већа: Добро, Ваша прича са генералом Делићем, заиста у овом поступку није битна.

Адвокат Никола Чукановић: Не, ја сам Вас питао, када сте сазнали за злочине, Ви кажете, 2001., 2002., рекли сте 2008.

Сведок Слободан Глигорић: Значи 2008. сам на сајту сазнао од, на сајту Фонда за хуманитарно право за, да су неке старешине оптужене, видео сам моје име.

Председник већа: И ја мислим да би било много коректније да се ово питање поставило на следећи начин. Да ли је након, по завршетку ове акције, сазнао да је било убиство неких цивила и да је било неких поступања војника, мимо заповести које су добили?

Сведок Слободан Глигорић: Не, нисам знао и нисам, није, моји војници и моја јединица нигде није, нисмо имали дејства, нисмо имали активности.

Председник већа: Добро, изволите даље.

Адвокат Никола Чукановић: Ја мислим да сам ја сасвим коректно питао, када је сазнао, не видим шта је уопште проблем и навео сам шта је рекао у истрази.

Председник већа: Добро.

Адвокат Никола Чукановић: Кажите ми, да ли је формацијски у саставу Вашег батаљона постојао официр за безбедност?

Сведок Слободан Глигорић: У саставу батаљона не, постојао је у саставу команде бригаде.

Адвокат Никола Чукановић: Ко је то био?

Сведок Слободан Глигорић: Капетан Величковић, не могу да се сетим име, капетан Величковић, официр безбедности и командир бригаде.

Адвокат Никола Чукановић: Хвала, немам више питања.

Председник већа: Немате више питања. Изволите.

ОПОМИЊЕ СЕ адвокат Митровски да не говори без одобрења председника већа, имајући у виду да је већ дата реч браниоцу Чепићу.

Управо сам се обратила, хтела да се обратим Чепићу, али Ви ме прекидате. Ја Вас још једном упозоравам да то више, Митровски, не чините. Изволите, Чепићу.

Адвокат Ђуро Чепић: Судија, централна фигура овог поступка јесу наши браћеници. И ми њих репрезентујемо, заправо ми смо њихово заштитно средство да овај поступак прође у законитом светлу. Ако ми се ускраћује право на приговор, ускраћује ми се основно право, јер сам ја дубоко уверен да сваки приговор који смо ми данас изјавили, а посебно овај који сам сада хтео да истакнем, јесте дубоко заснован на одредбама ЗКП-а. У конкретном случају...

Председник већа: Молим Вас, немојте да...

Адвокат Ђуро Чепић: Ја сам кренуо на конкретно...

Председник већа: Чепићу, ја Вас упозоравам, заиста морађу на крају да казним неког од браниоца, да бисте се понашали пристојно, јер ваше понашање, читаве одбране, одудара доста од уобичајеног понашања оног како треба да буде на претресу. Ја се надам да ће ово бити последње упозорење. Што се тиче, да ли Ви мене чујете?

Адвокат Ђуро Чепић: Ја Вас одлично чујем и ја Вас лепо молим да ми дате могућност да...

Председник већа: Што се тиче Ваших примедби, свака Ваша примедба, свако Ваше јављање да имате примедбу, је уважено од стране председника већа који руководи овим претресом и Ви сте имали прилику да се изјасните. То, да ли ћете се изјаснити у моменту када Ви то пожелите или након тога, е, то је већ питање на које Ви не можете да имате примедби, о томе одлучује председник већа. А Ваше, једино можете да тражите моје изузеће, уколико сматрате да ја не поступам како треба да се поступа. Изволите сада, изнесите Вашу примедбу.

Адвокат Ђуро Чепић: Значи, прво и основно, најадекватнији тренутак јесте пре него што сведок започне са давањем одговора. Законодавац је изменио ЗКП управо да би се форсирало начело диспозиције, где веће арбитира...

Председник већа: Молим Вас, немојте опет да ми објашњавате Закон о кривичном поступку. Сигурно нисте у овом послу дуже од чланова овог већа. Немојте себи да дајете, себи толико да дајете предности. Заиста се понашате, Чепићу, некоректно. Ја Вас молим да изнесете Вашу примедбу, што краће можете, да не одуговлачите овај поступак. Изволите.

Адвокат Ђуро Чепић: Трећи пут се појавило да се провлаче тврдње које не стоје. Наиме, у питању је садржана тврдња...

Председник већа: Добро, изнесите све те тврдње и завршили смо.

Адвокат Ђуро Чепић: У питању је садржана тврдња, када су улазили у село Трње по наредби. Каква наредба, какво село Трње, кључна круцијална ствар, да се подвлачи овако под тепих, што би се рекло у жаргону.

Председник већа: Добро, следећа примедба, молим Вас. Значи, прва примедба је да се то подвлачи. Добро, следећа примедба?

Адвокат Ђуро Чепић: Тако је, али само ми дозволите ово. Дакле, ако пустите такво питање да се на исто одговара, онда губимо смисао овог поступка.

Председник већа: Па, молим Вас, немојте ме учити како да водим поступак. Изнесите Ваше примедбе.

Адвокат Ђуро Чепић: Ево, изнео сам их сада, хвала.

Председник већа: Добро, изволите, Митровски.

Адвокат Иван Митровски: Адвокат Иван Митровски, бранилац првоокривљеног Павла Гавриловића. Судија, ја сам још на почетку, ја знам да суд зна право, зна и боље од нас право, таква је презумпција. Али ја сам уложио приговор и рекао сам да тужилац не може унакрсно да испитује свога сведока. Сада имамо још гори случај, пуномоћник оштећених испитује сведока Тужилаштва, испитује на околности које нису везане за одштетни захтев, бави се, ко је био командант, где је која јединица била, а то нема узрочно-последичну везу...

Председник већа: Молим Вас, пуномоћник оштећених може да постави било које питање, са тим се не слажем.

Адвокат Иван Митровски: Члан 413 став 2, судија.

Председник већа: Молим Вас, седите.

Адвокат Иван Митровски: Хвала.

Председник већа: То је Ваш став. Да ли оптужени имају питања? Немате питања, добро.

Ви сте објаснили све оно што је требало да се објасни и Ви сте остали у свему при исказу који сте дали и у претходном поступку. Оно што морам да укажем, је да се Ваш исказ у битним чињеницама разликује од исказа претходно саслушаног старешина војске, сведока Драгише Јаћимовића. Сведок Драгиша Јаћимовић је и у претходно датом исказу и сада на претресу, изјавио да је Гавриловић дао наређење по доласку на ободу села Трње, односно када сте дошли на брдо, да Вам је тада када сте дошли на брдо из села Трње, да Вам је тада дао наређења, да су ту били присутни неки војници и на моје питање, да ли су они могли да чују, он је рекао да су могли да чују. Па, да разјаснимо ту чињеницу, јер је она од велике важности. Да ли је по доласку на брдо изнад села Трње, оптужени Гавриловић било коме давао било какве наредбе или сте Ви одмах поступили према наредбама које сте добили претходно у Призрену?

Сведок Слободан Глигорић: Госпођо судија, ја сам одмах по доласку у рејон винограда и изласку из камиона, искрцавања групе, повео своју групу лево од села по инструкцији коју је показао на обод брда, показао полицајац, овај, цивилни. Да ли је било неког заостајања, па да овај, капетан Гавриловић каже само Јаћимовићу и тима, то не знам. Нити сам чуо, ни видео.

Председник већа: Да ли је било уобичајено тада у тим ратним условима, да старешине својим подређенима пред обичним војницима издају наредбе?

Сведок Слободан Глигорић: Не, старешине тог ранга, командант батаљона и командир чете, нису издавали војницима задатке, осим у непосредним борбеним дејствима, у непосредним борбеним дејствима, на задацима. А када се примају задаци за правац или кретање, поседање положаја, то само старешина прима.

Председник већа: Добро. Такође сведок Јаћимовић наводи да је оптужени Козлина био у истом рангу са њим у овој акцији. Дакле, да он тада није њему био надређени, а исто тако наводи, да је капетан, да је Гавриловић као старешина, свима појединачно давао наредбу, односно заповест. Дакле, наводи, „ту смо били капетан Глигорић, ја од официра, био је Фејзић Мухамед, покојни Недељковић и позвао нас је командант, дошли смо ту, поделио је војску, која је дошла са нама у пет група“, дакле

наводи да је то Гавриловић учинио на брду, „прво је дао задатак Глигорићу, да узме своју групу војника, да оде. Ја сада нисам знао које је село, сада знам, Трње, да дођемо негде, значи капетан Глигорић лево од тог села, триста до петсто метара, да запоседне положаје, да ја поседнем положај до самог руба села, са леве стране, да практично будем нека прва линија са леве стране и онда је ишао редом и позвао је водника Козлину, позвао је водника Недељковића, покојног и водника Фејзића и њима је самостално даље издавао задатке“. Да ли је то тачно што говори сведок Јаћимовић или ово што Ви категорично тврдите?

Сведок Слободан Глигорић: Овако, ја опет кажем, моја јединица, ја сам у Призрену знао ко са мном иде на задатак и где треба да...

Председник већа: Само ми реците кратко, не морате поново да објашњавате, Ви сте то детаљно објаснили. Да ли је ово тачно или не?

Сведок Слободан Глигорић: Ја нисам остао на брду ниједног минута по искрцавању из камиона. Ако је Јаћимовић, не говорим ја да то што Јаћимовић каже није тачно, али онда је то он видео и био са Гавриловићем, Козлином и не знам кога је још набројао.

Председник већа: Он каже, „прво је издао капетану Глигорићу и мени задатак“, а затим тврди да је свима осталима. Да ли се Ви сећате...?

Сведок Слободан Глигорић: У Призрену, да, у Призрену, да.

Председник већа: Не, овде говори када сте већ дошли на брдо.

Сведок Слободан Глигорић: Ту не.

Председник већа: Кажите ми, да ли сте Ви у моменту, уколико је тачно ово што он тврди, да је прво Вама и њему издао задатак, да ли сте Ви, пре него што сте кренули, кажете да сте кренули одмах, видели да је и он одмах кренуо или је остао ту? Да ли сте видели шта је било са Јаћимовићем?

Сведок Слободан Глигорић: Не, његови, Јаћимовићеви положаји, он је требало да препешачи колико и ја, да би посео своје положаје на обод села.

Председник већа: Дакле, Ви сте кренули, а он је остао горе?

Сведок Слободан Глигорић: Тако је, тако је.

Председник већа: Добро. Такође, Ви наводите све шта сте имали од наоружања, а што се прилично разликује од исказа оптуженог Гавриловића. Оптужени Гавриловић каже да сте Ви као позадински батаљон, нисте имали тешко наоружање; Ви наводите и митраљезе и снајпере и аутоматске пушке, продужену аутоматску пушку, бомбе, тромблонске мине, распрскавајуће, осветљујуће ручне зоље. Да ли то мислите на наоружање целокупне ове бригаде, или на позадински батаљон?

Сведок Слободан Глигорић: То је наоружање бригаде које је имала. Ми смо имали стрељачко наоружање, тромблонске мине, светле, обележавајуће и распрскавајуће и ручне одбрамбене бомбе.

Председник већа: Ви кажете, „од оружја смо добили противавионски топ 20/3 са посадом из ларда ПВО из Призрена“. Је ли то тачно?

Сведок Слободан Глигорић: Нисмо ми добили, него је и придодата јединица из ларда ПВО, значи.

Председник већа: Њихова јединица је придодата Вашој јединици?

Сведок Слободан Глигорић: Да.

Председник већа: И та јединица је остала горе на брду?

Сведок Слободан Глигорић: Да, била је на брду, да.

Председник већа: Добро. А то што наводите и ово остало наоружање, аутоматске пушке, снајпере, митраљезе, продужена аутоматска пушка, ручне бомбе, да ли сте се то, да ли сте мислили на наоружање које је имала читава бригада призренска или сте мислили на позадински батаљон?

Сведок Слободан Глигорић: То што кажете, продужена аутоматска пушка, то је аутоматска пушка са склапајућим, са дрвеним кундаком, то Вам је продужена. То је стрељачко наоружање којим је располагала...

Председник већа: Тромблонске мине, распрскавајуће, осветљавајуће ручне зоље, ручне бомбе.

Сведок Слободан Глигорић: Ручне бомбе, не ручне зоље, ручне бомбе смо имали, ручна одбрамбена бомба М-75.

Председник већа: Добро, онда смо ми погрешно овде написали, ручне зоље, пренели смо погрешно, ако кажете да то није тако. Добро, да ли сте имали све то наоружање када сте дошли изнад села Трње?

Сведок Слободан Глигорић: Да, наоружање смо ми из Призрена понели.

Председник већа: Да ли је у том моменту било и борбених јединица у Вашој близини које су имале тешко наоружање и да ли су оне у том моменту дејствовале?

Сведок Слободан Глигорић: У нашој близини није било борбених, близу, али је било на правцима из Суве Реке према селу Ретимље и на правцу из правца Ораховца према селу Ретимље.

Председник већа: Добро, колико је село Ретимље удаљено од села Трње, према Вашој процени?

Сведок Слободан Глигорић: Више од три километра.

Председник већа: Добро, три километра, дакле, то је близу, је ли тако, више од три километра.

Сведок Слободан Глигорић: Више од три километра ваздушном линијом.

Председник већа: А ваздушном линијом?

Сведок Слободан Глигорић: Да.

Председник већа: Мислите, добро.

Сведок Слободан Глигорић: Ваздушном линијом.

Председник већа: Дакле, Ви тврдите да су борбене јединице дејствовале по селу Ретимље?

Сведок Слободан Глигорић: Да, да.

Председник већа: У то време када Ви долазите на брдо изнад села Трње?

Сведок Слободан Глигорић: Не, та дејства су почела тога дана.

Председник већа: Раније?

Сведок Слободан Глигорић: Значи, сва дејства су почела 25. ујутру, на свим правцима, 25. марта.

Председник већа: На свим правцима?

Сведок Слободан Глигорић: Да.

Председник већа: Добро.

Сведок Слободан Глигорић: У раним јутарњим часовима.

Председник већа: Да ли је још неко, осим Ваше јединице, могао да дејствује према селу Трње са тешким наоружањем?

Сведок Слободан Глигорић: Па, ја сам Вам рекао малопре да је задњи, предзадњи дан дејствовала наша јединица, која је била на правцу, из правца Суве Реке према Ретимљу и дејствовала је минобацачима и бровизнима, митраљезима 12-М.

Председник већа: Добро, тог јутра пре него што Ви крећете да заузмете одбрамбене положаје, да ли је било гранатирања села од стране Ваших јединица?

Сведок Слободан Глигорић: Не, није било никаквог гранатирања. Ми смо дошли ујутру врло рано, била је још магла и овај, само смо запосели положаје, није било дејстава. Дејства су почела тек негде око, бар оно што сам ја, што ја сада могу да се сетим, негде око 7 ујутру, када се већ одјутрило.

Председник већа: Око 7?

Сведок Слободан Глигорић: Да.

Председник већа: А ко је почео да дејствује по селу?

ВРЗ 140

Сведок Слободан Глигорић: Дејства на том правцу напада главним снагама, значи чуло се пушкарање, детонације и тако.

Председник већа: Добро, Ваша сазнања, Ваше мишљење, ко је дејствовао према селу Трње?

Сведок Слободан Глигорић: Госпођо судија, није било дејства према селу Трње, већ према селу Ретимље.

Председник већа: Добро, Ви тврдите да није било никаквих дејстава? Ми смо саслушали сведоке који су били мештани тог села и они сви тврде да је најпре почело гранатирање села, управо са места где су Ваше јединице дошле, пре него што сте се распоредили по ободима. Да ли је то тачно?

Сведок Слободан Глигорић: Није тачно.

Председник већа: Није тачно?

Сведок Слободан Глигорић: Не, ми нисмо дејствовали када смо дошли, овај, метак један није испаљен. То ако се може наћи, овај, дневник ратни, у команди или где је већ архива, може ту да се види. Утрошак, у дневник ратни се уписује, ангажовање људства и средстава и испаљена убојна средства.

Председник већа: Добро, ја Вас питам, да ли се дејствовало или није. То ако нешто није уписано, то априори не значи да не треба овде да постављамо питања о томе.

Сведок Слободан Глигорић: Ја Вам опет кажем, није дејствовано по селу, што се тиче моје јединице и то да ли смо могли да упишемо или нисмо, морали смо, јер не бисмо добили попуну убојних средстава у случају да не видите утрошак.

Председник већа: Добро, и сведок Јаћимовић говори у свом исказу да је видео прасак противавионског топа који је опаљивао десно од њих, да се пуцњава померала лево-десно.

Сведок Слободан Глигорић: Опет Вам кажем, ми смо ваздушном линијом преко земљишног усека били раздвојени две стотине метара.

Председник већа: Ваздушном линијом?

Сведок Слободан Глигорић: Тако је.

Председник већа: Дакле, Ви тврдите да нисте могли да добаците, је ли тако?

Сведок Слободан Глигорић: Нисам разумео.

Председник већа: До села Трње са противавионским наоружањем?

Сведок Слободан Глигорић: Ја Вама говорим о Јаћимовићу и мени, да ја нисам видео шта ради Јаћимовић, нити где је Јаћимовић био од поседања положаја, па све до повлачења са положаја. А могли смо ми да добацимо итекако.

Председник већа: Могли сте?

Сведок Слободан Глигорић: Тако је, да.

Председник већа: Добро.

Сведок Слободан Глигорић: И много даље од села Трње.

Председник већа: Добро. Само хтела сам још нешто да разјаснимо. Што се тиче војника Милошевића који је био курир, да ли се сећате њега?

Сведок Слободан Глигорић: Не, чији курир?

Председник већа: Помиње се да је био курир оптуженог Гавриловића.

Сведок Слободан Глигорић: Не знам.

Председник већа: Није Вам то познато?

Сведок Слободан Глигорић: Не.

Председник већа: Како сте комуницирали док сте били на терену тада у тој акцији?

Сведок Слободан Глигорић: Нисмо комуницирали уопште, јер нисмо имали радио-везу. Командант батаљона је само имао радио-везу, а задњи дан, 29. је тај курир неки, да ли је то тај, не знам, дошао до положаја и рекао да се вратимо у рејон одакле смо кренули на поседање положаја.

Председник већа: Када сте се враћали, да ли сте видели ове остале групе, групу коју је водио Јаћимовић и његове војнике?

Сведок Слободан Глигорић: Да, они су дошли са свог правца, у истом смо се рејону прикупили поново и ушли у возила.

Председник већа: Где сте се прикупили?

Сведок Слободан Глигорић: У рејону винограда.

Председник већа: Где сте се срели први пут после тога, пошто Ви тврдите да их уопште нисте видели горе, је ли тако, у том периоду?

Сведок Слободан Глигорић: Ја Вас молим да, ако могу да ме пажљиво слушате, ја их нисам видео.

Председник већа: Ја Вас јако пажљиво слушам и ја Вас молим да се пристојно опходите према суду. Ви кажете да све то време нисте видели никог од припадника осталих група од војника који су припадали Јаћимовићевој групи?

Сведок Слободан Глигорић: Да.

Председник већа: Када их први пут видите тог 29. и где?

Сведок Слободан Глигорић: 29. поподне, значи када смо се вратили у рејон одакле смо пошли, на командно место команданта батаљона.

Председник већа: Дакле, на брду, је ли тако?

Сведок Слободан Глигорић: Тако је.

Председник већа: Добро. Да ли сте уопште за све то време видели неког наоружаног војника који припада формацијама ОВК или УЧК?

Сведок Слободан Глигорић: Не.

Председник већа: Да ли је неко дејствовао по вама или сте чули да је дејствовао по другој групи која је припадала Јаћимовићу?

Сведок Слободан Глигорић: Не, по мојој јединици нико није дејствовао. Што се Јаћимовића тиче, на његове јединице не знам да ли је дејствовано, на њега, осим ове наше јединице која је дејствовала по мојој јединици.

Председник већа: Добро, да ли сте видели полицијске снаге и да ли Вам је познато, да ли је полиција у то време била претпочињена војсци, да ли је полиција морала да слуша Ваше наредбе о дејству, ако дејствујете заједно?

Сведок Слободан Глигорић: Полиција је, није била претпочињена војсци, али је постојало садејство. Међутим...

Председник већа: Шта је то подразумевало, ево објасните овде да сви чујемо.

Сведок Слободан Глигорић: То је подразумевало да се разради заједнички оперативни план и да полиција ова цивилна добије свој задатак и свој правац дејства, а војска добија свој задатак и свој правац дејства и међусобно имале су, постојале су интегрисане везе са МУП-ом, како се то координирало, координирала акција. Што се тиче припадника полиције, ту на том подручју био је само овај, овај припадник резервног састава који нас је чекао у селу Новаке.

Председник већа: Само тај припадник, један полицајац?

Сведок Слободан Глигорић: Да, да, заједно са нама је био на командном месту са Гавриловићем.

Председник већа: Добро. Ви сте описали да сте били удаљени мало од села, од кућа. Да ли сте уопште приметили становништво да одлази, да ли сте приметили нека дешавања, било која у селу и да ли сте требали да приметите, обзиром на Ваш задатак?

Сведок Слободан Глигорић: Значи, са положаја где се налазила моја јединица. Почетне куће, нека три крова се видело и село је иза тог брда било тамо даље. Нисам видео никакве покрете, нити су на том делу испред мог видеокруга и моје јединице према селу Мамуша, ту није ни било пута, него су биле, житница била ова, пшеница, није било кретања.

Председник већа: Да ли сте чули пуцање?

Сведок Слободан Глигорић: Пуцњава се чула, да.

Председник већа: Тих дана док сте били?

Сведок Слободан Глигорић: Пуцњава се чула.

Председник већа: Да ли сте Ви размишљали о томе да треба да реагујете, чујете пуцњаву? Да ли сте се осећали угроженим због те пуцњаве?

Сведок Слободан Глигорић: Не, не.

Председник већа: Зашто?

Сведок Слободан Глигорић: Ја нисам реаговао на било какве пуцњаве, пуцње који нису били усмерени према јединици, према мени.

Председник већа: Па, добро, Ви сте добили наредбу да дођете ту и да само држите одбрамбену линију.

Сведок Слободан Глигорић: Да.

Председник већа: Чујете да се пуца, а знате да и остали немају наредбу да пуцају, је ли тако? Зашто се нисте осећали угроженим?

Сведок Слободан Глигорић: Према...

Председник већа: Кажете, повлаче се шиптарске снаге, то сте рекли, је ли тако?

Сведок Слободан Глигорић: Они се нису повлачили према мојим положајима, положајима јединице, није се нико извлачио. Да се извлачио...

Председник већа: Значи на Вашој страни нису?

Сведок Слободан Глигорић: Да се извлачио на мом правцу, да се извлачио, било би пуцања, сигурно.

Председник већа: Добро. Када сте дошли горе, кажете, где је био Ваш старешина Гавриловић, да ли је дошло до неког ексцеса ту у подножју брда, док Ви прилазите брду?

Сведок Слободан Глигорић: Не, ми смо се одмах укрцавали, возила су већ била паркирана у колону за покрет и свако у своја возила, као и у доласку, ми смо се укрцали и кренули за Призрен.

Председник већа: Добро, да ли сте дошли пре Јаћимовића, Козлине, Фејзића и осталих или сте дошли заједно са њима?

Сведок Слободан Глигорић: Фејзић је био са мном.

Председник већа: Да, Фејзић је био са Вама, тачно.

ВРС 140

Сведок Слободан Глигорић: Не могу да се сетим ко је дошао, ја мислим да смо ја и Фејзић били иза, да је Јаћимовић дошао пре, зато што је ближе, ближе је био том месту, командном месту.

Председник већа: Добро. Такође Јаћимовић тврди, директна командна линија је ишла, капетан Гавриловић-командири група. Дакле, Ви тврдите да то није тачно?

Сведок Слободан Глигорић: У мом саставу су биле још две групе, ја сам рекао, итендантска ова, ово противпожарно и аутомобилско одељење. Имале су старешине, Фејзић и Станковић, али ја сам им командовао.

Председник већа: Дакле, није могао Гавриловић да им издаје наређења?

Сведок Слободан Глигорић: Није могао, могао је преко мене, преко командира те.

Председник већа: Друго, да ли Вам је познато где је био сведок Јаћимовић са својим војницима, са својом групом?

Сведок Слободан Глигорић: Са моје десне стране, преко тог земљишног усека, мислим да је то било баш у том потезу како изнад самог села, али на ободима брда изнад села.

Председник већа: Дакле, изнад Вас, можемо тако да констатујемо, ако је на ободима брда, да ли је ближе Гавриловићу од Вас?

Сведок Слободан Глигорић: Да, био је ближе Гавриловићу.

Председник већа: Ближе?

Сведок Слободан Глигорић: Да.

Председник већа: Сведок Јаћимовић је сада на претресу изјавио да је у једном моменту погледао са брда ка брду где је био оптужени Гавриловић и да је приметио да му Гавриловић руком даје знак, што је он схватио да треба да се активира и да крене према селу. Да ли из тог положаја где је Јаћимовић био, могао да види Ваше старешине које су биле, односно старешину са осталим војницима који су били на брду?

Сведок Слободан Глигорић: То не знам.

Председник већа: Колико сте Ви били далеко од Јаћимовића?

Сведок Слободан Глигорић: Од Јаћимовића? Рекао сам Вам, тај земљишни усек нас је раздвајао, то је 150-200 метара.

Председник већа: Да ли сте их видели свих, тих дана?

Сведок Слободан Глигорић: Не, не.

Председник већа: Не, ниједног момента?

Сведок Слободан Глигорић: Нисам, нити смо могли да комуницирамо, нисмо имали, били смо у проблему, рекао сам Вам, нисмо имали како да...

Председник већа: Јесте имали неку, осим курира, да ли сте имали неку радио-везу?

Сведок Слободан Глигорић: Имао је само командант батаљона, имао је везу. То је била веза директно са командантом бригаде.

Председник већа: Добро. Да ли, Ви кажете да сте први пут за овај догађај сазнали 2008. године, тада сте рекли.

Сведок Слободан Глигорић: За оптужницу? За оптужницу и списак, да 2008.

Председник већа: Добро, а када сте сазнали шта се све десило у селу Трње, где је било убијања цивила?

Сведок Слободан Глигорић: Сазнао сам када сам давао исказ 2010. детаље, око тога то што је писало, у овај, овај, Војнобезбедносној агенцији.

Председник већа: У вези овог предмета, је ли тако?

Сведок Слободан Глигорић: Да, да.

Председник већа: Добро. Пошто су у односу на борбе које су вођене били вођени кривични поступци пред другим судовима и пред Међународним трибуналом, да ли сте још у неком поступку сведочили за ове догађаје?

Сведок Слободан Глигорић: Не, нисам сведочио за овај догађај ни у једном поступку, осим сада.

Председник већа: Добро. Пошто нико не предлаже Ваше суочење са Јаћимовићем, Ви тврдите једно, он тврди друго, ја не видим разлог зашто би вас суочила, суд ће ценити ваше исказе.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Судија...

Председник већа: Изволите, тужиоче.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Не тврде они супротно, сведок каже, он је до тог момента видео, а шта је било после, он не зна и могуће је да је Гавриловић давао наређења, као што је то објаснио.

Председник већа: То је Ваше тумачење, Ваша оцена његовог исказа.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Тако да, из тог разлога, ја сам то тако разумео.

Председник већа: Ја мислим да сада није време ни место за то, тужиоче, да ми оцењујемо исказ овог сведока. Да ли има још неко питање за сведока? Нема. Ја Вам се захваљујем што сте приступили. Да ли сте имали трошкове за долазак?

Сведок Слободан Глигорић: Не, ја сам овде из Београда.

Председник већа: Ви сте из Београда? Такође и Јаћимовића питам, да ли сте имали трошкове? Нисте имали трошкове. Добро, дозвољавам да се удаљите из суднице и сведок Јаћимовић.

Ми смо данас саслушали ова два сведока који су приступили, а остали сведоци нису се одазвали позиву суда. За данашњи претрес планирано је било испитивање и сведока Дејана Милошевића, Ервина Маркишића, међутим, они су суду и Служби за помоћ и подршку сведоцима дали обавештење, Дејан Милошевић, који је уредно примио позив, да не може да се одазове позиву, јер нема новац за пут, о чему је сачињена службена белешка о том разговору, а Ервин Маркишић примио је позив, али према његовом обавештењу које је дато истој Служби, спречен је због пословних обавеза, да се одазове позиву; а те пословне обавезе, колико сам ја могла да схватим, су присуство прослави независности Црне Горе; има пуно пословних обавеза у Организационом одбору за прославу празника – Дана независности Црне Горе, 21.05.2016. године.

Добро, ми смо заказали већ наредни претрес, на који смо позвали сведоке за 27.05.2016. године – Стевановић Александра, Рајић Драгана, Јовановић Милана, Гајић Бојана. Гајић Бојан одбио да потпише позив, како то можемо да утврдимо, према повратницама у спису, остали сведоци су уредно позвани и немамо никакву назнаку да они неће доћи на наредни претрес. Сада питам, да ли мислите, имајући у виду, присуствовали сте, и тужилац и браниоци испитивању ових сведока, да ли можемо да зовемо и сведоке Ервина Маркишића и Дејана Милошевића за следећи претрес или мислите да нећемо стићи све да их испитамо? Изволите, Чепићу.

Адвокат Ђуро Чепић: Вођен начелом ефикасности, ја бих желео да знам, да ли тужилац остаје код свих до сада изнетих предлога за саслушањем свих ових лица, па да видим, можда убрзамо ствари.

Председник већа: Мислите да вршимо увиде у раније дате исказе?

Адвокат Ђуро Чепић: Па можда и да одустанемо.

Председник већа: Тужиоче, ево ја сам већ саопштила, Дејан Милошевић је рекао да не може да се одазове позиву суда, зато што нема новац за пут, нема ни за лекове, јер су болесни он и његово дете. Одазвао би се позиву, уколико би му могоа на неки начин да се обезбеди превоз до суда и назад. Уједно је додао да га нико није контактирао из МУП-а. Ја сада не знам зашто треба неко да га контактира из МУП-а, али Ви, да ли имате неки предлог у односу на испитивање сведока Дејана Милошевића, имајући у обзир све ово што је наведено? Изволите.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Судија, данас су позвана четири сведока. Сада је 9 минута до 3, ми смо једва успели два.

Председник већа: Добро, ови сведоци много више тога су имали да кажу суду.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ја мислим обрнуто, ја мислим обрнуто.

Председник већа: Ипак су они старешине, знате.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ја мислим обрнуто, да ови који нису дошли, да они имају много више да кажу, него ови данас, поготову последњи сведок који уопште ништа не зна о догађају, а потрошили смо сат и по са њим. Па, ја бих предложио за следећи пут, да остану ова четири, ова која су предложена.

Председник већа: Који су примили позив, је ли тако?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Који су примили позив и чак и Гајић који је одбио.

Председник већа: Тројица су примили позив, једино Гајићу можемо да пошаљемо преко надлежног ПС, јер он неће да прими позив.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А за неки следећи пут да видимо, са Ервином и са Дејаном.

Председник већа: Добро. Ја мислим да се одбрана не противи томе. Дакле, из овога можемо закључити да Тужилаштво остаје при предлогу да се непосредно на претресу испитају сви сведоци.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Главни претрес **СЕ ОДЛАЖЕ.**

Наредни претрес **НАСТАВИЋЕ СЕ, као што је одређено, 27.05.2016. године**.

Сведоку Гајић Бојану поновити доставу позива за главни претрес преко надлежног ПС.

Довршено у ...

Изволите, нисам Вас видела, извињавам се.

Адвокат Ђуро Чепић: Ево, само једна молба за мог уваженог колегу Виторовића. Наиме, приметили смо, заправо мој бранљеник да сте га два пута без мога знања и информисања, контактирали. Ако желите контакт са окривљеним, ја молим да се то чини преко браниоца.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ево одмах јавно да, овај, позив који је на свим суђењима, не само на овим, него на свим суђењима, ако хоће неки договор неко од окривљених са Тужилаштвом, врата су увек отворена, ето, и преко браниоца и преко не браниоца.

Председник већа: Само да чујемо. Дакле, да ли сте, као што каже бранилац, контактирали оптуженог Гавриловића?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Нисам га контактирао, него сам на прошлом суђењу, када смо излазили из суднице, он се јавио и почео да ми се правда како је он стварно болестан, како није добро, како то није учинио... А онда испричајте

ВЈЗ 140

шта се стварно догодило. Ето, то је било, па, како, па, рекох, „када год хоћете, дођите и испричајте шта се са Вама догодило“. То је једино, морам да питам браниоца, питајте браниоца и дођите са браниоцем. Ту је Гавриловић па га питајте да ли је тако било. Ништа, никакве закулисне радње, нити је то, овај, смисао, а познајемо се толико година да, управо то ме чуди сада да имате сумњу неку.

Председник већа: Ево, још овај пут, Чепићу.

Адвокат Ђуро Чепић: Па, имам сумњу, прво је почело у Норвешкој, али то није предмет овог поступка, то ћу ја на једној другој адреси, за мог другог браниоца, који тамо издржава казну. Али овде је два пута било према окривљеном контакт, на изласку из суднице. Значи, два пута је било, али колега и ја имамо јако добар однос и изузетно уважавање и надам се да убудуће све што буде било, дакле, ако буду постојали какви захтева са тужилачке стране, ми смо отворени да чујемо шта желе да кажу. А наравно, наш став је јасан. А исто тако, и по овом питању које сам, односно претходно истакао, дакле, ми би волели да чујемо да ли тужилац остаје код свих предлога или повлачи одређени број предлога за извођење доказа, па би и ми, сходно томе...

Председник већа: Изменили...

Адвокат Ђуро Чепић: Не, не, дозволите ми, пошто је моја листа јако, јако овај дугачка, памтимо је сви са припремног рочишта, овај, ми бисмо исто редуковали, уколико би се показао одређени степен са друге стране, дакле да се водимо и један и други начелом ефикасности. Хвала.

Председник већа:

Довршено у 14 и 50.

ЗАПИСНИЧАР **ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА**

ВРЗ 1140